

ČETRTEK, 26. MAREC 2009

PRESEDSTVO: GOSPA MORGANTINI

podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 10.00)

2. Razdeljevanje hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti (sprememba Uredbe o enotni SUT) (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0091/2009) gospoda Siekierskega v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja v zvezi z razdeljevanjem hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)).

Czesław Adam Siekierski, poročevalec. – (PL) Gospa predsednica, komisarka, danes razpravljamo o zelo pomembni temi – razdeljevanju hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti. Pomembna je zaradi tega, ker se nanaša na milijone ljudi, ki živijo v revščini in potrebujejo posebno pomoč. Podpiramo predlog Evropske komisije, da bi povečali proračun za dve tretjini, se pravi s 305 milijonov EUR na skoraj 500 milijonov EUR letno, ter hkrati razširili obseg proizvodov, ki so na voljo v programu.

Seveda s programom ne bo mogoče rešiti problemov nezadostne prehrane in revščine med državljani Skupnosti, vsekakor pa bo pomagal pri blaženju teh problemov. Nasprotujemo predlogu glede takojšnje uvedbe – ponavljam, takojšnje uvedbe – sofinanciranja iz nacionalnih proračunov, saj bi zaradi tega lahko prišlo do omejevanja pri sodelovanju ali celo nesodelovanja nekaterih držav v programu. Predvsem bi to predstavljalo težave za države z nizkim dohodkom na prebivalca in kjer obstajajo proračunske težave. Vse to je še pomembnejše zaradi trenutne gospodarske krize. Verjamem, da bo Svetu uspelo poiskati kompromis v zvezi s to temo.

Prav tako podpiramo predlog, da prehranski proizvodi, ki so predvideni za distribucijo v tem programu, izhajajo iz Evropske unije. Kolikor je le mogoče naj gre za svežo lokalno hrano, zaradi povečanega povpraševanja pa bomo podprli domače proizvajalce živil. Prav tako bomo lahko prepričani, da bo razdeljena hrana ustrezne kakovosti.

Okrog pravne podlage programa je bilo veliko polemike. Kot vemo, je pravna služba Sveta izpodbijala mnenje Komisije. Komisarka lahko pri tej zadevi računa na podporo Parlamenta. S Komisijo delim mnenje glede določitve jasnih prednostnih nalog in dolgoročnega načrtovanja. S podaljšanjem programa za tri leta bo izraba razpoložljivih sredstev učinkovitejša.

S sprejetjem poročila bo Parlament našim državljanom poslal pozitivno sporočilo. Ker EU zagotavlja podporo najrevnejšim afriškim državam, kar seveda podpiramo, se mora spomniti tudi na svoje državljane. Program za prehrano EU, namenjen najrevnejšim v Evropski uniji, tako kot programa „sadje na šoli“ in „mleko na šoli“ prispeva k spreminjanju odnosa do EU in skupne kmetijske politike, ki so jo številni ljudje močno kritizirali. Naši državljani morajo vedeti, da hrana, ki jo prejemajo, prihaja iz programov EU in iz sredstev EU.

Program potrjuje dejstvo, da se EU čuti odgovorna za svoje državljane, ki najbolj potrebujejo pomoč. V to skupino spadajo predvsem brezdomci, družine v težavah, brezposelni, starši samohranilci, migranti, prosilci za azil in starejši ljudje ali ljudje z omejenimi viri. Pogostokrat gre za invalidne osebe ali celo za otroke.

Ne smemo pozabiti, da so spremembe v državah, ki so se nedavno pridružile EU, v njihovih družbah povzročile veliko razslojevanje glede dohodkov. Poleg tega se v nekaterih teh državah razlike v prihodkih in življenjskih standardih še naprej povečujejo. Revščina je še posebej prizadela družine v malih mestih in prebivalce vasi. Število ljudi, ki si ne morejo privoščiti osnovnih dobrin za življenje, se povečuje.

V Svetu vlada nekakšno mrtvilo, kjer vsi čakajo na mnenje Parlamenta, in prepričan sem, da bo sprejetje mojega poročila prepričalo Češko republiko, ki trenutno predseduje, da ponovno preuči razpravo in poišče razumen kompromis v Svetu. Upajmo, da bo zakonodajno delo končano maja ali junija letos. Tiste države članice, ki ne sodelujejo v programu, pozivam, naj se pridružijo. Na koncu bi se rad v imenu več milijonov

prebivalcev, ki jim program pomaga, dobrodelnih organizacij, ki delijo hrano, in v svojem imenu zahvalil vsem poslancem EP, ne samo tistim, ki so podprli moje poročilo.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospa predsednica, preden se dotaknem vsebine tega predloga, bi se rada zahvalila poročevalcu, gospodu Siekierskemu, in članom Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja za njihovo delo pri tem poročilu.

Na začetku bi rada današnjo razpravo umestila v kontekst, saj ta predlog ne govori o odstavkih, politični moči ali obljubah: govori o ljudeh. Težki gospodarski časi in hitro dvigovanje cen hrane, ki smo jim priča od leta 2007, so prizadeli več milijonov Evropejcev. Ljudi, ki jim pomanjkanje ustrezne hrane predstavlja vsakodnevne skrbi, je več, kot si predstavljamo: 43 milijonov Evropejcev si ne more privoščiti obroka z mesom, piščancem ali ribo vsak drugi dan. Mislim, da je to osupljiva številka.

Program za najbolj ogrožene je namenjen tistim v naši družbi, ki potrebujejo pomoč v hrani: ljudem, ki jih skrbi, ali bodo lahko jutri nahranili svoje otroke; ljudem, ki ne razmišljajo o tem, kaj bodo jedli za večerjo, ampak ali bodo sploh imeli kaj jesti; ljudem, ki obiskujejo samo restavracije z napisom *Resto du Cœur*.

Pomen programa je več kot očiten, saj pomaga več kot 13 milijonom revnih ljudi, v njem sodeluje 19 držav članic in predstavlja načrt za stabilno zagotavljanje intervencijskih proizvodov. Parlament je to spoznal že leta 2006, ko je pozval Komisijo in Svet, da pripravita program o stalni pomoči za prihodnost in razširita distribucijo živil, ne da bi jo pri tem omejevala na proizvode, na katere se posredovanje nanaša.

Vesela sem, da poročilo gospoda Siekierskega povzema pristop Komisije in se strinja s tem, da je treba ohraniti program znotraj skupne kmetijske politike. To je še posebej pomembno v času, ko nekateri trdijo, da zagotavljanje hrane za naše ljudi nima ničesar opraviti z našo kmetijsko politiko.

Do sedaj se je program financiral izključno iz proračuna Skupnosti. Naš predlog sedaj vključuje sofinanciranje. To je pomembna sprememba, vseeno pa verjamem, da gre za temeljno izboljšavo načrta. Sofinanciranje bo omogočilo, da bodo skupna sredstva, ki so na voljo za ta ukrep, bolj uravnotežena z dejanskimi potrebami; države članice bo spodbudilo, da bodo prevzele večjo odgovornost za vodenje programa, prav tako pa predstavlja način za krepitev kohezijskega elementa, saj bodo morale kohezijske države manj sofinancirati.

Prav tako sem tudi sama mnenja, da ne smemo tvegati, da bi se države umaknile iz programa. Zato smo predlagali postopno uvajanje stopenj sofinanciranja, da bi tako ohranili razliko med kohezijskimi in nekohezijskimi državami članicami.

Strinjam se, da bi morali storiti več pri zagotavljanju hranilne kakovosti razdeljenih živil. Kot je omenil poročevalec, bi lahko to pomenilo vključevanje svežih pridelkov, ki so v večini primerov pridelani lokalno. Vendar pa ni primerno, da bi prepovedali tuje proizvode ali proizvode, ki niso iz Evropske unije, kot je predlagano v poročilu. To bo pomenilo dodaten in obremenjujoč nadzor. Takšno prepoved bi bilo mogoče šteti za sporočilo protekcionizma EU, v njeno upravičenost pa bi lahko podvomili tudi naši partnerji STO. Glede na povedano bo velika večina razdeljene hrane dejansko pridelana v Evropski uniji, predvsem bo iz intervencijskih zalog in najverjetneje pridobljena s pomočjo javnih razpisov, ki jih pripravljamo, predvsem v sektorju mleka in mlečnih proizvodov.

Glede na to, da so dobrodelne organizacije močno vključene v načrt, naš predlog omogoča povračilo prevoznih in administrativnih stroškov nevladnim organizacijam. Predlagate, da bi morali kriti tudi stroške skladiščenja. Načeloma podpiram to idejo, vendar se ne morem strinjati z vašim predlogom, da bi državam članicam prepustili določitev stopenj povračila. Določiti moramo enako najvišjo stopnjo za vse sodelujoče države in tako zagotoviti, da program še naprej ostane učinkovit in osredotočen na dobavljanje hrane.

Na koncu naj poudarim, da bo Svet, preden bo nadaljeval z obravnavo, počakal na izid današnje razprave in glasovanja. Upam, da so ministri ta čas konstruktivno izkoristili. Današnja razprava bi zaradi tega morala dati jasno sporočilo: ne pozabite na tiste, ki čakajo v vrsti na topel obrok ali na naslednji paket hrane. Torej, ne odlašajte predolgo! Ta načrt pomoči v hrani moramo vključiti v program stalne pomoči za prihodnost.

Florencio Luque Aguilar, pripravljaavec mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (ES) Gospa predsednica, trenutna gospodarska kriza, ki vlada v Evropi, bo v naslednjih nekaj letih povzročila povečanje števila ljudi, ki se bodo znašli pod pragom revščine. To število se je že povzpelo na 80 milijonov, povedano drugače, 16 % svetovnega prebivalstva.

Najpomembneje v tej krizi je, da zagotovimo neprekinjeno oskrbo s hrano za tiste ljudi, ki to najbolj potrebujejo. Intervencijske zaloge so bile do sedaj uporabno orodje pri preskrbi najrevnejših ljudi v Skupnosti

s hrano, prav tako pa tudi pri zagotavljanju stabilnosti cen za evropske proizvajalce. Vendar pa te zaloge postopoma pohajajo.

Dobro bi bilo, če bi nov program pomoči za najrevnejše hkrati služil tudi kot način prodaje pridelkov Evropske skupnosti. Na ta način bi prispevali k tem, da bi kmetje ostali na podeželju.

Predlog Evropske komisije ne zahteva, da je hrana, ki je vključena v tem programu, pridelana izključno v Skupnosti, saj meni, da bi bilo to v nasprotju s pravili Svetovne trgovinske organizacije. Vendar pa bi rad spomnil Komisijo, da Združene države Amerike namenijo nič manj kot 67 % svojega kmetijskega proračuna za programe za prehrano tistim, ki so najbolj prizadeti, kar pa ima hkrati tudi dodatno korist prednostnega zagotavljanja pomoči kmetom in rejcem živine.

Ta odstotek je v ostrem nasprotju s stroški, ki so predlagani v novem programu Skupnosti, ki bi ustrezali le 1 % proračuna skupne kmetijske politike (SKP).

Agnes Schierhuber, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, tudi jaz bi se rada na začetku zahvalila gospodu Siekierskemu za njegovo poročilo. Upala bi si celo trditi, da je pripravil izjemno dobro poročilo.

Evropska unija ima program za razdeljevanje hrane najbolj ogroženim prebivalcem že več kot dve desetletji. Zato je bilo na primer v letu 2006 mogoče zagotoviti z različnimi ukrepi pomoč približno 13 milijonom ljudi iz 15 držav članic. Verjamem, da bo ta program – to sta povedala že komisarka in poročevalec – imel pomembno vlogo pri ohranjanju in spodbujanju solidarnosti znotraj naše Evropske skupnosti, saj je in bo po mojem mnenju EU ostala tudi v prihodnje ne le skupni gospodarski trg, ampak predvsem skupnost vrednot in solidarnosti. V kontekstu sodobnega družbeno-okoljskega tržnega gospodarstva s tremi stebri gospodarskih, okoljskih in socialnih zadev – pri čemer so vsi trije enako pomembni, da lahko države članice v tem programu sodelujejo – podpiram stališče poročevalca, da mora ta program 100-odstotno financirati Evropska unija.

Rada bi poudarila, da izbira, kjer je to potrebno, ne bi smela biti omejena zgolj na proizvode, ki so pridelani znotraj Skupnosti, čeprav je za nas to najpomembnejše.

Oseбно menim, da ni treba posebej poudarjati in moramo najrevnejšim med revnimi pomagati po svojih najboljših močeh. Upam, da bomo danes, kot je že povedala komisarka, z veliko večino glasovali za to poročilo in bomo s tem Svetu poslali jasno sporočilo.

María Isabel Salinas García, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospa predsednica, komisarka, dame in gospodje, najprej želim čestitati poročevalcu, s katerim imamo zelo podobna stališča glede tega programa, prav tako pa želim čestitati vsem, ki so pri tem sodelovali, saj je v času takšne gospodarske krize najpomembnejše, da ohranimo programe, kot je ta, in ki imajo očitne pozitivne socialne učinke.

Čeprav sodelujemo le v posvetovalnem postopku, mora Evropski parlament v času te gospodarske negotovosti dati jasno politično sporočilo. Iz Bruslja in Strasbourga moramo poslati sporočilo, da nas ne skrbi le in izključno oživitve finančnega sistema, ampak se tudi popolnoma zavedamo, da moramo pripraviti naše socialne politike, predvsem tiste, ki zagotavljajo pomoč ljudem v stiski, najrevnejšim v Evropski uniji.

Strinjamo se s Komisijo, da je treba ta program za razdeljevanje hrane še naprej obravnavati kot del skupne kmetijske politike, in sicer iz različnih razlogov: zaradi tega, ker ima evropsko kmetijstvo jasno socialno razsežnost, ker ta program predstavlja orodje, ki deluje, ker ga sedaj bolj potrebujemo, kot kadar koli poprej, in ker mora še naprej delovati.

V skupini socialdemokratov v Evropskem parlamentu smo, tako kot poročevalec, proti temu, da bi program sofinancirale države članice in Evropska unija, saj bi to pomenilo diskriminacijo med državami glede na njihovo bogastvo, kar bi lahko pripeljalo do tega, da v prikrajšanih državah program sploh ne bi zaživel v praksi.

Težko je razumeti zakaj želi Komisija ravno sedaj, ko so najbolj potrebna, zaščititi sredstva Skupnosti pred najbolj socialnim vidikom SKP, predvsem zaradi tega, ker je v kmetijskem proračunu vsako leto finančni presežek.

Za nas je temeljnega pomena, da se sredstva v celoti zagotovijo iz Skupnosti. Zagotoviti moramo, da bo ta program na voljo v vseh državah, še predvsem v tistih, ki najbolj rabijo pomoč. 43 milijonov morebitnih

upravičencev do tega programa zahteva, da se kar najbolj potrudimo in da se nikakor ne izogibamo proračunskim odhodkom. Strogost, da, vendar ne tam, kjer se to nanaša na najrevnejše ljudi.

Ta program mora pokrivati celoten spekter razdeljevanja hrane, da bi tako prišla do državljanov v vseh državah članicah. Da bi lahko dosegli ta cilj, je skupina socialdemokratov, za katero sem poročevalka v senci, predložila spremembo, v kateri predlaga, da se vsi stroški, ki nastanejo pri distribuciji, skladiščenju in administraciji, krijejo iz financ Skupnosti.

Prav tako se strinjamo s poročevalcem, da mora biti hrana visoke kakovosti in po možnosti izvirati iz Skupnosti. Ta pristop je v skladu s stališčem tega Parlamenta glede drugih podobnih programov, o katerih smo nedavno razpravljali, kot je načrt za razdeljevanje sadja v šolah.

Vsem se zahvaljujem. Upamo, da bo Komisija upoštevala stališče Parlamenta na glasovanju, predvsem pa upamo, da bo čim hitreje začela z izvajanjem tega načrta v Uniji.

Willem Schuth, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, naj najprej jasno povem, da po mojem mnenju razdeljevanje hrane najbolj ogroženim ljudem na glasovanju o poročilu gospoda Siekierskega ni ogroženo, predvsem v teh težkih gospodarskih časih. Zaradi tega bi že na začetku rad jasno povedal, da znotraj naše skupine ni bilo lahko najti skupnega stališča. Zato spoštujem osebno odločitev vsakega člana skupine, da se s tem ne strinja in ne podpre naše predvidene zavrnitve tega poročila.

Zakaj ne morem podpreti izida glasovanja odbora v trenutni obliki? Obstajajo številni razlogi, ki nimajo popolnoma ničesar opraviti z zagotavljanjem pomoči ogroženim ljudem v Evropski uniji v teh težkih gospodarskih časih. Prav nasprotno, namen sprememb, ki jih je predložili moj kolega gospod Busk v imenu skupine Zaveznitstva liberalcev in demokratov za Evropo, je bil zagotoviti v prihodnost usmerjene temelje obstoječemu sistemu, čeprav je bilo žal ugotovljeno, da niso dovoljene. Dosedanji sistem predstavlja anahronizem še iz časov prekomerne kmetijske pridelave, ki je na srečo sedaj že preteklost. Zaradi uspešnega združevanja neposrednih plačil so se v zadnjih letih intervencijske zaloge nenehno zmanjševale, kar ima za posledico, da je treba danes do 85 % hrane kupiti na prostem trgu.

S tem pa se je spremenila osnovna narava programa, posledica česar je izguba kmetijske razsežnosti programa. Ker sedaj obravnavamo socialni program, moramo zanj vzpostaviti ustrezno pravno podlago. V zvezi s tem delimo pogled pravne službe Sveta, da edino možno pravno podlago namesto člena 37 Pogodbe ES v zvezi s skupno kmetijsko politiko predstavlja člen 308, saj bi drugače jasno predstavljala poseg v nacionalne pristojnosti držav članic. Ob upoštevanju nedopustne narave naših sprememb lahko edino rešitev predstavlja nov osnutek s strani Evropske komisije. Komisija mora prav tako upoštevati načelo sofinanciranja, saj je smiselnost takšnih programov po mnenju vseh vpletenih mogoče ustrezno oceniti le na lokalni ravni.

Andrzej Tomasz Zapalowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, v Evropski uniji se trenutno soočamo z vse večjim družbenim razslojevanjem. Na milijone ljudi živi v revščini, njihovo število pa se ves čas povečuje. To se dogaja kljub temu, da so vodilno moč v Skupnosti in številnih državah članicah več let predstavljali socialisti, in zanje naj bi veljalo, da so dovzetni na revščino in neenakopravnost. EU na bi bila regija splošne blaginje. Številni ljudje so bili naivni in so v to verjeli, sedaj pa je prišel čas streznitve.

Tistim ljudem v Evropi, ki ne morejo sami izhoda iz revščine in zavrnitve, moramo pomagati. V starih državah EU je veliko takšnih ljudi, še več pa jih je v novih državah EU. Poleg uničujočih posledic gospodarske krize lahko vidimo tudi učinke preteklega kolonialnega pristopa starih držav EU k podjetjem in bankam v novih državah članicah. Še vedno se uničujejo delovna mesta, kot je bila na primer uničena ladjedelniška industrija na Poljskem.

Odlično poročilo gospoda Siekierskega obravnava, kako razdeliti hrano med tiste, ki so najbolj potrebni pomoči. V celoti se strinjam z njim, da bi morala Skupnost kot celota financirati pomoč za najbolj ogrožene, hrana pa bi morala prihajati izključno iz držav EU. Pomoč mora priti v sirotišnice, centre za otroke brez doma in lačne otroke v šolah, za razdeljevanje pomoči pa morajo predvsem skrbeti lokalni organi, saj imajo najboljše informacije o tem, kaj in koliko je potrebnega.

Witold Tomczak, v imenu skupine IND/DEM. – (PL) Gospa predsednica, komisarka, program pomoči v hrani je danes bistvenega pomena. Kot je zapisal poročevalec, je leta 2006 bilo v EU-25 43 milijonov ljudi podhranjenih, 79 milijonom pa je grozila revščina, kar je več kot 20 % skupnega prebivalstva v EU. Program je pomagal enemu izmed šestih ljudi v stiski. Problem je torej resen, pojav revščine pa se je še poslabšal po nedavnih razširitvi EU.

Statistike kažejo, da program le blaži problem nezadostne prehrane in ga ne odpravlja. Gre za program, ki lajša posledice, ne odpravlja pa vzrokov. Ali ni paradokso, da revščina in nezadostna prehrana ogrožata ravno prebivalce na podeželskih območjih? Tisti, ki bi morali pridelovati hrano, potrebujejo pomoč v hrani, vendar ne po svoji krivdi, ampak zaradi politike. Gre za posledico pomanjkljive kmetijske politike, ki povzroča stečaje majhnih družinskih kmetij in povečuje število ljudi, ki potrebujejo pomoč v hrani.

Trajnostni evropski model kmetijstva iz leta 1997 je propagandni mit. Majhne družinske kmetije bi morale biti v modelu ključni element, v resnici pa je ravno obratno. Prav te kmetije so izključene, čeprav predstavljajo vsaj 95 % vseh kmetij v Evropski uniji. Ali ni paradokso, da največ denarja v kmetijstvu namenimo tistim, katerih proizvodnja je draga? Velikim živalskim farmam, ki škodujejo okolju, medtem ko farme, katerih pridelava je poceni, prejema simbolčno podporo? Zaradi trgovinske politike EU smo izpostavljeni nenadnim dvigom cen, konkurenčna politika pa nas je pripeljala do monopola nad prodajo in previsokih cen. Skrajni čas je že, da pride do spremembe teh politik. Prav zaradi teh politik je hrana draga in prav te politike so razlog, da število revnih in podhranjenih državljanov EU narašča.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospa predsednica, komisarka, lizbonska strategija je velik uspeh vsaj na enem področju: Evropska unija je postala ena izmed najkonkurenčnejših regij v svetu, kjer si prizadevamo za ustvarjanje revščine.

Tako nam je uspelo ustvariti 80 milijonov revnih ljudi in 43 milijonov stradalajočih Evropejcev, številka pa vključuje starejše ljudi, ki lahko hitreje umrejo in zaradi tega zmanjšajo javno porabo, kar pomeni, da bo mogoče učinkoviteje izpolniti maastrichtska merila.

Dobrodelna organizacija *Restos du Cœur* samo v Franciji vsako leto razdeli 80 milijonov obrokov. Da bi nahranili revne, imamo že od leta 1987 program za razdeljevanje hrane z letnim proračunom v višini 300 milijonov EUR. 300 milijonov EUR deljeno z 80, deljeno z 12, pomeni za 25 centov hrane, razdeljene vsak mesec vsakemu izmed 80 milijonov revnih. Ta hrana je bila vzeta iz intervencijskih zalog, vendar pa so bile te zaloge porabljene zaradi reforme v letu 1992, ko je prišlo do kritiziranja gor masla, rek mleka ter polnih hladilnikov.

V obdobju 2010-2012 bomo kupovali živila na trgu, kjer je na voljo tudi neevropsko blago, zavoljo STO in boja proti protekcionizmu. To pomeni, da smo od leta 1962 svoje črede govedi krmili z uvoženimi oljnicami, od leta 2010 pa bomo s pomočjo uvoza zagotavljali prehrano tudi za revne. Vse to se sofinancira v imenu enotnosti dostopa.

Vendar pa je težava v tem, gospa predsednica, komisarka, dame in gospodje, prava težava, da imamo po 22 letih programa za prehrano še vedno 80 milijonov revnih ljudi.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospod Siekierski je opravil odlično delo pri pripravi tega poročila in rad bi se mu iskreno zahvalil. Tudi sam menim, da veliko ljudem, predvsem sedaj, v času gospodarske krize, grozi revščina. Če bi ljudje v Evropi trpeli zaradi lakote, bi za to bila kriva Evropa sama.

Vendar pa se ne strinjam z mnenjem, da je hrana postala dražja. Tako je mogoče v nekaterih državah, v Nemčiji pa vsekakor ni tako. Cene mleka in masla so deloma zaradi napačnih odločitev na evropski ravni na primer tako nizke, kot že dolgo ne, in so dosegle nivo, ko ogrožajo obstoj številnih kmetij.

Tukaj imam nekaj statistik, ki navajajo cene hrane. Leta 1970 je moral industrijski delavec delati 243 minut, da je lahko kupil kilogram svinjske zareznice, kilogram govedine, kilogram polnozrnatega kruha, deset jajc, 250 gramov masla, kilogram paradižnika in liter mleka, v letu 2008 je moral delati le 82 minut. To pomeni, da je porabil le tretjino toliko časa, da bi si lahko privoščil to hrano.

V obrazložitvi je navedeno, da samo v Nemčiji grozi revščina 9 milijonom ljudi. Tu je treba navesti popravek. V Nemčiji je vsak državljan, vsaka oseba, upravičena do najnižjega nadomestila s strani države in zaradi tega nobenemu izmed teh 9 milijonov ljudi ni treba biti lačen.

Zaradi tega je pomembno, da se denar, ki je tu na voljo za pomoč v hrani, porabi v delih Evrope, kjer ljudem resnično grozi lakota. Res bi bilo sramotno za Evropo, če tega ne bi popravili.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, razprava, v kateri bi rad sodeloval, bi bila namenjena odpravi vseh ukrepov pomoči najbolj ogroženim, zato ker ne bi bili več potrebni.

Žal v tem trenutku v Evropi in po svetu ni tako. V Evropski uniji številne družine, ki jih je prizadela brezposelnost ali socialna izključenost, opažajo, da njihovi prihodki ne zadostujejo več za pokrivanje najosnovnejših potreb, zaradi česar moramo biti solidarni z njimi.

Predlog Komisije, o katerem razpravljamo, je odvisen od naše potrditve, saj moramo bolj kot kadarkoli poprej najti še en način, kako se na enostaven način znebiti naših presežkov. Vendar to sedaj ni bistveno. Povečanje obsega finančnih sredstev za ta program je celo upravičeno.

Prav tako čestitam Komisiji za predlog, da bi morala biti ta pomoč zagotovljena iz kmetijskega proračuna. Nobena skupina ne kaže večje solidarnosti kot kmetje in nobena skupnost ni bolj vključena v medsebojno pomoč, kot podeželske skupnosti. Prepričan sem, da bodo evropski kmetje s ponosom delili delež kmetijskega proračuna s tistimi, ki najbolj potrebujejo pomoč.

Moja politična skupina bo zaradi tega zavrnila predlog Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, ki dvomi v pravno podlago te uredbe. Vendar pa je predlog Komisije mogoče in treba izboljšati.

Poročilo gospoda Siekierskega, pa tudi sprememba, ki jo bo predložila Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu na plenarnem zasedanju, pomenita izboljšanje predloga, predvsem v zvezi z upravičenostjo stroškov skladiščenja in celovitega financiranja programa s strani Skupnosti.

Zaradi tega pozivam, da na plenarnem zasedanju sprejmemo to poročilo, Komisijo pa, da sprejme prispevke Parlamenta.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Poročilo o spremembi uredbe Sveta v zvezi z razdeljevanjem hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti je predstavil Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja.

Vendar pa želim izpostaviti dejstvo, da s tem, ko smo soočeni z finančno in gospodarsko krizo, podpora najbolj ogroženim v Skupnosti dobiva novo – socialno politično – razsežnost.

Pomoč EU v hrani je zelo pomembna v obdobju krize, saj se brezposelnost povečuje, subsistenčna raven pa pada.

Število brezposelnih v Litvi je bilo v februarju 16-krat večje od števila razpoložljivih delovnih mest. Trenutno naj bi v Litvi približno 20 % prebivalcev živel v revščini.

Leta 2006 je v Evropski uniji prejelo pomoč v hrani 13 milijonov prebivalcev. Napovedi kažejo, da bo v bližnji prihodnosti 16 % ali 80 milijonov prebivalcev EU živel pod pragom revščine.

Poročilo gospoda Siekierskega predlaga, da se trenutno veljavni postopki financiranja programa za pomoč v hrani ne bi spremenili, ampak bi se samo prerazporedila sredstva iz proračuna EU, in se ne strinja s predlogom Evropske komisije o financiranju programa iz proračunov EU in držav članic.

Predlog Komisije se resnično ne ujema z gospodarsko realnostjo.

Številne najrevnejše države EU, ki se spopadajo s posledicami krize, bi v tem obdobju le težka prispevale k financiranju programa pomoči v hrani. V tem času pa bi financiranje iz proračuna EU, kot je potekalo vse od leta 1987, pomenilo učinkovito podporo revnejšim državljanom in pravo solidarnost.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ljudje so končno spoznali, da so zaradi nove kmetijske politike skladišča prazna, poleg tega pa so bila vsa sredstva namenjena za neposredno pomoč, sedaj se pa zatekamo k proračunu, da bi nahranili lačne.

Če bi uporabili modulacijo, da bi več dobili od tistih dobro skritih oseb, ki prejemajo več kot 300 000 EUR neposredne pomoči letno, potem bi mogoče danes lahko več sredstev namenili najbolj ogroženim državljanom. Če bi se odločili, kaj prihraniti za ogrožene, preden pride do proizvodnje, bi mogoče porabili veliko manj, kot če bi kupovali na trgu in bi vzpostavili politiko, ki bo zagotavljala pomoč za nekatere trge, ki so v krizi, na primer trg mleka. Če bi uporabiti tiste izdelke, ki jih zavržemo, da zginejo, samo zaradi tega, ker jim poteče rok uporabnosti ali jih na splošnih trgih ni mogoče prodati, bi mogoče lahko ubili dve muhi na en mah.

Ne želim si niti predstavljati, da za plemenitim namenom raste velik trg pomoči in sega v žepe evropskih davkoplačevalcev, ter se posmehuje tisti ubogim sirotam, ki umirajo zaradi lakote.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospa predsednica, glavni cilj je nahraniti lačne. Upravičeno govorimo o njem v kontekstu tretjih držav, le redkokdaj pa priznamo pravo lakoto v Evropi. Vendar pa sta pereča lakota in resna podhranjenost, tudi brez dejanske lakote, stvarnost tudi v najuspešnejših državah članicah.

Lakota pri vsem tem obilju je in je vedno bila škandal in v tem poročilu poskušamo izboljšati načrte, kako se tej težavi učinkoviteje posvetiti. Kot obubožana mati sem bila z razlogom hvaležna za brezplačno mleko, ki so ga prejele družine z malimi otroki v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja na Irskem, in za poceni mleko, ki ga je moj otrok prejemal v šoli v osemdesetih letih prejšnjega stoletja.

Želim podati predlog, vendar ne v sklopu SKP. Zaradi nekaterih politik v skupni ribiški politiki se ob naših obalah na tisoče ton užitnih rib mrtvih zmeče v morje z ribiških ladij. Čas je, da prenehamo s tem razsipavanjem. Te tako imenovane „odpadke“ moramo raztovoriti in ribe dati tistim ljudem, ki jih potrebujejo, vendar si ne morejo privoščiti visoko kakovostnih beljakovin. Težko bi našli boljšo in bolj hranljivo hrano. Komisarka, ali se lahko pogovorite s komisarjem za ribištvo o razširitvi tega programa, če bi bilo mogoče vključiti ribe?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, v celoti podpiram poročilo gospoda Siekierskega o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode v zvezi z razdeljevanjem hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti. To vprašanje je še toliko pomembnejše zaradi finančne krize, učinkov, ki jih je mogoče čutiti v evropskem gospodarstvu.

Evropski parlament, ki se zaveda vse bolj pereče potrebe glede izpolnjevanja potreb po hrani najbolj ogroženim, je pozval Komisijo in Svet, da zagotovita trajno izvajanje evropskega programa pomoči v hrani. Za ostale, gospe in gospodje, smo marca lani, ko smo sprejemali resolucijo o višanju cen v EU in v državah v razvoju, v tem Parlamentu navedli, da je pravica do zadostne in raznolike prehrane, primerne za zdrav in aktiven slog življenja, temeljna pravica, ki jo je treba trajno zagotoviti za vse.

Program za razdeljevanje hrane najbolj ogroženim mora še naprej predstavljati pomemben element skupne kmetijske politike, ravno zaradi tega, ker SKP prispeva k stabilizaciji cen, ter s tem pred nihanjem cen ščiti tiste z nižjimi prihodki.

Se pa ne strinjam z odstotki sofinanciranja, ki so predlagani v nekaterih spremembah, saj bi lahko zaradi tega nekatere države članice omejile svoje sodelovanje v programu. Zato zavračam tiste spremembe, namenjene spreminjanju pravne podlage. Rad bi poudaril, da potrebujemo popolno financiranje programa pomoči v hrani s strani Evropske unije, in zaradi tega podpiram tudi sprejetje osnutka zakonodajne resolucije.

Struan Stevenson (PPE-DE). - Gospa predsednica, danes zjutraj ste v Parlamentu slišali nekatere razhajajoče poglede glede tega vprašanja. Seveda čestitam gospodu Siekierskemu.

V času vse globlje gospodarske recesije in na desetine milijonov ljudi, ki živijo v revščini in so lačni, moramo kot Parlament seveda poiskati načine, kako jim pomagati in jih zagotoviti pomoč v hrani. Kot je izpostavila komisarka, v tem projektu sodeluje 19 držav članic. To pomeni, da osem držav članic ne sodeluje. Združeno kraljestvo je eno izmed njih, razlog pa je v tem, da za zagotavljanje pomoči revnim uporabljajo svojo socialno politiko. Iz programa so se umaknili že pred nekaj leti.

Vprašanje, ki si ga zastavljajo številne države članice in Komisija, se glasi: zakaj SKP uporabljamo za financiranje socialne politike? Vse dokler smo imeli velike presežke, je bilo vse dobro – jezera mleka, gore masla in gore govedine – in smo morali to hrano razdeliti revnim, distribucija pa se je financirala iz proračuna SKP. Sedaj, ko pa so intervencijske zaloge zelo prazne – in ko slišimo, da moramo kupovati hrano tudi izven EU, pri tem pa uporabiti proračun SKP za skladiščenje in distribucijo te hrane –, to vsekakor postaja nekaj, za kar naj bo raje poskrbljeno s socialno politiko držav članic.

Če pomislite, da ljudje v nekaterih novih državah članicah, kot je Romunija, živijo v popolnem pomanjkanju, mnogi izmed njih pa so samooskrbni kmetje, so ravno ti najrevnejši. Pa vendar od njih jemljemo denar – denar iz proračuna SKP, s katerim bi jim lahko pomagali – za razdelitev te pomoči v hrani, katere glavne upravičenke so stare države članice, kot so Francija, Italija in Španija. Pri razdeljevanju te pomoči torej niso bili zagotovljeni enakovredni pogoji in v prihodnje moramo biti še previdnejši, kako bomo peljali to stvar naprej.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Gospa predsednica, menim, da je vprašanje glede razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam zelo primerno, vseeno pa sem mnenja, da predlog Komisije ne ustreza problemu.

Skrbi me vprašanje sofinanciranja in menim, da se moramo posvetiti ravno liberalizmu, ki je v zadnjih nekaj letih imel ključno vlogo pri ocenjevanju SKP. Nemiri, povezani s hrano, in nenadne spremembe cen živil so stalni pokazatelji omejitve liberalizacije kmetijskega trga. Takšna liberalizacija je bila vedno v škodo občutljivega prebivalstva, občutljivih proizvajalcev in občutljivih območij.

Zaradi tega pozivam k temu, da kmetijska politika ponovno pridobi svoje pravice, prevzame nadzor tako na evropski, kot tudi na mednarodni ravni in da strateška področja kmetijstva in hrane, s kvalitativnega in kvantitativnega vidika, ne postanejo predmet strogih tržnih sil.

Seveda gre za nujno zadevo in poročilo gospoda Siekierskega predstavlja odziv na to in vesel sem tega. Upam, da bo, v kontekstu razprave glede prihodnosti SKP, poudarek na tem, da glavni cilj predstavlja strukturni pristop k boju proti lakoti in revščini, s katerima se srečujemo v EU in po svetu. Podeželje je pripravljeno, da izpolni naše potrebe po hrani z ustrežno količino visokokakovostnih pridelkov; zagotovljeni mu je treba finančne in človeške vire, s katerimi bo lahko prevzelo to veliko odgovornost.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospa predsednica, prehrana in nastanitev predstavljata prek 90 % stroškov v osebnih proračunih številnih ljudi. Ohranjanje kar se da nizkih cen prehrane ima velik socialni in humanitarni pomen. V letu 2006 sta revščina in neustrezna prehrana prizadeli devetinsedemdeset milijonov ljudi v Evropski uniji. Zaradi krize in povečanja števila prebivalcev pa se je problem še zaostрил in število ljudi, potrebnih neposredne pomoči, bo v letu 2009 nedvomno preseglo število 25 milijonov.

Pomoč je pomemben element v skupni kmetijski politiki, saj sprošča intervencijske zaloge ter hkrati ohranja povpraševanje po hrani. Podpiram financiranje pomoči v prehrani, predvsem iz sredstev EU, ki pa je podprto s strani posameznih držav glede na njihovo sposobnost, vzpostavitev jasnih načel glede dodeljevanja pomoči, povečanje sredstev pomoči za vsaj 200 milijonov EUR v letu 2009, razširitev seznama prehranskih izdelkov in vzpostavitev načel kupovanja hrane. Pomoč ima velik politični pomen, saj potrjuje kohezijo ukrepanja EU na zahtevo njenih državljanov. Gospodu Siekierskemu čestitam za odlično poročilo.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisarka Fischer Boel, gospe in gospodje, program razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti že 22 let prispeva k uresničevanju izjemno pomembnih ciljev skupne kmetijske politike. To je na eni strani stabiliziranje trgov z zmanjševanjem intervencijskih zalog ter zagotavljanje pomoči v hrani najrevnejšemu delu prebivalstva v Skupnosti na drugi strani. Samo v letu 2006 je prek ukrepov znotraj tega programa pomoč prejelo 13 milijonov ljudi iz 15 držav članic – dragoceno pomoč, ki jo je treba ohraniti.

Obstajajo utemeljeni pomisleki glede predloga Komisije, ki pomeni odstop od starih načel in v programu ne predvideva uporabe hrane le iz intervencijskih zalog, ampak tudi hrane, kupljene na prostem trgu. Gospa komisarka, to je vsekakor zadeva socialne in ne kmetijske politike. Argument, da bo le z dodatnim nakupom hrane mogoče zagotoviti izbiro hrane, ki zagotavlja uravnoteženo prehrano, je po mojem mnenju nedopusten.

Poročevalec, gospod Siekierski, sedaj predlaga odpravo sofinanciranja. Vendar to le še poudarja vidik družbeno politične odgovornosti in prav zaradi tega se zavzemam za sofinanciranje. Evropska unija mora biti jasno osredotočena na dobrobit ljudi. Ni prostora za lakoto ali pomanjkanje: to je nekaj, kar so danes zjutraj še enkrat jasno poudarili vsi govorniki. Vendar pa moramo zagotoviti jasno porazdelitev odgovornosti. Ni res, da je namen kmetijske politike ovirati pomoč in podporo, namenjeno revnim. Vendar pa je dobra tudi poštena in korektna razporeditev nalog in pomoči, možnosti za usklajevanje in optimizacijo.

Evropska kmetijska politika se trenutno sooča in se bo tudi v prihodnje soočala z velikimi izzivi. Na vsebinske spremembe je vedno treba gledati v celotnem kontekstu. Zaradi tega bi pozvala Komisijo in Svet k ustreznim odločitvam in usklajevanju z vidika socialne in kmetijske politike.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Gospa predsednica, najprej želim čestitati gospodu Siekierskemu za odlično poročilo, ki je dobilo veliko podpore v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja.

Kot vsi vemo, so se intervencijske zaloge Skupnosti več kot 20 let uporabljale pri zagotavljanju pomoči v hrani tistim, ki so je bili najbolj potrebni. Gospod Stevenson, težava je v tem, da so zaporedne reforme skupne kmetijske politike precej zmanjšale zaloge.

Prav tako želim poudariti, da bomo, če zaustavimo ali če bomo poskusili zaustaviti ta program, posredovali zelo slabo sporočilo v tem zelo občutljivem času, ko številni Evropejci nimajo dovolj hrane. Jasno je, da se bomo morali, ko bodo pošle zaloge in kot sem že povedala, se postopoma krčijo, obrniti na odprt trg.

Rada bi opozorila na nekaj, kar štejem kot zelo pozitiven element v poročilu, in sicer, da ko bomo prešli na trg, mora veljati obveznost, da so proizvodi proizvedeni v EU, lokalnega izvora in sveži. Prav tako se mi zdi primerno, da načrt še naprej 100-odstotno financira EU, saj v takšnih težkih okoliščinah, kot vladajo sedaj, pomoč ne more in ne sme biti odvisna od zmožnosti vsake posamezne države članice, če se nočemo spustiti v podrobnosti teh zmožnosti. Prav tako se mi zdi dobra ideja, da podaljšamo trajanje programa na tri leta.

Na koncu bi rada izpostavila, da ima Evropska komisija še vedno na voljo dovolj časa, da uporabi intervencijske zaloge, kadar so potrebne ali kadar je to možno, in da bi to bilo v pomoč več kot le enemu kmetijskemu sektorju. Predvsem mislim na proizvajalce mleka v moji regiji, Galiciji, katerim bi bilo takšno posredovanje v veliko pomoč pri odpravljanju težkih razmer, s katerimi se soočajo, istočasno pa bi pomagalo pri zagotavljanju hrane najbolj ogroženim.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, približno 80 milijonov ljudi v Evropski uniji živi v revščini, kar predstavlja 16 % prebivalcev v EU. Gospodarska kriza pa grozi, da se bo ta skupina še povečala. V Varšavi vsak dan vidim vrsto ljudi, ki čaka na skodelico juhe. Prav zaradi tega je pomembno, da zagotovimo nadaljevanje programa razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti. Raznoliko prehrano bo mogoče zagotoviti z neposredno oskrbo.

Vendar pa predlog Komisije vključuje pogoj sofinanciranja, zaradi katerega bi se lahko najrevnejše države članice umaknile iz programa. To ne bi bilo v skladu z razlogi za uvedbo programa, predvsem pa ne z zmanjševanjem gospodarskih in socialnih neenakosti med regijam in bi uničilo načelo solidarnosti. Upam, da bodo spremembe 17, 18 in 19 odpravile to napako. Pozivam Komisijo, da pripravi program, ki bo odpravil strukturne razloge za revščino in ne le njenih posledic, pa tudi spremljanje, katerega namen bo ugotoviti, koliko pomoči doseže revne in koliko je zadržijo posredniki. Čestitam poročevalcu.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, komisarka, razdeljevanje hrane najbolj ogroženim osebam je zelo pomembno področje delovanja EU. Zato se Komisiji zahvaljujem za predlog v zvezi s to temo, prav tako pa se zahvaljujem gospodu Siekierskemu za poročilo, o katerem danes razpravljamo.

Države članice so naredile velik napredek pri izboljšanju kakovosti življenja svojih prebivalcev. Vendar pa je revščina še vedno eden izmed najresnejših problemov sodobne Evrope. Glede na ocene 43 milijonom državljanom EU grozi nezadostna prehrana – to je strašna številka. Program razdeljevanja hrane pomaga mnogim izmed teh Evropejcem. Vem, da program ni vsem všeč. Razumem, da mnogi dvomijo v pravno, gospodarsko ali politično naravo, vendar pa bi rad vedel, kakšne alternative tega programa obstajajo, predvsem zaradi tega, ker program razdeljevanja hrane hkrati ugodno vpliva tudi na kmetijski trg, ki je sedaj zaradi tega programa stabilnejši.

EU je globalni vodja pri zagotavljanju pomoči najrevnejšim ljudem v svetu. Težko si je predstavljati, da bi istočasno Skupnost lahko prenehala pomagati tistim svojim državljanom, ki se soočajo z resnimi problemi, zato upam, da bo Svet lahko dosegel soglasje v zvezi s to temo.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Evropski komisiji in poročevalcu, gospodu Siekierskemu, bi rad čestital za to izjemno pobudo, ki potrjuje socialni čut Evropske unije in Komisije.

Evropski komisiji bi rad zastavi dve vprašanji. Prvo se nanaša na sofinanciranje: strinjam se s poročilom, bi pa rad pozval gospo Fischer Boel, naj razmisli o dejstvu, da zahteva sofinanciranje s strani revnejših držav članic z manjšimi proračuni, ravno tam, kjer je potreba po hrani največja.

Moja druga zahteva: Stroški prevoza naj ne bodo določeni v višini 4,5 %, saj bi morali po načelu subsidiarnosti to prepustiti državam članicam, ker lahko za kritje stroškov prevoza zadostujejo že nižje stopnje.

Logotip EU mora še naprej biti natisnjen na oznakah proizvodov, saj jih dobavlja EU. Ker mislim, da v tej razpravi ne bom več spregovoril, bi se rad zahvalil gospe Fischer Boel za njenih pet let marljivega dela. Zgodovini evropskega kmetijstva je dala svoj pečat.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Kot poslanka EP iz Romunije skupaj s svojimi kolegi podpiram predloge našega poročevalca in jih bomo na glasovanju podprli.

Revščina najbolj prizadene družine iz majhnih mest in podeželja. V trenutni krizi sta podaljšanje programa za prehrano in financiranje iz proračuna Skupnosti popolnoma utemeljena.

Vsi vemo, da ukrepi, sprejeti leta 2008, in dodeljeni proračun niso bili dovolj. Ohranjanje programa kot dela skupne kmetijske politike je mogoče upravičiti s kmetijsko in socialno komponento.

V novih državah članicah, kot je Romunija, je očitno treba izboljšati administracijo programa. Stroške skladiščenja proizvodov in administrativne stroške je treba učinkovito upravljati, tako da ne presegajo 20-25 % tržne cene.

Na koncu bi se rada zahvalila gospodu Siekierskemu in mu čestitala za njegove predloge.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, predlog – tako predlog poročevalca, kot tudi predlog Komisije – je v prvi vrsti pomemben dogovor za zagotavljanje sredstev, namenjenih blaženju vpliva vse višjih cen hrane v Skupnosti, zaradi katerih je vse več ljudi v stiski, zagotavljanje pomoči v hrani pa je vse dražje.

Zaradi te nove ureditve, ki jo podpiram, bo program postal učinkovitejši in prilagojen pogojem kmetijske politike in socialnemu vidiku. Poleg tega se strinjam, da pobuda ostane znotraj okvira SKP, kot to predlaga Komisija.

Kot vemo, trenutno SKP zagotavlja pomoč v hrani tisti skupini prebivalstva, ki živi v obupnih razmerah. Za ukrep, ki ga nameravamo izvesti, je vedno bilo mogoče zagotoviti široko soglasje, tako široko, da je leta 2006 13 milijonov ljudi in leta 2008 15 držav, pravzaprav 19 držav, s tega vidika menim ... (*Predsednica je prekinila govornika*).

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Gospod predsednik, v tej razpravi bi vas želel opozoriti na tri vprašanja. Prvič, rad bi vas opozoril, da je eden izmed glavnih ciljev skupne kmetijske politike zagotoviti prebivalcem Evropske unije dostop do hrane po ustreznih cenah, kar za tiste, ki imajo nizke prihodke ali prihodkov sploh nimajo, pomeni brezplačno hrano.

Drugič, prihodek prebivalcev EU, predvsem pa novih držav članic, je daleč od tega, kar bi si želeli. V vseh novih državah članicah znaša število prebivalcev s prihodki, nižjimi od 40 % povprečja EU, tudi do 50 %, torej ima skoraj polovica ljudi v teh državah tako nizke prihodke. Ti podatki so bili pridobljeni že pred krizo. V naslednjih nekaj letih se bodo zaradi te krize razmere le še poslabšale.

Zaradi tega podpiram nadaljevanje programa razdeljevanja brezplačne hrane med najbolj ogrožene ljudi, za katerega bo EU v letu 2009 namenila skoraj 500 milijonov EUR, ki bodo vključevali tudi skoraj 100 milijonov EUR za mojo državo. Upam, da bo češko predsedstvo doseglo konsenz glede končne oblike programa, Svet pa ... (*Predsednik je prekinil govornika*)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Medtem ko smo želeli odpraviti lakoto v Afriki in drugih revnih državah, se nam je zgodila lakota in revščina doma, v domači hiši.

Tudi v moji domovini Sloveniji se, na žalost, kljub dobremu standardu potreba po solidarnostni pomoči povečuje. Mediji poročajo, da so zaloge hrane humanitarnih organizacij skoraj izpraznjene.

Glede na to, da je v večini držav članic Evropske unije še vedno hrane v izobilju, bi bilo res nečloveško, da bi na drugi strani naši državljani trpeli ali celo umirali zaradi lakote. Preživetje ima zagotovo prednost pred kakršno koli drugo investicijo, ki lahko počaka na ugodnejše čase.

Če države ne morejo zagotavljati novih virov za nabavo zalog, potem je najbrž tudi primerno, da odprejo svoje intervencijske zaloge. Podpiram ta program, hkrati pa apeliram tudi na vse nas in naše državljane, da smo pozorni na stiske soljudi okrog nas.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi se zahvalil gospodu Siekierskemu za poročilo o programu razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti, ki predstavlja dragoceno orodje za reguliranje trga in mora zaradi tega ostati pod okriljem SKP.

Čeprav je povprečna kakovost življenja v Evropski uniji med najvišjimi v svetu, si nekateri državljani ne morejo kupiti dovolj hrane. Glede na ocene 43 milijonom državljanom EU grozi prehranska revščina, številka, ki se je v zadnjih letih nenehno povečevala.

Zaradi dvigovanja cen najrazličnejšega blaga, ki smo mu priča že nekaj časa, je zagotavljanje pomoči v hrani dražje, s tem pa je toliko nujnejša tudi podpora, ki jo zagotavlja evropski program.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, vsem bi se rada zahvalila za pripombe. Na splošno sem slišala zelo pozitiven pristop k predlogu zagotavljanja pomoči tistim, ki so je najbolj potrebni.

Gospod predsednik, dovolite mi, da se osredotočim na nekatere pripombe, ki smo jih danes slišali. Predvsem ne smemo pozabiti, da revščina ni omejena le na določena območja ali regije znotraj držav članic. Žal gre za vprašanje, s katerim se morajo soočiti vse države članice. Res je, da obseg problema in sredstva, razpoložljiva za odpravljanje te revščine, niso enaka po vsej Evropski skupnosti. Pri dodeljevanju proračunskih sredstev državam članicam, kot tudi pri različnih stopnjah sofinanciranja za kohezijske in nekohezijske države, se seveda že sedaj upošteva finančna zmogljivost vsake posamezne države. To pomeni, da bo v končni fazi na voljo več denarja za tako imenovane „nove“ države članice, kot ga je na voljo v tem trenutku.

V zvezi s proračunom bi vas rada opozorila, da smo proračun, namenjen programu zagotavljanja pomoči tistim, ki so je najbolj potrebni, že povečali za dve tretjini – na 0,5 milijarde EUR –, in menim, da bo to, skupaj z novo uvedenim sofinanciranjem, pomagalo pri blaženju nekaterih problemov. Prav tako ne smemo pozabiti, da je ta načrt prostovoljen. Državam članicam, ki imajo vzpostavljene socialne sisteme, vsekakor ni treba uporabljati tega načrta. Ne nameravamo nadomestiti socialnih politik, ki jih države članice že izvajajo in katere v določenem obsegu upravljajo tudi nevladne organizacije. Naš namen je, da jih podpremo z zagotavljanjem hrane, kar je po mojem mnenju še vedno osrednji namen kmetijske politike.

Prepričana sem, da spremembe, ki smo jih predlagali, predstavljajo razvoj v pravo smer. Menim, da so določbe razumne in dobro uravnotežene. S programom – ko bo, upam, izglasovan tudi v tem Parlamentu – bomo pripravljeni na izzive, ki jih prinaša prihodnost. Zelo težko bo glasovati proti ali nasprotovati temu programu v razmerah, ko se brezposelnost trenutno po vsej Evropi dramatično povečuje, s tem pa se močno povečuje tudi število ljudi, ki jih ogroža revščina. Z veseljem pričakujem glasovanje v tem izjemno odgovornem Parlamentu.

Czesław Adam Siekierski, poročevalec. – (PL) Rad bi se odzval na nekatere izpostavljene probleme. Povedal sem, da nasprotujem sofinanciranju, prav tako pa sem tudi poudaril, da smo v obdobju gospodarske krize, ko se število revnih in brezposelnih ljudi povečuje. Program bomo ovrednotili leta 2011 ali 2012 in bomo takrat razmislili o tem, ali nadaljevati s sofinanciranjem. Vzemimo si čas in ne počnimo stvari v času krize.

Drugič, strinjam se s komisarko, da se bomo le stežka omejili samo na razdeljevanje hrane, proizvedene v EU, saj bi se s tem povečali stroški, prav tako pa bi se povečal administracijski del tega programa. Tretjič, zgledujemo se po ZDA, kjer so v skladu s kmetijskim zakonom velika sredstva namenili zagotavljanju podpore kmetijstvu, s tem ko so financirali brezplačne kartice EBT. Četrtrič, spodbujam države, ki ne sodelujejo v programu, da se pridružijo. Program je odprt. Petič, sredstva, ki so namenjena za ta program, kmetovalcem ne omejujejo dostopa do skupne kmetijske politike, saj imamo prihranke, ki izhajajo iz SKP.

Na koncu bi se rad vrnil na vire. Kot vemo, so bili cilji SKP določeni v skladu z Rimskimi pogodbami. Govorijo o potrebi po zagotavljanju dostopa družbe do hrane po dostopnih cenah in zagotavljanju ustreznega dohodka za kmetovalce. Lahko rečemo, da gre v prvi vrsti predvsem za proizvodne naloge, ki opredeljujejo obseg proizvodnje, ki je ključnega pomena. Drugič, gre za socialne naloge, saj govorimo o ustreznih cenah – tako, da si bodo potrošniki lahko privoščili prehranske proizvode, s tem pa Rimski pogodba prav tako opredeljuje nekatere socialne cilje. In tretjič, gre tudi za gospodarske cilje, povezane z zagotavljanjem ustreznega dohodka za kmetovalce.

Kadar govorimo o dostopnih cenah za revnega, pogostokrat tudi brezposelnega potrošnika, mora biti hrana dostopna po znatno nižjih cenah ali pa enostavno zagotovljena brezplačno, seveda v sklopu posebnih programov in pod posebnimi pogoji. Če povzamem, SKP vsebuje tudi nekatere elemente socialne politike.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo ob 12.00.

Pisne izjave (člen 142)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Poročilo gospoda Siekierskega o razdeljevanju hrane za najbolj ogrožene osebe sproža vprašanja, ki jih pokrivajo uredbe Sveta, ki se nanašajo na financiranje skupne kmetijske politike in na specifične določbe v tem gradivu. Znašli smo se v okoliščinah, ki dokazujejo, da tudi znotraj Evropske unije obstajajo velika območja revščine in pomanjkanja. Največkrat so prizadeti ljudje, ki živijo v vaseh ali majhnih mestih, to pa vključuje tudi številne otroke. Glede na uradne statistike živi približno 80 milijonov Evropejcev pod pragom revščine. Obstaja bojazen, da se bo zaradi trenutne krize in večanja števila brezposelnih to alarmantno število še povečalo.

Dejstvo, da se bodo sredstva, namenjena za program pomoči v hrani najrevnejšim prebivalcem v EU, povečala s 305 milijonov EUR na 500 milijonov EUR, je pozitiven znak. Vendar menim, da je treba spremeniti sisteme v državah članicah, da bi odpravili ali vsaj znatno omejili te sramotne razmere. Glavni vzrok tega pomanjkanja sta brezposelnost in prekomerno visoke cene hrane (primerjajmo plačilo, ki ga prejmejo kmetovalci za svoje proizvode, z maloprodajnimi cenami v trgovinah). Tudi naš sistem socialnega varstva še zdaleč ni popoln.

Na koncu bi rad jasno poudaril, da je ključnega pomena, da je hrana, ki se uporablja za namene programa pomoči, dobre kakovosti, idealno pa je, če je sveža in prihaja z lokalnih kmetij.

3. Skupinske tožbe (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o skupinskih tožbah.

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, kot veste, so bile tožbe že od začetka mojega mandata zelo visoko na mojem seznamu prednostnih nalog. Verjamem, da materialne pravice dosežejo svojo moč le, kadar se izvajajo in so podprte z učinkovitimi tožbami za potrošnike. Vse pogostejše veliko število potrošnikov izgubi zaradi istih ali podobnih nezakonitih praks trgovcev in jim niso zagotovljena pravna sredstva.

Komisija je preučevala problem, s katerimi se srečujejo potrošniki pri pridobivanju odškodnine v skupinskih tožbah. Naročili smo študije, o vprašanju smo razpravljali s partnerji, opravljali raziskave in posvetovanja preko interneta, nedavno pa smo objavili tudi zeleno knjigo, na katero smo prejeli več kot 170 komentarjev.

Čeprav se je posvetovanje uradno končalo 1. marca 2009, še vedno prejemamo pripombe in zagotovim vam lahko, da več dokazov ko zberemo, bolj se potrjuje našo prepričanje, da obstaja problem. Prav zaradi tega moramo poiskati rešitev, ki je v interesu pravice in zdravega evropskega gospodarstva.

Zelena knjiga o skupinskih tožbah potrošnikov vsebuje številne načine za reševanje tega problema. Predhodna analiza prejetih odzivov nakazuje, da partnerji prepoznajo nezadovoljive obstoječe razmere glede skupinskih tožb v državah članicah. Obstaja soglasje glede nujnosti izvedbe dodatnih ukrepov za doseg učinkovitih tožb potrošnikov in s tem obnove njihovega zaupanja v trg.

Potrošniške organizacije podpirajo zavezujoče ukrepe glede sodnih shem skupinskih tožb v vseh državah članicah, skupaj z drugimi možnostmi, kot je razširitev obstoječih mehanizmov za alternativno reševanje sporov (ARS). Podjetja bi podprla mehanizme ARS.

Čez nekaj tednov, ko bomo primerno analizirali vse odzive, bomo objavili vse odgovore, skupaj z izjavo o povratnih informacijah, ki smo jih prejeli, pred poletjem pa bomo pripravili različne načine za reševanje problema skupinskih tožb. Tu ne bo šlo le za ponovitev štirih možnosti, navedenih v zeleni knjigi. Naše razmišljanje poteka dalje v smeri odgovorov na posvetovanje o zeleni knjigi. Komisija bo na podlagi rezultata vseh posvetovanj pozorno preučila gospodarski in socialni vpliv na partnerje, vključno s stroški in prednostmi, povezanimi z morebitnimi rešitvami. 29. maja bomo izvedli obravnavo, kjer bomo s partnerji izmenjali predhodne ugotovitve.

Naj poudarim, da ne bomo sledili izkušnjam v ZDA, ne glede na pot, ki jo bomo izbrali. Namesto tega bomo sledili evropskim pravnim kulturam in upoštevali obstoječe izkušnje držav članic. Ko bodo možnosti jasneje opredeljene, se bodo Evropski parlament, države članice in partnerji prepričali, kot sem se tudi sama, ne le, da obstaja problem, ampak da moramo in lahko najdemo učinkovito rešitev na evropski ravni.

Zakaj bi morala ugledna podjetja trpeti zaradi nepoštenih konkurentov, ki imajo koristi, kadar potrošniki niso odškodovani? Poudarjam „odškodovani“. Prav za takšno obliko tožb si prizadevamo. Zakaj bi se morali potrošniki odreči svojim legitimnim pričakovanjem glede odškodovanja in zakaj naj bi družba prenašala razkorak med blaginjo in pravico?

Prepričana sem, da bomo našli rešitev, ki bo predstavljala pravo uravnoteženost med izboljšanjem dostopa potrošnikov do tožb in izogibanjem neutemeljenih tožb. Učinkovite tožbe bodo povečale zaupanje potrošnikov v notranji trg in v to, kar lahko Evropa stori zanje. To je zlasti pomembno v kruti realnosti trenutne gospodarske in finančne krize. Kot veste, bodo prihodnje mesece zaznamovale ključne institucionalne spremembe, to pa lahko vpliva na potek in izvedbo našega dela v zvezi s skupinskimi tožbami.

V zvezi s pobudo Komisije o odškodninskih tožbah za kršitev evropskih protimonopolnih pravil lahko zagotovim, da Komisija prav tako kot Parlament meni, da morata biti ti dve pobudi, ki se nanašata na

skupinske tožbe, skladni. Skladnost še ne pomeni, da se morajo v različnih političnih pobudah uporabljati enaka orodja za doseg enakovrednih ciljev. Prav tako lahko zagotovim, da bom še naprej osebno zavezana temu problemu in bom do konca mandata svoje delo opravljala z enako energijo in prizadevnostjo kot do sedaj in seveda ob pomoči in podpori Parlamenta.

Malcolm Harbour, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, z veseljem ponovno pozdravljam komisarko Kunevo v Parlamentu. Komisarka, uporabiti moramo le vaše besede o energiji in prizadevnosti pri uresničevanju interesov potrošnikov, ki smo ju, z naše strani Parlamenta, pa tudi s strani vseh članov našega odbora, občudovali in močno vas podpiramo, da nadaljujete s tem delom.

V zvezi s skupinskimi tožbami menim, da ste k problemu pristopili na pravi način. Nenehno trdimo, da gre za zelo zapleteno vprašanje. Niso vključeni le ukrepi na evropski ravni, ampak tudi zelo zahtevna vprašanja o vključevanju nacionalnega in regionalnega prava, predvsem pa, kot ste že omenili, mora biti v središču potrošnik sam.

Zares ste bili dosledni pri trditvah, da sta zaupanje potrošnikov v notranji trg in čezmejna trgovina dve izmed temeljnih vprašanj, ki ju moramo zastaviti, saj drugače potrošnikom ne bodo zagotovljene pravice dostopa in možnost uveljavljanja njihove čezmejne izbire. Menim, da o tem tudi teče današnja razprava.

Predvsem menim, da sta pomembna časovni okvir in celovitost rešitev, saj ste navedli številne rešitve, vendar je popolnoma jasno, da bo za rešitve, ki lahko vključujejo nekatere nove sodne mehanizme na evropski ravni, potrebno veliko več časa in bodo verjetno bolj sporne, kot pa izbira nekaterih ukrepov za alternativno reševanje sporov ali uporaba obstoječih ukrepov za sodelovanje potrošnikov. Menim, da se vsi v tem odboru spominjamo, da je okrepljeno sodelovanje na področju potrošnikov predstavljalo vidik, ki je bil uveljavljen prek odbora v zadnjem Parlamentu, in želimo si, da postane učinkovitejša. Menim, da predstavlja sredstvo, s katerim lahko potrošnikom zagotovimo takšno vrsto tožb, ki jo iščemo, ne samo na področju skupinskih tožb, ampak tudi pri učinkovitejšem reševanju čezmejnih tožb. Če lahko tu zagotovimo to zavedanje pomembnosti in časovno razporeditev ter hitrost, potrebno za hitro iskanje najboljših rešitev, potem vam priporočam, da razmislite o poti naprej.

Evelyn Gebhardt, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, hvala, da ste prevzeli pobudo Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu in se posvetili tej zadevi, saj gre za vprašanje, ki je za državljane pomembno.

Tu imam svoj prenosni telefon. Številni mladi ljudje so mi potožili, da imajo zelo veliko problemov, saj je zaradi takšne ali drugačne pogodbe, ki so jo sklenili popolnoma nenamerno – na primer za tone zvonjenja – vsota denarja vsak mesec odšteta za obdobje petih, šestih, sedmih, osmih mesecev. Nihče ne gre na sodišče zaradi 5 EUR, vendar pa če ima podobne izkušnje milijon državljanov, podjetje pa neupravičeno pridobi 5 milijonov EUR, gre za primer nepoštena konkurence glede na tiste konkurente v Evropski uniji, ki pravilno poslujejo. Zato je zelo pomembno, da obravnavamo to vprašanje.

Prav tako pa je pomembno za ljudi, za mlade ljudi, starše, ki se srečujejo s tem, da so jim zagotovljena pravna sredstva, s katerimi lahko okrepijo svoj položaj. V času, ko se Evropa združuje, ko ljudje nakupujejo preko interneta, je pomembno, da vzpostavimo te čezmejne instrumente, s katerim bomo omogočili njihovo ustrezno uporabo. Zaradi tega moramo po mnenju moje skupine preučiti ravno skupinsko ukrepanje, ki ga omogočajo takšni instrumenti, da bi lahko ocenili, ali jih je mogoče uporabljati v Evropski uniji. Vendar pa, kot ste tudi že povedali, komisarka, moramo pripraviti te instrumente na takšen način, da bo mogoče preprečiti vključevanje skrajnosti, kot smo jim bili na primer priča v ZDA, in jih namesto tega prilagoditi našemu pravnemu sistemu. Za to si moramo prizadevati in v naslednjih mesecih želimo še naprej delati na tej zadevi.

Komisarka, veste, da vas v tej zadevi podpiramo. Ko govorimo o krepitvi pravic državljanov, socialni demokrati vedno sodelujemo.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, zahvaljujem se vam, da lahko sodelujemo v tej razpravi. Vesel sem, gospa Kuneva, da ste bili na zahtevo skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov v veliko pomoč pri zagotavljanju, da bo predlog Generalnega direktorata Komisije za konkurenco, ki se nanaša na skupinsko tožbo in ki je v začetku nameraval urejati to zadevo v skladu z prakso v ZDA, pripravljen s pomočjo horizontalnega pristopa in v resnici zagotavljal enako obravnavo za vse v Evropski uniji – mala in srednje velika podjetja, potrošnike, delavce in podjetnike. To je pomemben korak naprej, ki ga želimo podpreti na zelo konstruktiven in pozitiven način.

Zavedamo se, da v številnih posameznih primerih Skupnost seveda trdi, da se zdi izvajanje kolektivnih pravic uspešnejše kot posamezno izvajanje. Vsekakor pa smo še naprej prepričani, da način posnemanja skupinskih ukrepov, ki najbolj varujejo potrošnike, ne predstavlja skupinska tožba, ampak javno izvajanje takšnih tožb, na primer s pomočjo posnemanja tožb, kot je to navedeno v nemškem zakonu proti nepošteni konkurenci, saj bodo posamezni potrošniki zelo pozorno premislili, ali vložiti kolektivni ukrep pri odvetniku za 4,99 EUR ali pa bi dejansko bilo bolje, če bi na primer te tožbe nenehno javno spremljal varuh človekovih pravic in izvajal z ustreznimi sredstvi. V zvezi z vprašanjem, kako povezati ta dva elementa, menim, da moramo previdno razmisliti, kako lahko pomagamo potrošnikom na najučinkovitejši način, saj potrošniki ponavadi nimajo časa, da bi obiskali odvetnika, ampak pogosto želijo hitro in enostavno najti pomoč.

Druga točka, za katero menim, da je pomembna – saj je tudi tu vaš Generalni direktorat opravil zelo dobro delo –, je, da je bil najzanimivejši element razprava bavarskega zastopništva v Bruslju, kjer je vaš Generalni direktorat kot odgovor na vprašanje, ali lahko z uporabo evropskih pravnih sredstev ovržemo tip skupinske tožbe, ki jo lahko najdemo v ZDA, jasno navedel, da „ne moremo“. To po našem mnenju pomeni, da tega modela ne smemo popolnoma prezreti. Še naprej ga moramo obravnavati, vendar zelo pozorno, in v razpravo vključiti države članice in njihove pravne možnosti, da bomo lahko na koncu dosegli, kar želimo, to pa je pravi evropski model, ki je še posebej privlačen za potrošnike, hkrati pa varuje tudi mala in srednje velika podjetja.

Arlene McCarthy (PSE). - Gospod predsednik, vem, da se komisarka zaveda, da bo jutri v Združenem kraljestvu odšlo na visoko sodišče 4 000 potrošnikov in skušalo doseči odškodnino za resne alergične reakcije, hospitalizacijo in smrt, do katerih je prišlo zaradi uporabe kemikalije v kavčih in gospodinskih potrebščinah, ki je bila sedaj prepovedana v EU. Francija, Švedska in Poljska so prijavile podobne primere in poškodbe. V Evropi je več tisoč morebitnih potrošnikov, ki so utrpeli resne poškodbe zaradi te strupene kemikalije.

Verjamem, da državljani podpirajo evropsko posredovanje, če bo to resnično pomagalo potrošnikom pri reševanju resničnih problemov. Resnična pomoč v takšnih primerih pomeni zagotavljanje pravice, da kolektivno ukrepajo, kjer koli že kupijo blago in storitve. Zato je naš odbor sprožil spletno posvetovanje o predlogu Komisije glede pravic potrošnikov. Prejeli smo številne odzive in mnogi med njimi – odzivi podjetij in potrošnikov – so izpostavili potrebo po učinkovitem dostopu do čezmejnih pravnih sredstev in pravnih poti.

Prepričana sem, da obstaja dovolj primerov, kot je primer s strupenimi kavči, z dovolj prepričljivimi dokazi, iz katerih je razvidno, da so potrebne številne rešitve za skupinske tožbe, ne samo, da bi se s tem izboljšal dostop do pravne varnosti, ampak da bi se hkrati preprečevale nezakonite in nepoštenne poslovne prakse. V našem odboru seveda želimo, da imajo potrošniki dostop do poceni, dostopnih sredstev, kot je ARS, vendar verjamem, da je današnja razprava namenjena predvsem prepoznavanju praktičnih načinov za zagotavljanje prave pomoči našim državljanom in potrošnikom, s čimer bo zagotovljeno, da bodo deležni poštene obravnave, prave tožbe in ustreznih pravnih sredstev.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej želim povedati, da tudi mi načeloma podpiramo predlog Evropske komisije in to zeleno knjigo.

Kot so povedali prejšnji govorniki, ni nobenega dvoma, da obstaja „masovni“ pojav, pri katerem relativno majhne izgube prizadenejo veliko število ljudi. Posamezne izgube so majhne, vendar če jih seštejemo skupaj, predstavljajo visok znesek. Da bi rešili ta problem, potrebujemo instrument. Moje mnenje je, da je prav, če razmislimo o nečem podobnem.

Ker razmišljam pozitivno, tudi sam zelo podpiram dejstvo, da je Generalni direktorat za zdravje in varstvo potrošnikov v svoji zeleni knjigi prav tako dal velik poudarek vprašanju mehanizmov za alternativno reševanje sporov. To se zelo razlikuje od bele knjige Generalnega direktorata za konkurenco, o kateri je včeraj prav tako tekla razprava v tem Parlamentu in ki je do sedaj popolnoma zanemarjala možnost mehanizmov izvensodnega reševanja sporov. Menim, da je Generalni direktorat za zdravje in varstvo potrošnikov v svoji zeleni knjigi naredil večji napredek, kot pa člani Generalnega direktorata za konkurenco.

Vseeno pa bi rad jasno poudaril dve stvari, na kateri je po mojem mnenju vsekakor treba gledati kot na kritična komentarja. Čez nekaj minut bo Parlament opoldne sprejel moje poročilo o beli knjigi, ki ga je pripravil Generalni direktorat za konkurenco. V tem Parlamentu bomo z veliko večino zahtevali, da Evropska komisija pri obravnavi tega vprašanja izbere horizontalni pristop.

Ne smemo končati s sektorskimi instrumenti: enim za področje varstva potrošnikov, enim za področje protimonopolne zakonodaje, še enim za kapitalni trg, mogoče enim za okolje, mogoče za socialne zadeve, vsi pa bi si med samo nasprotovali, posegali v pravne sisteme držav članic in v končni fazi pripeljali do pravne zmešnjave, ki je ne bi mogel obvladati noben strokovni delavec. V preteklosti smo pogostokrat videli takšne primere. Pravkar mislim na razpravo o direktivi o poklicnih kvalifikacijah, ki smo jo kasneje tudi združili v en sam instrument, saj te drobitve ni bilo mogoče več obvladovati. Komisija v tem primeru ne bi smela ponoviti iste napake. Zagovarjati mora horizontalen pristop že od samega začetka. Kot bo postalo očitno v nekaj minutah, je to jasno stališče Parlamenta.

Še zadnja točka: zelo toplo pozdravljam dejstvo, da smo se dogovorili in zavrnilo industrijo tožb, ki bi temeljila na ameriškem modelu s prometom 240 milijard USD na leto, kjer imajo koristi izključno odvetniki, stranke pa ne dobijo popolnoma ničesar. V Evropi želimo pristno pravno držav in želimo obdržati naš tradicionalen sistem in naše razumevanje prava.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Gospod predsednik, na trgu brez meja, kot je Evropa, je pomembno, da hkrati s tem, ko zagovarjamo zdravo konkurenco, z enako zagnanostjo varujemo tudi potrošnike.

V zadnji polovici stoletja so bile trgovinske ovire za proizvode odpravljene, vendar pa te ovire v veliki meri še vedno obstajajo za potrošnike.

Potrošniki pogostokrat ne prijavijo, potrošniške organizacije pa ne preganjajo protipravnih poslovnih praks zaradi splošnega prepričanja, da je težko dobiti odškodnino.

Skupinske tožbe prihranijo napore, kadar je prizadetih veliko ljudi, ter zagotavljajo veliko boljšo možnost za doseg sporazuma o odškodnini. Zaradi čezmejne narave večjega dela gospodarskih transakcij v Evropski uniji te pravice kolektivne pritožbe ni mogoče omejiti z nacionalnimi mejami.

Potrebujemo resnično pobudo, ki bo zajemala vso Evropo, ki bi prinesla določeno stopnjo usklajenosti med obstoječimi nacionalnimi sistemi, da bi ti lahko bili učinkoviti. Model izbire mora biti namenjen zagotavljanju enostavnega dostopa potrošnikom do sistema in izogibanju prekomernim stroškom in birokraciji.

Zato menim, da moramo kot prednostno nalogo obravnavati postopke za alternativno reševanje sporov, saj so prožnejši, pa tudi enostavnejši in cenejši pravni postopki.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, v Parlamentu obstaja veliko soglasje, da moramo zagotoviti boljšo varnost za potrošnike, predvsem tam, kjer v primeru majhnih izgub posameznikov veliko število teh izgub lahko predstavlja problem, saj ne vidijo nobene možnosti za smiselno posamično tožbo. Vprašanje je, kako naj uredimo varstvo potrošnikov in izboljšanje tega varstva? V zvezi s tem je zelo pomembno – in Komisiji sem za to zelo hvaležen –, da prav namerno preučimo vse alternative in vse vidike tega celovitega vprašanja in se šele po pazljivem razmisleku odločimo glede rešitev.

V tem kontekstu bi rad izpostavil en vidik, ki do sedaj še ni bil omenjen. Ugotovili smo že – in v prihodnje bi se to lahko dogajalo vse pogostejše –, da za številne nevladne organizacije in številna združenja za varovanje potrošnikov možnost priprave množičnih tožb postaja oglaševalski material. To nevarnost bi morali povsem načrtno vključiti v naš premislek, tako da na koncu ne bomo pomagali tistim, ki pomoči ne potrebujejo, tiste, ki jo potrebujejo, pa pustili na cedilu.

Meglena Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, zahvalila bi se vam za dragocena mnenja. Na nek način poznam že večino teh mnenj, saj smo točko za točko obravnavali najpomembnejše dele vaših pomislov in upanj, da bi v Evropi imeli skupinsko tožbo.

Še enkrat bi rada poudarila, da tako kot vi tudi sama ne želim, da se v evropsko kulturo uvedejo skupinske tožbe po ameriškem vzoru. Vem, da vas to najbolj skrbi. Kot je omenila tudi gospa McCarthy, gre za odškodnine. To se že dogaja v Združenem kraljestvu, vendar to nima nič skupnega s tem, o čemer razpravljamo, in s tem, kar predlagam kot naše prihodnje ukrepe v tej smeri.

V zvezi s tem želim poudariti naslednje. Preverjanje, ali obstaja dejanska potreba po skupinski tožbi: da, to počnemo in s tem bomo nadaljevali tudi po pripravi zelene knjige. Spoštovanje ustavnih omejitev: da. Izogibanje skupinskim tožbam po ameriškem vzoru: da. Zagotoviti, da bodo odškodnine izplačane, vključno z vsemi stroški, ki jih utрпи potrošnik, vendar pa istočasno izključiti vse elemente eksemplarične odškodnine: da, to nameravamo. Odvratanje od neupravičenih zahtevkov za odškodnino, kot je navedel gospod Rack: da. Spodbujanje načrtov za alternativno reševanje sporov: seveda, saj je to časovno manj zamudno, cenovno ugodnejše in enostavnejše tako za potrošnike, kot tudi za podjetja, in upošteva subsidiarnost.

S temi nekaj besedami želim povedati, da se popolnoma zavedamo izzivov in smo pripravljeni, da se soočimo z njimi, ter postopoma pripravimo dober predlog, pri tem pa z vami delamo na doseganju soglasja in skupnem razumevanju.

Predvsem cenim, da smo danes vsi spoznali, da imamo problem in da smo se pripravljeni soočiti s tem problemom. To je res dobro izhodišče za naslednjo fazo razprave. Ker je to izziv, s katerim se soočamo, bi rada predvsem poudarila to, na kar se je skliceval gospod Lehne – skupni pristop, horizontalni pristop s komisarko Kroes. Skupaj s komisarko Kroes, kot tudi z našimi ustreznimi službami, zelo tesno sodelujemo, da bi tako lahko zagotovili usklajenost naših pobud in ustvarili sinergije.

Načelo doslednosti pa ne pomeni, da za posebne situacije niso potrebne posebne rešitve. Pobudi sta osredotočeni na dve različni stvari. Medtem ko zelena knjiga o potrošnikih obravnava tožbe za kršitve zakonodaje o varstvu potrošnikov, pa se bela knjiga o konkurenci strogo nanaša le na kršitve zakona o konkurenci. Naslednja velika razlika med obema pobudama je, da zelena knjiga o potrošnikih pokriva le tožbe za potrošnike, medtem ko je mehanizem tožb, predlagan v beli knjigi o konkurenci, oblikovan tako, da koristi tako potrošnikom, kot tudi podjetjem.

Torej sem soočena z izzivom, kako za potrošnike zagotoviti učinkovito tožbo in s tem obnoviti njihovo zaupanje v trg. Iz prejšnjih razprav vem, da Evropski parlament podpira naša prizadevanja, da bi dosegli ta cilj. Naj še enkrat poudarim, da se bo Parlament skupaj z državami članicami in partnerji prepričal ne le, da obstaja problem, ampak da moramo in lahko najdemo učinkovito rešitev na evropski ravni.

Rada bi se vam zahvalila za to plodno razpravo in vašo dragoceno mnenja in veselim se sodelovanja z vami na tem dokumentu v prihodnjih mesecih.

Predsednik. – Razprava je končana.

Pisne izjave (člen 142)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Želim pohvaliti prizadevanja Evropske komisije, da bi izboljšala metode, ki jih lahko potrošniki uporabljajo za uveljavljanje svojih pravic v Evropi. Možnosti, predstavljene v zeleni knjigi, je treba podrobno obravnavati. Vendar pa je že očitno, da možnost št. 4, s katero bi bil uveden razred „zavrnilnih“ tožb, ki bi potrošniškim organizacijam zagotovil del plačil odškodnin, ni trajnostna (smiselna).

Če želimo povečati zaupanje potrošnika v notranji trg, moramo razmisliti o kombinaciji možnosti 2 in 3. Povedano z drugimi besedami, vzpostaviti moramo evropsko mrežo nacionalnih izvršilnih javnih organov, ki bodo imeli večje pristojnosti za učinkovito posredovanje v primeru mednarodnih tožb (v tujini). Poleg tega moramo ponovno pregledati mehanizme za alternativno reševanje sporov in po potrebi uvesti nov mehanizem, ki bo omogočil učinkovitejše uveljavljanje pravic potrošnikov tudi izven sodišč.

Na koncu bi rad poudaril, da moramo zagotoviti sprejetje horizontalnega pristopa v zvezi z mehanizmom skupinskih tožb in se tako izogniti drobljenju nacionalnih zakonodaj ter vzpostaviti enoten, skupen instrument za vse države članice.

(Seja je bila prekinjena ob 11.35 in se je nadaljevala ob 12.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

podpredsednik

4. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti izidov glasovanja: glej zapisnik.)

*

* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Gospod predsednik, samo kratka pripomba, medtem ko se poslanci še vračajo na svoja mesta.

Spremenili smo poslovnik, ker smo preveč časa porabili za brezploдне razprave, prav tako pa smo se odločili, da ne bomo imeli razprave o poročilu gospe Auken. Zapravili smo dobre pol ure časa, ki bi ga lahko bolje porabili za razpravo o besedilu, ki je za državljane zelo pomembno.

Predsednik. – Vaša pripomba bo posredovana pristojnim organom.

*
* *

4.1. Bela Knjiga o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES (A6-0123/2009, Klaus-Heiner Lehne) (glasovanje)

4.2. Razdeljevanje hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti (sprememba Uredbe o enotni SUT) (A6-0091/2009, Czesław Adam Siekierski) (glasovanje)

– Pred glasovanjem

Czesław Adam Siekierski, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, s sprejetjem današnjega poročila o programu razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti bomo poslali pozitivno sporočilo našim državljanom, da Evropska unija pomaga najbolj ogroženim in najrevnejšim prebivalcem Skupnosti z brezplačno hrano. Program razdeljevanja hrane, kot sta programa „sadje v šoli“ in „mleko v šoli“, spreminja odnos do EU, zaradi tega pa EU postaja prijaznejša in bližja dvema pomembnima družbenima skupinama – najbolj ogroženim in mladim ljudem. Zato vas pozivam, da glasujete za to poročilo. S tem bomo pokazali, da je Evropski parlament blizu ljudem in njihovim problemom.

(Aplavz)

4.3. Sporazum o prosti trgovini med EU in Indijo (A6-0131/2009, Sajjad Karim) (glasovanje)

4.4. Družbena odgovornost podizvajalskih podjetij v proizvodni verigi (A6-0065/2009, Lasse Lehtinen) (glasovanje)

4.5. Cene hrane v Evropi (A6-0094/2009, Katerina Batzeli) (glasovanje)

– Pred glasovanjem

Katerina Batzeli, poročevalka. – (EL) Gospod predsednik, zelo zanimivo bi bilo, če bi lahko primerjali glasovanje o poročilu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja in alternativne predloge za resolucijo 40 poslancev in skupine Zaveznštva liberalcev in demokratov za Evropo Ugotovili bi:

- prvič, da je bilo skupaj spremenjenih 15 predlogov brez kakršnega koli sporočila;
- drugič, da je poleg kvantitativnega vprašanja prisotno še politično vprašanje, pri čemer alternativni predlog odpravlja vse sklice na vlogo in odgovornost velikih komercialnih verig s prodajo na drobno in debelo.
- tretjič, da je pisna izjava Evropskega parlamenta s 439 podpisi poslancev, ki želijo, da so podružnice nadzirane in ustrezno poslujejo, brezpredmetna, in
- četrtič, da so bile odpravljene ali zbrisane vse politike nepoštenih pogojev poslovanja, ter da gre celo tako daleč in zavrača priporočilo o vzpostavitvi vse evropske baze podatkov o cenah na kmetiji in maloprodajnih cenah.

Namen Odbora za kmetijstvo in Skupine na visoki ravni je preučiti konkurenčne prakse in preglednost notranjega trga v sektorju prehrane. Danes presojamo o vseh nas.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, ta izjava je osupljiva.

Svojim kolegom poslancem želim povedati le, da sem ena izmed avtorjev alternativne resolucije. Smo v Evropski uniji, ne pa v Sovjetski zvezi.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospa Lulling, prepričan sem, da poslanci tega Parlamenta niso spregledali te podrobnosti, vseeno pa dajem besedo naši poročevalki, saj ni imela priložnosti, da bi med razpravami spregovorila. Kot veste, je upravičena do dveh minut, zato ima poročevalka ti dve minuti popolno svobodo, da govori. To smo upoštevali.

4.6. Vpliv obsežne urbanizacije v Španiji na osebne pravice evropskih državljanov, okolje in uporabo prava EU (A6-0082/2009, Margrete Auken) (glasovanje)

- Pred glasovanjem

Michael Cashman, (PSE). – Gospod predsednik, Parlament bi rad obvestil, da želim umakniti svoje ime iz alternativnega predloga o resoluciji Skupine socialdemokratov o poročilu gospe Auken. Poleg tega želim po petih letih dela na tem problemu obvestiti poslance, da bom glasoval proti obema alternativnima predlogoma o resoluciji in bom glasoval za poročilo gospe Auken.

(Aplavz)

Margrete Auken, poročevalka. – (DA) Gospod predsednik, gospe in gospodje, državljani EU, to poročilo je rezultat obsežnega dela v Odboru za peticije, kjer sodelujejo poslanci iz vseh političnih skupin. Zahvaljujem se predsedniku in poročevalcem v senci za njihovo odlično delo. Kot pripravljavka mnenja odbora sem bila osebno vpletena v to zadevo. Seveda je zelo močno vplivalo na življenja več deset tisoč državljanov EU, ki živijo v Španiji, in je prizadelo tako špansko podeželje, kot tudi špansko gospodarstvo. Odbor je odobril poročilo, ki je bilo sprejeto z dvotretjinsko večino. Gre za celovito besedilo, ki razlikuje med številnimi različnimi vidiki urbanizacije v Španiji.

Obstaja problem temeljnih pravic evropskih državljanov, ki vključuje tudi pravico do zakonito pridobljene lastnine. Evropski parlament se je že zavezal, da bo spoštoval te pravice, prav tako pa jih morajo upoštevati vse države članice. Obstaja problem katastrofalnega vpliva obsežne urbanizacije na okolje, predvsem v obalnih območjih in na španskih otokih, pa tudi na drugih območjih, na primer v okolici Madrida. Obstaja problem ponovnega oživljanja španskega Zakona o obalnih območjih iz leta 1988, ki lahko sedaj številnim ljudem odreče pravico do bivanja v lastnih domovih – in v nekaterih primerih je prišlo celo do rušenja teh domov. Potem je tu še problem posledic, ki so nastale zaradi več tisoč domnevno nezakonitih hiš, ki so bile zgrajene z dovoljenjem oblasti, naknadno pa razglašene kot nezakonite, pri tem pa so nedolžni kupci postali žrtve slabih praks urbanizacije. Poleg tega obstaja še problem pomanjkanja pravne gotovosti in ustrezne odškodnine za žrtve škandalov z nepremičninami.

Ne dvomim v to, kdo je odgovoren za te obsežne kršitve, in obžalujem, da so te kršitve občinskih in regionalnih organov spodbudile poskuse številnih drugih, ki so poskušali zagotoviti trajnostni razvoj, kjer zdravo gospodarstvo ni v nasprotju s spoštovanjem kulturne dediščine in okolja. Poročilo si zasluži ustrezno razpravo, v kateri bo mogoče slišati vsa mnenja. Nedopustno je, da naša nova pravila to preprečujejo. Ta pravila je treba čim prej spremeniti, predvsem kadar gre za poročila, ki se nanašajo na pritožbe evropskih državljanov. Pozivam vas, da zavrnete dve alternativni resoluciji. Čeprav temeljita na mojem poročilu, nista nepristranski. Ne odražata podrobnih in dejanskih ocen, o katerih je glasoval odbor.

4.7. Stanje čezatlantskih odnosov po volitvah v ZDA (A6-0114/2009, Francisco José Millán Mon) (glasovanje)

4.8. Začasni trgovinski sporazum s Turkmenistanom (glasovanje)

- Pred glasovanjem

Daniel Caspary, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v skladu s členom 170(4) v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov zahtevam, da se končno glasovanje o resoluciji in poročilu preloži do naslednjega plenarnega zasedanja.

Na včerajšnji razpravi je postalo jasno, da bi se večina v Parlamentu lahko strinjala s podpisom začasnega trgovinskega sporazuma, čeprav jim to ni všeč. Številni poslanci upajo, da bo po večletnih zastojih sporazum omogočil novo kakovost dialoga med Evropsko unijo in Turkmenistanom. Vendar pa je za večino poslancev

pomembno, da Komisiji in Svetu ne pustimo prostih rok. Komisija in Sveta nam morata, kot Parlamentu, zagotoviti, da bosta v primeru nadaljnjega slabšanja stanja človekovih pravic na zahtevo Parlamenta resno razmislila o prekinitvi sporazuma. Žal se je s to zahtevo včeraj Komisija le pogojno strinjala, Svet pa jo je v celoti zavrnil. Zato v imenu moje skupine zahtevam, da se obe končni glasovanji odložita vse dokler ne dobimo ustreznih zagotovil s strani Sveta in Komisije.

(Aplavz)

Predsednik. – V skladu s členom 170(4) Poslovnika je svoj govor pravkar končala politična skupina. Postopek zahteva, da govornik pojasni, ali se s tem strinja ali ne.

Jan Marinus Wiersma, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, popolnoma se strinjam z našim kolegom, gospodom Casparyjem, da bi morali preložiti tako končno glasovanje o resoluciji, kot tudi glasovanje o tem poročilu – poročilu o soglasju –, saj je bilo na včerajšnji razpravi zelo jasno, da Svet Evropskemu parlamentu ni bil pripravljen dati ustrezne priložnosti in možnosti za resno spremljanje razmer v Turkmenistanu in vplivati na tamkajšnje razmere na osnovi takšnega sporazuma. Ker nismo dobili zadovoljivega zagotovila, podpiramo tudi predlog gospoda Casparyja glede proložitve teh glasovanj.

Predsednik. – Zahtevo za preložitev dajem na glasovanje.

(Parlament se je odločil za preložitev glasovanja)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, zahteva se je nanašala samo na predložitev končnih glasovanj, ne pa tudi na glasovanje o spremembah.

Predsednik. – Te informacije v službi nismo prejeli. Preloži se torej le končno glasovanje. Rad bi izpostavil, da bomo najprej glasovali o spremembah.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, prosil sem le za preložitev dveh končnih glasovanj in da glasujemo o spremembah, tako da moramo končna glasovanja le izvesti na enem izmed naslednjih plenarnih zasedanj.

Predsednik. – Tako zahteve v službi vsekakor nismo razumeli, vendar bomo seveda upoštevali željo našega poročevalca.

Torej, če sem pravilno razumel, bomo glasovali o spremembah poročila o Turkmenistanu, ne pa o spremembah vašega poročila. Nato bomo končali pred končnim glasovanjem.

– Pred glasovanjem o spremembi 2

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, odlično spremembo, ki jo je predložila moja skupina in ki nam bo omogočila, da res izvedemo pravi pritisk na področju človekovih pravic, bi bilo mogoče še izboljšati, če bi „možnost podpisa sporazuma“ nadomestili z „možnost dokončanja procesa ratifikacije sporazuma“, ki je ustrezna besedna zveza.

Predsednik. – To je pravna zadeva.

Ali lahko poslanci, ki se z njo ne strinjajo, prosim vstanejo?

Ne vidim, da bi vstalo 40 poslancev. Zaradi tega bomo vključili to, kar je navedla gospa Flautre, tega odstavka pa ne bom označil, kot da je bil ustno spremenjen.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

4.9. Začasni sporazum EU/Turkmenistan (A6-0085/2006, Daniel Caspary) (glasovanje)

– Po glasovanju o spremembi 1

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Gospod predsednik, občutek imam, da smo opravili glasovanje o poročilu gospoda Casparyja in da je bila sprememba, ki jo je predložila moja skupina, zavrnjena. Sam sem glasoval proti, saj sem bil na seznamu glasovanja za prejšnje poročilo. Menim, da bi morali ponovno glasovati o

poročilu gospoda Casparyja, za katerega je bila predložena le ena sprememba, končnega glasovanja pa potem ne bi izvedli.

(Parlament je odobril zahtevo gospoda Goebbelsa po ponovnem glasovanju)

4.10. Okrepitev varnosti in temeljnih svoboščin na internetu (A6-0103/2009, Stavros Lambrinidis) (glasovanje)

- Pred glasovanjem

Stavros Lambrinidis, poročevalec. – Gospod predsednik, vsem se zahvaljujem za podporo. Bega me samo ena stvar. Ustna sprememba je na seznamu glasovanja, vendar je ni nihče podprl. Ali to pomeni, da je bila zavrnjena in sploh ni prišla na glasovanje? Ali to drži?

Predsednik. – Potrdim lahko, da mora biti ustna sprememba izražena ustno, če naj bo sprejeta, kar pa se ni zgodilo, kljub moji zahtevi. Torej ste popolnoma pravilno razumeli.

4.11. Strategija EU za boljše razstavljanje ladij (glasovanje)

Predsednik. – S tem se je čas glasovanja zaključilo.

5. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) V 22 letih obstoja je program razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti prispeval k izvajanju dveh glavnih ciljev skupne kmetijske politike. Pomaga pri stabilizaciji trgov s tem, ko zmanjšuje intervencijske zaloge in zagotavlja potrebne zaloge hrane najrevnejšim prebivalcem EU. Zaradi tega sem glasovala za posvetovalno poročilo gospoda Siekierskega, ki obravnava nov program zagotavljanja hrane najrevnejšim ljudem, ki ga je predlagala Komisija.

V letu 2009 bo ta načrt vključeval vsoto 500 milijonov EUR, skupaj z dodatnimi viri držav članic, ki so namenjeni sofinanciranju. Gospod predsednik, prav tako kot sta današnje glasovanje spremljala vaša mati in oče, imamo tudi nekaj obiskovalcev iz regij Prešov in Nitra na Slovaškem in rada bi jim izrekla dobrodošlico v Evropskem parlamentu.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Gospod predsednik, glasovala sem za poročilo gospoda Czesława Siekierskega in našo resolucijo o razdeljevanju hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti.

Poročilo in resolucija sta zelo pomembna v kontekstu finančne in gospodarske recesije. Naraščajoča revščina v EU – v nekaterih državah je revščina prizadela okrog 20 % prebivalstva – jasno kaže, da je potreba po pomoči v hrani precej velika. V trenutnih okoliščinah popolnoma podpiram stališče Evropskega parlamenta, da mora program EU za razdeljevanje hrane, ki namenja skoraj pol milijarde evrov z namenom zmanjševanja nezadostne prehrane in revščine v EU, v celoti financirati Skupnost. Še posebej bi rada izpostavila pomembnost predloga Komisije glede izboljšanja strukture za izbiro proizvodov, ki se v sklopu programa dobavljajo. Hrano morajo izbrati organi držav članic in jo razdeljevati v sodelovanju s partnerji iz civilne družbe.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospod predsednik, zagotavljanje hrane lačnim je bistvena dolžnost in poiskati moramo način, kako zagotoviti, da ne bi bil lačen nihče, predvsem pa ne otroci.

Vendar sem se vzdržala glasovanja o tem poročilu, saj menim, da spremembe v načrtu niso smiselne. Da politika SKP kupuje hrano iz tretjih držav – katerih revni ljudje so že lačni –, da bi nahranili naše lačne ljudi, medtem ko druge politike SKP preprečujejo našim kmetovalcem, da bi pridelali dovolj hrane, s katero bi lahko nahranili lačne v Evropi, preprosto ni smiselno. Moramo zagotoviti hrano revnim, predvsem v tej gospodarski krizi, in zagovarjala bom spremembe načrta, s katerim bo to mogoče doseči.

- Poročevalec: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti trem alternativnim resolucijam, saj menim, da ponarejeno blago še naprej predstavlja resen problem in da si moramo prizadevati, da bi evropski javnosti zagotovili najboljšo možno zaščito pred uvozom takšnega blaga. Da gospodarskih posledic ponarejenega blaga niti ne omenjamo. Evropski carinski inšpektorji morajo imeti pravico nadzirati ladje iz indijskih pristanišč, ki so namenjene v Evropsko unijo – nadzor se seveda opravlja v indijskih pristaniščih.

Prav tako obžalujem, da se v tem Parlamentu pri omenjanju hudih terorističnih napadov, ki so se zgodili, uporablja fraza „politične skupine“, čeprav vsi vemo, da gre pri teh skupinah za islamistične skupine.

Predsednik. – Mislim, da želi gospod Tannock spregovoriti. Naj samo opozorim na pravilo. Pri tem ne gre za uporabo postopka „catch-the-eye“. Pred obrazložitvami glasovanj se morate prijaviti, vendar se temu lahko prilagodim.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, tega nisem vedel – mislil sem, da lahko v ustreznem primeru le pomaham.

To je bilo obetajoče poročilo. Pripravil sem mnenje v Odboru za zunanje zadeve. Indija je največja demokracija na svetu; pravkar se izvija iz večdesetletnega protekcionizma ter sprejema svetovno prosto trgovino; globalno finančno krizo preživlja dokaj stabilno. Zelo dobro bi bilo, če bi dosegli sporazum o širokem območju proste trgovine med Indijo in Evropsko unijo, ki je prav tako velik demokratičen sistem, prav tako pa bi utišali tiste, ki trdijo, da protekcionizem predstavlja prihodnost globalne trgovine.

Globoko obžalujem, da so socialdemokrati to poročilo spremenili tako, da je neuporabno in nesprejemljivo za tiste, ki podpiramo prosto trgovino. To globoko obžaluje tudi Indija: indijska vlada je vložila veliko političnega kapitala v sprejetje te ideje na takšen način, da bi bilo to dobro tako za Indijo, kot tudi za Evropo. Zato moramo žal reči, da smo glasovali proti.

- Poročevalec: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Jean Marie Beaupuy, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, vašim staršem, ki so danes tu navzoči, izrekam pristočno dobrodošlico. Tudi sam želim, da bi bili prisotni tudi moji starši, vendar to ni več mogoče.

Pravkar smo sprejeli poročilo gospoda Lehtinena. To predstavlja ključni korak v zvezi z našo zakonsko ureditvijo in iskreno upam, da bo Komisija prisluhnila Parlamentu. Dobro se zavedam, da razvoj tehnologij in organizacij po svetu vključuje naraščajoče število podizvajalcev. Zato morajo biti zaposleni v naših podjetjih bolje zaščiteni, podizvajalska podjetja pa morajo delovati pod enakimi pogoji, tako da lahko govorimo o gospodarstvu, ki deluje v naravni harmoniji.

Zato, gospod predsednik, gospe in gospodje, iskreno upam, da bodo Komisija in pristojne službe v vsaki državi članici čim prej izvedle naše samoiniciativno poročilo, da bi lahko, še enkrat ponavljam, na eni strani bolje ugodili zaposlenim, ter vzpostavili ravnotežje med podizvajalskimi podjetji na drugi strani.

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, tudi sama pozdravljam dejstvo, da smo z alternativno resolucijo Komisiji uspeli dodeliti nalogo, v skladu s katero mora predložiti direktivo o odgovornosti splošnih izvajalcev v Evropi. Osnova za to resolucijo je bilo poročilo gospoda Lehtinena in zaradi tega je bilo veliko dela, ki je bilo opravljeno v odboru in v skupinah, skupini Zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, skupini Socialdemokratov v Evropskem parlamentu in v naši skupini, skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze, vloženega v to odločitev. Za kako pomembno zadevo gre, je razvidno tudi iz dejstva, da lahko poceni delovno silo najdemo na gradbiščih po vsej Evropi, kar celo ogroža varnost, kot se je pokazalo v primeru finske jedrske elektrarne, kjer podizvajalci niso upoštevali varnostnih standardov.

Zaradi tega nujno potrebujemo evropsko direktivo, saj se zakonodaja v osmih državah članicah EU, ki imajo vzpostavljeno odgovornost splošnih izvajalcev, čeprav je zelo učinkovita, konča na državni meji. Če trenutna Komisija ne pripravi takšne direktive, smo Zeleni trdno odločeni, da bomo to zahtevali, ko bo nova Komisija pričela z delom, saj zahtevamo varnost za državljane in minimalen standard za delavce. To je mogoče doseči le s pomočjo evropske zakonske ureditve, sheme odgovornosti za splošne izvajalce. Upam, da bo Komisija ugodila naši zahtevi in predložila direktivo. Drugače si moramo zastaviti vprašanje, ali je še upravičena, da opravlja svoje delo.

- Poročevalka: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasovala sem proti poročilu gospe Batzeli. Po mojem mnenju postavlja pod vprašaj nekatere izmed temeljnih gradnikov našega gospodarskega sistema, kot so svobodna konkurenca in osnovna načela socialnega tržnega gospodarstva.

Jasno je, da moramo poiskati ustrezne ukrepe za umiritev cen hrane, da bi tako zagotovili trajnostno kmetijsko proizvodnjo. Prakse, ki izkrivljajo konkurenco, je treba odpraviti. Vendar pa bi baza podatkov na ravni EU, ki bi vsebovala referenčne cene izdelkov in surovin, pomenila več birokracije in obveznosti poročanja, s tem povezani stroški pa bi se prek trgovine prenesli na proizvajalce ali potrošnike. S tem bi se zvišale končne in maloprodajne cene, cene proizvajalcev pa bi se znižale.

Popolna preglednost vseh stroškovnih dejavnikov za podjetja, kot so plače, stroški energije, nakupne in prodajne cene ter dobički, bi pripeljala do nadzora in dirigizma. To niso cilji socialne in svobodne Evrope. Položaj kmetovalcev v živilski preskrbovalni verigi je mogoče okrepiti samo s sodelovanjem in vključevanjem deljene odgovornosti.

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, to poročilo je opozorilo ogromnim trgovskim verigam. Tesco je na primer nedavno objavil dobiček v višini 2,8 milijard GBP, medtem ko se proizvajalci živil v mojem volilnem okraju borijo za obstoj. Glavni supermarketi zlorabljajo svojo kupno moč, da bi tako zbili cene dobaviteljem na nevzdržno raven in uveljavili, če lahko tako rečem, nepošteno in enostranske zahteve kot pogoj za ohranitev pogodb.

Kot je izpostavila komisija za konkurenco v Združenem kraljestvu bo to dolgoročno prav tako prizadelo potrošnike, saj izbira, razpoložljivost in kakovost izginjajo s trga. Zato podpiram poziv k preiskavi dobičkov v proizvodni in distribucijski verigi. Nekdo, nekje prav lepo živi, vendar to zagotovo ni proizvajalec.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospod predsednik, vzdržal sem se glasovanja o poročilu gospe Batzeli, vseeno pa mislim, da je zelo koristen prispevek k nadaljnjemu delu na temo cen hrane. Maloprodajne cene se zelo razlikujejo od cen, po katerih pridelovalci prodajajo svoje proizvode. Maloprodaja, ki jo potrošniki najbolj opazijo, ima zelo omejeno pogodbo s kmetovalci, in če iščemo boljše načine za umiritev cen hrane, moramo analizirati celotno verigo stroškov od pridelovalca do potrošnika. Predlagani sistem pogajanja je po mnenju številnih subjektov, ki delujejo na trgu, nerealen in omejuje konkurenco.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem proti poročilu o cenah hrane v Evropi, ki ga je predstavila gospa Batzeli. Poročilo temelji na ideji, da je prosto določanje cen na trgu hrane slaba rešitev in da je zaradi tega v ta sektor gospodarstva treba uvesti reguliranje cen. Ta ideja je v nasprotju z zdravim razumom in zgodovinskimi izkušnjami vseh postkomunističnih držav, vključno s Češko republiko. Doživeli smo 100-odstotno reguliranje cen in zelo dobro se spomnimo, kakšen polom je bil to. Prosto določanje cen je temelj svobode in demokracije in vsak poskus, da bi ga omejili, bo vodil v totalitarizem. Prosto določanje cen v sektorju hrane je v zadnjih letih dalo odlične rezultate, kar se odraža v relativno nižjih cenah hrane po vseh EU. Prav tako je pripeljalo do obsežne modernizacije, ki je potrošnikom omogočila proizvode boljše kakovosti po nižjih cenah. Regulativni ukrepi, ki so navedeni v tem poročilu, bi ta pozitivni napredek popolnoma zaustavili, kar bi se odražalo le v višjih cenah hrane. Dejstvo, da obstaja huda konkurenca v tem sektorju, je za potrošnike odlična novica. Tisti, ki imajo višje cene od cen na trgu, se morajo prilagoditi razmeram ali umakniti s trga. Pravi nesmisel bi bil, če bi njihove izgube krili z davki, ki jih plačujejo potrošniki. Zato sem glasoval proti temu poročilu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da sem glasoval proti poročilu gospe Batzeli. Ko sem ga bral, sem se večkrat vprašal, ali smo v Evropski uniji ali v Sovjetski zvezi, pa sem bil prepričan, da smo v Evropski uniji. Zaradi tega ne moremo vzpostaviti regulacije cen hrane v skladu s temi smernicami po vsej Evropi.

Ne smemo pozabiti, da moramo zagotoviti dostop do dobre, varne in visoko kakovostne hrane. Načelo lokalne hrane je pomembno in posledično je mogoče te zadeve podrobneje raziskati na nacionalni ravni.

Skrbi me, da so se stroški surovin povečali. Povečali so se stroški gnojil in krmil. Obseg trgovine vzame svoj delež, torej ko na primer pride ržen kruh na trg, stane 3 EUR, od tega pa glavni pridelovalec, kmet, dobi le šest centov.

Ne bi smeli iti v tej smeri in zaradi tega moramo o teh stvareh premisliti na nacionalni ravni, predvsem pa vzpostaviti sistem, v katerem lahko kmetje, pridelovalci hrane, preživijo, in v katerem lahko ljudje kupujejo zdravo, kakovostno hrano po razumnih cenah. Zdrava hrana mora v tej zadevi postati bistvenega pomena.

Martin Callanan (PPE-DE). - Gospod predsednik, to poročilo o cenah hrane seveda ne odraža dejanskih razmer – cene hrane v EU se umetno vzdržuje tako visoko zaradi neusmiljene kombinacije prekomerne birokracije EU na eni strani in sedaj razvpite skupne kmetijske politike na drugi strani. Kmetijske subvencije omogočajo, da neučinkoviti kmetovalci prejema sredstva na račun evropskih davkoplačevalcev, istočasno pa zagotavljajo, da cene, ki jih potrošniki plačujemo v trgovinah in supermarketih za kmetijske pridelke, ostajajo nesorazmerno visoke.

Da bi obravnavala nesorazmerno visoke cene hrane, lahko Komisija jutri najavi, da bo prenehala z izvajanjem skupne kmetijske politike, vendar tega seveda ne bo storila, ker imajo nekatere države članice, predvsem Francija, nesorazmerne koristi od visokih zneskov davkoplačevalskega denarja, ki se steka v neučinkovit, povečini nesorazmeren kmetijski sektor. To je ena stvar, ki jo lahko stori Komisija, ki pa je seveda ne bo.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, Fidel Castro leži bolan v postelji na svojem vročem karibskem otoku in nas počasi zapušča – nič kaj prezgodaj. Ko bo preminil, bosta na svetu ostala samo še dva marksistična sistema kmetijstva: kolektivne farme v Severni Koreji in evropska skupna kmetijska politika, politika, ki temelji na določanju cen, politika, ki temelji na skladiščenju in uničevanju zalog hrane, ki se na trgu ne more prodati, politika, ki brezobzirno prelaga stroške in nepotrebno trpljenje na tretji svet, kjer naravni trg ne obstaja.

Kar dvakrat smo kaznovani – kot potrošniki in kot davkoplačevalci – z visokimi cenami in visokimi davki, pa vendar so kaznovani tudi naši kmetovalci. V jugovzhodnem delu Anglije kmetovanje kot pomemben del gospodarstva izginja. Naši gozdički kimaste neprave hijacinte, naši nasadi kostanja in naša polja hmelja se postopoma umikajo betonu. Sedaj mineva 50 let, ko so bili naši potrošniki in kmetje obsojeni na plačevanje te birokracije. Dovolj je dovolj.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospod predsednik, vsi smo jezni na ravni cen hrane in na način, kako so strukturirane. Pridelki se začnejo pri vrednosti 1 na kmetijah in se dvignejo na vrednost 6 v supermarketih, morski list začne z vrednostjo 1 v Afriki in se dvigne na 14 v francoskih trgovinah, kar ima za posledico, da se ob 18.00 supermarketi zaprejo, Evropejci pa brskajo po zabojih za smeti.

Vendar pa v teh razmerah, z dvema koncema verige, kjer ne bogatijo kmetovalci, ampak otežujejo potrošnikom, da pridejo do hrane, ni dovolj, da pozivamo k preglednosti ali zavračamo distribucijske oligopole.

Obstaja špekulacija o ceni riža v Ženevi, špekulacija o cenah koruze v Chicagu, obstaja veliko finančno kaznivo dejanje in obstaja Mednarodno kazensko sodišče. Na vrhu G20 je treba razširiti pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča, da bodo zajemale tudi večja finančna kazniva dejanja, saj so špekulacije o hrani večje kaznivo dejanje, ki ga je mogoče primerjati s kaznivim dejanjem Baširja v Darfurju.

To je pravo sporočilo, ki ga moramo posredovati.

Predsednik. – Nisem vas hotel prekiniti sredi vašega poetičnega razglabljanja.

- Poročevalka: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Jim Allister (NI). - Gospod predsednik, močno podpiram poročilo poročevalke in jih čestitam za odlično delo v imenu državljanov po vsej Evropi, ki so žrtve nezaslišanih nepremičninskih praks v Španiji.

Pravica do posedovanja in uporabe zasebne lastnine je temeljna pravica, ki je priznana v Evropski konvenciji. Kljub temu so številni volivci v mojem volilnem okrožju, ki so vse svoje življenjske prihranke vložili v dom v Španiji, naleteli na prepreke in so uničeni zaradi zakonov in zahtevkov, ki so jih prikrajšali za njihovo imetje ali pa jih stali veliko denarja, če so jih hoteli obdržati. Zdi se, da so civilne oblasti v Španiji, v sodelovanju z grabežljivimi, brezvestnimi izvajalci, predstavljale nočno moro za tiste, ki so mislili, da so kupili zakonite domove in imetje, in če bo to poročilo pripomoglo k obravnavi tega, lahko pomeni le dobro.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, seveda sem glasovala proti poročilu gospe Auken in rada bi navedla, da poročilo, ki je bilo sprejeto, ni v skladu s črko zakona. V nobenem pogledu ni v skladu z načeli zakona, ki ga je razglasila Evropska unija, in skrajno grozno je, da je Evropski parlament lahko potrdil ta dokument, ki so ga pravne službe označile kot neskladnega z zakonom in polnega nezakonitosti.

Poročilo predlaga prekinitve vseh gradbenih projektov, kot da bi to lahko rešilo probleme. To je nekaj, kar je Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu zagovarjala več let. Ta dokument ne rešuje pravih

problemov, s katerimi se soočajo ljudje in ki so bili v veliki meri odpravljeni s spremembo zakona, kot je že bilo opravljeno, in s prizadevanjem španskih oblasti, da bi odpravile napake, ki so bile nedvomno narejene.

Izpostavila bi rada, da je do uničenja večine imetja prišlo zaradi slabega izvajanja zakona o obalnih območjih socialistične vlade gospoda Zapatera, ki deluje na samovoljen način in samovoljno zasega imetje le na enem območju Španije.

Philip Claey's (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Auken, saj verjamem, da imajo vsi državljani Evrope pravico do ustrezne uporabe celotne zakonodaje in da morajo vlade držav članic varovati zasebno lastnino vsakega posameznega državljana v Evropski uniji.

Številni ljudje so postali žrtve dvomljivih odločitev v Španiji in številni so se obrnili na Odbor za peticije – povsem upravičeno. Istočasno pa imam mešane občutke, saj menim, da moramo biti zelo previdni pri sprejemanju zakonodaje, ki bi prav tako pomenila še več evropskega vmešavanja v pristojnosti držav članic. Poseben primer so razmere v flamski periferiji Bruslja, kjer se je Evropska unija začela vmešavati v stanovanjsko politiko, ki namerava omogočiti mladim flamskim družinam, da bi še naprej živele v svojih lokalnih območjih.

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospod predsednik, tudi sam sem podprl poročilo gospe Auken. Podprl sem ga, ker so številni izmed mojih volivcev na severovzhodu Anglije med podpisniki peticije, ki so naslovili pritožbo na Parlament o tej sramotni in zloglasni zlorabi lastniških pravic s strani španske vlade in lokalnih organov. Nedavno je ITV North East o njih pripravila dokumentarno oddajo, v kateri je predstavila nekaj teh žalostnih primerov in jih raziskala za javnost na severovzhodu.

Še sedaj, v tej pozni fazi, upam, da bodo španska vlada in španski poslanci EP odpravili nekaj krivic, ki so bile storjene, in bodo vrnili zadeve v prvotno stanje za nekatere izmed teh ljudi, ki jim je bila nezakonito odvzeta pravica do lastnine, ter priznali, kaj se je res dogajalo v tem škandalu. Gre za škandal s korupcijo. Številni posli, v katere so vključeni nepremičninski investitorji in lokalne španske oblasti, so, pošteno povedano, posledica korupcije. S tem, ko ne priznamo bistva, ne pomagamo nikomur. Španska vlada mora ukrepati. Osupel sem nad nekaterimi zlorabami španskih poslancev EP v tem Parlamentu, ki skušajo prikriti te prakse.

Peter Skinner (PSE). – Gospod predsednik, tudi jaz sem glasoval za to poročilo, saj je ta poseben problem prizadel številne volivce – to pa se je dogajalo po celotni Evropski uniji – v mojem volilnem okrožju. Zahteva po pravni gotovosti glede nakupa lastnine je bistvena in to je navedeno tudi v tem poročilu, ki skuša poiskati takšna zagotovila, ki so potrebna za spremembe. Nanaša se tudi na posebna vprašanja, povezana s pritožbami, ki se nanašajo na nezakonite postopke lokalnih gradbenikov in nekaterih lokalnih oblasti.

Za to poročilo sem glasoval, ker verjamem, da bo pomagalo pri zagotovitvi formalnega postopka; osvetlilo bo nekaj, za kar sem v preteklosti menil, da gre le za škodljivo izjavo, tj. „španske prakse“. Zagotovil bi rad, da tega izraza ne bi nikoli več uporabljali, od Komisije, Sveta in španske vlade pa pričakujem, da bodo obravnavali to vprašanje in ostro ukrepali, tako da bodo tisti, ki so bili prizadeti, prišli do odškodnin, ali da se bodo tisti, ki so tam, lahko počutili varne.

- Poročevalec: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, preden začnem, naj izrazim zadovoljstvo nad tem, da so vaši starši v Parlamentu, ne samo zaradi tega, ker je dobro, da imamo občinstvo, ampak tudi zaradi tega, ker lahko vidita, kako ste si s poštenim predsedovanjem pridobili ugled v tem Parlamentu, celo s strani britanskih konzervativcev.

„Res je, ne glede na to kako smešno se sliši“, da bo v Strasbourgu že čez nekaj dni prišel predsednik Obama. Ko se bo ozrl skozi postavljene barikade, bo mogoče pomislil, če se bo sploh spomnil na Evropski parlament, da je njegova politika dveh sedežev popolna norost, popolna izguba denarja. Pomislil bo:

„Round and round it goes,

And oh don't you know,

This is the game that we came here for.

Round and round it goes.“

Kmalu pa bo odšel in se ozrl na brezupno naravo ureditve, ki ustreza vsem, in hromi podjetja v EU, in nedvomno bo pomislil na to, da ni nobene rešilne bilke, ki bi nam jo lahko ponudil.

In

„because [he has] nothing else here for you,

And just because it's easier than the truth,

Oh if there's nothing else that [he] can do –“

bo odletel – „letel za vas“, stran od tega mesta, ter občutil, da morate „vedno zaupati v svojo dušo“. ‘Luck has left [him] standing so tall.’

In hvala bogu, skupina Spandau Ballet se je spet združila!

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, čezatlantski odnosi so mi zelo blizu in večinoma se strinjam s splošno zasnovo poročila gospoda Millána Mona. Vseeno pa sem glasovali proti, saj vsebuje številne pomembne pomanjkljivosti. Na primer izrecno predvideva uveljavitve Lizbonske pogodbe – še en primer, da se to dogaja –, pa čeprav ta pogodba sploh še ni bila sprejeta. Irske volivce moramo upoštevati.

Poročilo govori tudi o problemih, s katerimi se soočajo Palestinci, nikjer pa ne omenja varnosti Izraela. Nenazadnje ponovno navaja poziv državam članicam, da sprejmejo nekaj zapornikov iz Gvantanama, domnevnih teroristov. To je zame povsem nesprejemljivo. Prav tako je nesprejemljivo, da poročilo ne navaja jasno, da se Združene države Amerike ne morejo vmešavati v politiko širitve EU in da Turčija ne more postati del Evropske unije.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, čezatlantski odnosi so za nas Evropejce zelo pomembni. Nikoli ne smemo pozabiti, da si Združene države Amerike kot vodilna svetovna sila delijo enake vrednote z državami članicami Evropske unije: demokracijo, človekove pravice in svobodo mnenja. Menim, da nas te vrednote povezujejo, in upam, da bomo z njimi v prihodnje tudi okrepili naše odnose.

Sedaj, ko imajo Združene države Amerike novo administracijo, ki jo vodi predsednik Obama, ji je bilo namenjeno veliko pozornosti, prav tako pa se od nje veliko pričakuje, vendar ne smemo pozabiti, da celega sveta ne more spremeniti niti Obama, niti njegova administracija. Zagotovo se bodo potrudili po svojih najboljših močeh, vendar pred njimi ležijo hudi izzivi in zaradi tega morajo biti pričakovanja realistična.

Vsekakor pa moramo Združenim državam Amerike ponuditi roko, saj se soočamo z istimi grožnjami. Te se nanašajo na mednarodni terorizem: islamski fundamentalizem, ki postaja vse močnejši. Prav tako se soočamo z istimi okoljskimi izzivi in čezatlantski odnosi nam omogočajo, da se skupaj spopademo z njimi in drugimi problemi, ki so trenutno v svetu najbolj pereči.

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospod predsednik, sedaj ko imam priložnost, bi rad pohvalil vaš pošten in nepristranski način predsedovanja našim parlamentarnim zasedanjem. Škoda, da vam pri tem ne sledi tudi predsednik Pöttering.

To poročilo se nanaša na Združene države in odnose ZDA-EU. Seveda Amerika še naprej ostaja zelo pomembna za varnost in napredek Evrope. Žal v tem Parlamentu obstajajo številni primeri čustev, ki so uperjena proti Ameriki. Vsi v EU bi morali biti globoko hvaležni za vlogo, ki jo imajo ZDA v svetu, predvsem pa za vlogo, ki so jo odigrale v naši nedavni zgodovini. Včasih se nasmehnem, ko slišim namigovanja, da je za 60 let miru v Evropi zaslužna EU. Zdi se, da vsi pozabljajo na prispevek ZDA in seveda Nata pri zagotavljanju miru v Evropi. Amerika ne bi smela biti tekunica EU. Morala bi biti partnerica in prijateljica, mi pa si moramo prizadevati za vzpostavitev tesnejših čezoceanskih odnosov.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, britanski konzervativci smo ponosni na poseben odnos naše države z Združenimi državami Amerike in most med Ameriko in Evropo. Podpiramo zavezo gospoda Obame za večstransko sodelovanje z Evropsko unijo.

Vendar pa to poročilo omenja izvajanje Lizbonske pogodbe, ki pa ji močno nasprotujemo. Prav tako poziva ZDA k odpravi smrtnih kazni, kar za nas predstavlja vprašanje osebne vesti. Glede na trenutno nasprotovanje britanskih konzervativcev mednarodnemu kazenskemu sodišču prav tako priznavamo pravico Ameriki, da ne podpiše Rimskega statuta. Prav tako ne želimo, da se nam naloži preseljevanje nevarnih teroristov iz centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo.

To poročilo upravičeno ponovno navaja, da je Nato ključnega pomena za čezoceansko varnost, in predlaga novo čezatlantsko parlamentarno skupščino, ki bo okrepila medsebojno zavezanost k našim skupnim

vrednotam demokracije, svobode in človekovih pravic. Zato smo britanski konzervativci glasovali za poročilo gospoda Millána Mona.

Peter Skinner (PSE). – Gospod predsednik, pozdravljam to poročilo in tudi sam se strinjam z nekaterimi stališči, ki smo jih pravkar slišali, vendar pa bi mogoče lahko začeli s tem, da gospodu Obami uradno čestitamo, da je postal predsednik. Mislim, da tega danes nismo storili vsi, vseeno pa sem popolnoma prepričan, da to predstavlja svež veter, ki bo, upajmo, prinesel zelo pozitiven odnos z Združenimi državami Amerike.

Zelo hitro izpostavimo, kako nam lahko ta odnos koristi, nič kaj pogosto pa ne izpostavimo, kaj moramo narediti, da bi ga okrepili in si za to tudi prizadevali. Glede na podatke OECD je trgovina med nami največja trgovina med katerima koli dvema trgovinskima trgovina kjerkoli na svetu. Res pa je, da nas to sili k resnemu razmisleku glede urejanja in nadzora. Vse odločitve, sprejete med nami, tako gospodarske kot tudi politične, so zelo pomembne za preostali svet in pogostokrat postavljajo globalne standarde.

Kot član delegacije ZDA, ki dela v Transatlantskem ekonomskem svetu, upam, da bomo lahko še razširili delo, ki smo ga do sedaj opravili, in to prenesli tudi v realna prizadevanja tega Parlamenta, ne da smo priča neumnim prizadevanjem nekaterih glede vprašanj, kot so piščanci, ki škodujejo temu posebnemu odnosu.

- Poročevalec: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, dobro je, da je bila sprememba 5 zavrnjena. Namen te spremembe je bil odpraviti ključni del poročila: ključni zaradi tega, ker je zagovarjal svobodo izražanja. Nenazadnje, gre za osnovno načelo demokracije, da izražanje spornega političnega prepričanja tudi v prihodnje ne sme biti kazensko preganjano. Svoboda izražanja mora biti absolutna in se mora vsekakor nanašati tudi na politične poglede o spornih vprašanjih, kot sta priseljevanje in islam.

Glede preostale vsebine menim, da gre za zelo dobro strukturirano poročilo, ki vzpostavlja ravnotežje med pravicami in svoboščinami ter zavzema stališče proti cenzuri. Zato sem odločno podprl to poročilo.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, to poročilo gospoda Lambrinidisa o okrepitvi varnosti in temeljnih svoboščin na internetu je zelo pomembna in aktualna tema. Tudi sam sem mnenja, kot je izraženo v tem poročilu, da je pomembno ohraniti svobodo izražanja. Gre za eno izmed naših temeljnih pravic in svoboščin. Vendar pri tem ne smemo pozabiti, da kadar govorimo o svobodi izražanja, to vključuje tudi odgovornost. Prav odgovornost v tej zadevi je najpomembnejša.

Če danes pogledamo internetne strani, lahko žal ugotovimo, da obstaja veliko takšnega gradiva, ki nič kaj ne prispeva k dobremu razvoju družbe ali človeštva. Predvsem me skrbi za otroke in mladostnike, ki so za nas najdragocenejši – najdragocenejši za našo prihodnost. Nemudoma moramo prevzeti odgovornost zanje in ukrepati tako, da bodo lahko pridobili najboljše možno znanje in sposobnosti ter razvili zdrav odnos, internet pa je eden izmed ključnih virov informacij zanje.

Zaradi tega upam, da bomo lahko izboljšali varnost otrok s povečanjem obsega gradiva na internetu, ki bi jih lahko spodbudilo, izrazilo in jim pomagalo pri razvoju, ne pa takšnega gradiva, ki ga danes lahko žal toliko najdemo in ki lahko škoduje rasti in celoviti osebnosti mladostnikov.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročevalec: Klaus-Heiner Lehne (A6-0123/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, EU in države članice si morajo skupaj prizadevati za zagotovitev dostopa do pravne varnosti oškodovancem kršitev konkurenčnega prava. Bela knjiga vsebuje vrsto priporočil, namenjenih zagotavljanju, da imajo tisti, ki so bili žrtve te vrste kršitev, dostop do učinkovitih mehanizmov in tako dosežejo polno odškodnino za povzročeno škodo.

Trenutno obstajajo v večini držav članic resne ovire, ki odvrčajo potrošnike in podjetja, da bi odšli na sodišče in zasebno zahtevali odškodnino za škodo, ki je posledica kršitev protimonopolnih pravil. Čeprav je bilo nedavno uvedenih nekaj izboljšav v nekaterih državah članicah, je bilo v zadnjih nekaj desetletjih vloženih le nekaj tožb. Zdi se, da tradicionalni zakoni in postopki o civilni odgovornosti, ki so v veljavi v državah članicah, ne zadostujejo.

Pozdravljam pripravo bele knjige, ki bo na ravni Skupnosti predlagala rešitev glede zagotavljanja dostopa do pravne varnosti tožnikov in bo s tem sledila ciljem splošne politike (predvsem zagotavljanje širšega

dostopa do pravne varnosti z uveljavljanjem konkurenčne politike in odvrčanje podjetij od nezakonitih praks), istočasno pa bo preprečevala neupravičene in oportunistične pravne spore.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nameravam se vzdržati glasovanja o poročilu gospoda Lehneja o beli knjigi o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil.

Strinjam se z nekaterimi, a ne vsemi, stališči, ki so izpostavljeni v poročilu, zato sem se odločil, da ne bom glasoval za poročilo v sedanji obliki.

- Poročevalec: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo, ki ga je pripravil Czesław Adam Siekierski (PPE-DE, Poljska), saj predlaga podaljšanje programa pomoči v hrani za najbolj ogrožene.

Kot nekdanji župan 5. okrožja v Bukarešti sem se vedno trudil zagotavljati pomoč revnim, predvsem tistim z romskim etničnim poreklom.

V vsej Evropski uniji živi 80 milijonov ljudi (16 % prebivalstva) pod pragom revščine, njihovo število pa se bo zaradi gospodarske krize še povečalo. V nekaterih državah, ki so se nedavno pridružile EU, je revščina prizadela približno 20 % prebivalstva.

Ker nekatere države članice ne bodo zmožne sodelovati v načrtu po uveljavitvi stopenj sofinanciranja, se mora program pomoči v hrani v celoti financirati iz proračuna EU.

Zmanjšati moramo obremenitev, ki jo nosijo države članice z nizkimi prihodki na prebivalca ali katerih proračuni so v finančnih težavah, kamor spada tudi Romunija.

Proizvodi iz intervencijskih zalog ali proizvodi, kupljeni na trgu, morajo biti s poreklom Skupnosti, pri čemer morajo imeti prednost lokalno proizvedeni sveži prehrabni izdelki, tj. romunski proizvodi, kupljeni z evropskim denarjem, namenjeni distribuciji revnim v Romuniji.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem za poročilo o spremembi uredbe o financiranju skupne kmetijske politike in vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov v zvezi z razdeljevanjem hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti. V skladu s podatki je v letu 2006 pomoč iz tega programa prejelo približno 13 milijonov ljudi iz držav članic. To je dobro, vendar bi bilo treba pomoč najrevnejšim v EU še okrepiti.

Za začetek bi lahko prepolovili plačo evropskih komisarjev ali pa jo delili s tri. Evropska skupina za razmislek, Odprta Evropa, je ocenila, da vključno s pokojninskim zavarovanjem komisar v petih letih zasluži v povprečju 2,5 milijonov EUR, kar je popolnoma nezaslišano. Drugo polovico denarja bi lahko bolje porabili za zmanjševanje revščine. Mogoče je to način, da se evropska javnost spet poveže z „Evropo“.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog o resoluciji o razdeljevanju hrane najbolj ogroženim osebam. Revščina je eden izmed najresnejših problemov, s katerimi se trenutno sooča Evropska unija. Leta 2006 je revščina grozila 79 milijonom ljudi, kar jasno kaže na potrebo po programih pomoči v hrani.

Ker je predlog Komisije namenjen razdeljevanju hrane najbolj ogroženim osebam in izboljšanju načrtovanja, da bo sredstva mogoče učinkoviteje porabiti, pri tem pa ne smemo pozabiti, da je bilo od leta 1987, ko se je program začel izvajati, pomoči deležnih že preko 13 milijonov ljudi, menim, da je nadaljevanje tega programa potrebno in pozitivno.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – Verjameva, da je bil prvotni namen programa – razdeljevanje intervencijskih zalog najbolj ogroženim osebam – že od samega začetka nekoliko čudno opredeljen. Mešanje kmetijske politike s socialno politiko je sicer lahko hvalevredno, vendar postane zapleteno. V zadnjem času se je delež blaga, ki ni iz intervencijskih zalog, nenehno povečeval. Po zadnjih izračunih je bilo približno 85 % hrane kupljene na odprtem trgu.

Verjameva, da bi morali odpraviti razdeljevanje hrane najbolj prizadetim osebam v Skupnosti. Okoliščine najbolj prizadetih oseb v državah članicah bi morale obravnavati države članice ali občine. Na teh političnih ravneh odgovornosti je treba s pomočjo njihovih socialnih politik zagotoviti, da vsi državljani pridobijo

pravico do minimalnih sredstev. Same bi se morale odločiti, ali se to zagotovi s prejemki socialne varnosti, z razdeljevanjem hrane ali z drugimi ukrepi.

Odbor Evropskega parlamenta za kmetijstvo in razvoj podeželja predlaga, da bi morala EU v celoti financirati pomoč v hrani. Stališča, ki jih predlaga ta odbor, le zaradi tega, da bi spravil kmetijske proizvode na trg, so preprosto osupljiva.

Junjska lista ponovno ugotavlja, kako dobro je, da Evropski parlament nima pristojnosti za soodločanje o kmetijski politiki EU. Sicer bi se EU ujela v zanko protekcionizma in velikih subvencij za različne skupine v okviru kmetijske dejavnosti.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders in Jan Mulder (ALDE), v pisni obliki. – (NL) Delegacija nizozemske Ljudske stranke za svobodo in demokracijo (VVD) v Evropskem parlamentu je glasovala za poročilo gospoda Siekierskega, saj podpiramo razdeljevanje hrane najrevnejšim skupinam prebivalstva v EU. Vendar pa se poslanci EP stranke VVD ne strinjamo z določbami poročila, ki navajajo, da morajo biti programi razdeljevanja hrane financirani izključno iz proračuna EU.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to poročilo, saj je program hrane, o podaljšanju katerega razmišljamo, ključni instrument za zagotavljanje pomoči ogroženim, ki zelo trpijo v trenutni gospodarski krizi, tudi ko govorimo o zadovoljevanju osnovnih potreb. Poleg tega je smiselni ukrep z vidika učinkovite uporabe zalog hrane v EU, saj se neuporabljeni proizvodi razdeljujejo tistim, ki jih potrebujejo, istočasno pa spodbuja povpraševanje na trgu s hrano EU.

Podpiram način, da so takšni programi pomoči v hrani financirani iz proračuna EU, saj bo uporaba stopenj sofinanciranja znatno ovirala proces in zaustavila izvajanje ukrepov v primernem času in doseganje hitrih rezultatov.

Vendar menim, da morajo biti nacionalnim organom podeljene obsežnejše funkcije v zvezi s pomočjo na mestu samem, saj bolje poznajo razmere na lokalni ravni in posebne potrebe prebivalstva.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE), v pisni obliki. – (DA) Danski poslanci EP Liberalne stranke smo glasovali proti predlogu Evropske komisije o razdeljevanju hrane najbolj ogroženim osebam, saj je bil predlog predložen na pravni podlagi v kmetijski politiki, čeprav ne gre za instrument kmetijske politike. Kmetijski proračun se ne sme uporabljati za izvajanje socialnih politik. To je odgovornost držav članic.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Siekierskega o razdeljevanju hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti.

Verjamem, da je problem revščine zelo pereč, saj tudi v bogati Evropi več kot 80 milijonom ljudi grozi revščina, velika večina teh ljudi pa živi v državah, ki so se EU pridružile v letih 2004 in 2007. Zaradi tega se strinjam s poročevalcem glede potrebe po razširitvi obsega proizvodov, ki se razdeljujejo v tem programu pomoči v hrani, in glede dejstva, da morajo glavni vir zalog predstavljati rezerve, ki izhajajo iz zalog na kmetijskih trgih in tako predstavljajo vidik skupne kmetijske politike.

Prav tako pozdravljam poziv poročevalca, da bi bil program pomoči v hrani v celoti financiran iz sredstev EU, saj bi lahko predlog Komisije o sofinanciranju pripeljal do tega, da bi države članice omejile svoje sodelovanje v programu, predvsem v času takšnih gospodarskih težav, v katerih so trenutno številne države.

- Poročevalec: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

David Martin (PSE), v pisni obliki. – EU je glavna tuja investitorica in največja trgovinska partnerica Indije. Sklepanje gospodarske povezave je zaradi tega ključnega pomena za obe. To poročilo podpiram zaradi tega, ker poudarja, da mora sporazum o prosti trgovini zagotoviti, da bo obsežnejša dvostranska trgovina koristila čim večjemu številu ljudi in prispevala k doseganju razvojnih ciljev tisočletja, vključno s preprečevanjem degradacije okolja. Vendar obžalujem, da je besedilo skupine EPP nadomestilo sporočilno besedilo, ki je bilo bolj liberalno.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Indija je bila leta 2000 17. najpomembnejša trgovinska partnerica Evropske unije, leta 2007 pa se je uvrstila na 9. mesto, trgovina z blagom med EU in Indijo pa se je v obdobju med 2000 in 2006 povečala za okoli 80 %.

Kot socialna demokratka pozdravljam dejstvo, da je Indija naredila občuten napredek v smeri splošne osnovne izobrazbe, zmanjševanja revščine in izboljšanja dostopa do varne pitne vode. Vendar tudi ugotavljam, da je

Indija še vedno daleč od večine razvojnih ciljev tisočletja glede umrljivosti dojenčkov, zdravja mater, nedohranjenosti otrok ter zmanjšanja obolevnosti za malarijo, tuberkulozo in virusom HIV/Aidsom.

Glavoala sem za to poročilo, da bi podprla sporazum o prosti trgovini med EU in Indijo, v prepričanju, da ta sporazum ponuja možnost večje trgovine, naložb in poslovnih priložnosti, ki izhajajo iz sporazuma o prosti trgovini, saj bo sporazum o prosti trgovini na splošno prinesel koristi obema pogodbenicama.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Sporazum o prosti trgovini z Indijo predstavlja naslednji korak, ki sta ga Evropa in Indija izvedli k odpiranju svetovnega gospodarstva in širjenju njegovih koristi. V trenutnem kontekstu to pomeni tudi zelo pomembno sporočilo. Zato pozdravljam sklenitev tega sporazuma. Ker pa sem ga preučil, moramo podati tudi nekaj bolj kritičnih pripomb.

Da bi prosta trgovina lahko pravilno delovala, je treba spoštovati pravila, ki preprečujejo ponarejanje in uporabo proizvodov, ki so v državah, kamor so namenjeni, prepovedani. Prav tako morajo biti jasno vidne označbe porekla. Na kratko, informacije morajo biti pregledne in na voljo, prav tako pa je treba spoštovati mednarodne sporazume.

Drug pomemben vidik je ideja, da so koristi proste trgovine obojestranske. Povedano z drugimi besedami, odpiranje meja ne pomeni samo odpiranja trgov razvitih držav za izdelke iz tretjih držav. Dobre lastnosti proste trgovine ležijo tudi v medsebojnih priložnostih za izmenjavo blaga in odpiranje gospodarstev; te dobre lastnosti je treba razširiti na hitro rastoče države in države v razvoju. To se bo zgodilo le, če bodo ovire za trgovino in naložbe zmanjšane tudi v teh državah.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem proti poročilu gospoda Karima o sporazumu o prosti trgovini med EU in Indijo.

To pa zaradi tega, ker verjamem, da mora sklepanje takšnih sporazumom temeljiti na spoštovanju temeljnih človekovih pravic in demokracije, kar pa vsekakor ne drži za zadevno državo. Z vključitvijo določbe o človekovih pravicah in demokraciji v sporazum seveda ni mogoče zagotoviti, da bodo ti osnovni pogoji izpolnjeni, prav tako ne zadostuje niti obljuba glede okrepitve posvetovanj znotraj Sveta Združenih narodov za človekove pravice. Žal mednarodni tisk še vedno poroča o kazenskem pregonu verskih manjšin in zagovornikov človekovih pravic v Indiji. Zaradi tega menim, da je podpis takšnega gospodarskega sporazuma preprosto nesprejemljiv.

- Poročevalec: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo navaja, da je pomembno, da se delavci zavedajo svojih pravic in da dobro poznajo delovno pravo in kolektivne pogodbe. Poročevalec prav tako ugotavlja, da je treba upoštevati direktivo o naporitvah delavcev, in hkrati poudarja vrednoto načel subsidiarnosti in sorazmernosti. Vse to so zaželenе zahteve.

Vendar pa so določeni deli besedila v poročilu preveč daljnosežni. Ne moreva podpreti besedila, ki na ravni EU zagovarja uvedbo pravnega instrumenta, ki bi zajemal plače, prispevke za socialno varstvo, davke in nadomestila, povezana z nesrečami pri delu. Ta vprašanja so za naju preveč pomembna, da bi lahko podprla tovrstno obliko besedila ali zahteve.

Odločila sva se, da bova podprla alternativno resolucijo, ki so jo predlagale Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo in Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, saj omejuje besedilo o pravnem instrumentu Skupnosti. Na končnem glasovanju o poročilu kot celoti se bova vzdržala, saj so besedila, ki se nanašajo na pravni instrument Skupnosti, preveč daljnosežna, čeprav so nekateri deli besedila pozitivni.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki zahteva odgovorna in jasna pravila o podizvajalcih v Evropi. Poročilo bo zaposlene, ki delajo v podizvajalskih podjetjih, zaščitilo s tem, ko poziva Komisijo k vzpostavitvi jasnega pravnega instrumenta Skupnosti, ki bo uvedel skupno in solidarno odgovornost na evropski ravni.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Lehtinena o družbeni odgovornosti podizvajalskih podjetij v proizvodni verigi.

Strinjam se s poročevalcem, da je sklepanje pogodb s podizvajalci v Evropski uniji doseglo zelo visok raven, zaradi česar so se pojavili različni problemi, povezani na primer s pravnimi posledicami za zaposlene in

delavce ter težavami pri preverjanju skladnosti s fiskalnimi odgovornostmi in odgovornostmi socialnega varstva.

Zaradi tega tudi sam delim mnenje poročevalca, da bi bilo priporočljivo sprejeti sistem „skupne odgovornosti“ na evropski ravni, ki bi glavnega izvajalca spodbujal k preverjanju skladnosti podizvajalcev z ustrezno zakonodajo. To bi prav tako pomagalo v boju proti sivi ekonomiji s tem, ko bi bila preprečena nepoštena konkurenca s strani podjetij, ki izplačujejo svojim delavcem plačo, ki je nižja od minimalne plače.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) V skladu s študijo Dublinske fundacije predstavlja oddajanje del podizvajalcem enega izmed najučinkovitejših načinov ogrožanja socialne zakonodaje. Podizvajalce lahko najdemo v najrazličnejših sektorjih, najbolj poznan pa je gradbeni sektor. To poročilo poziva Komisijo, naj sprejme dokončno zakonodajo o družbeni odgovornosti pri sklepanju pogodb s podizvajalci v celotnem proizvodnem procesu.

Stranke zelo pogosto prenesejo odgovornost na podizvajalce, ki potem sami oddajo delo naprej. Zaradi tega se izvajanje delovnega prava ne nadzira več. Tisti, ki delajo za podizvajalca in so na koncu proizvodne verige, tega ne počnejo vedno v najboljših delovnih pogojih, to pa ima za posledico kršenje osnovnih standardov in nezadostno spoštovanje temeljnih pravic iz delovnega razmerja. Inšpektorati za socialno pravo to le s težavo nadzirajo, saj ni vedno jasno, kdo v določenem trenutku nosi odgovornost. To podizvajalce premami, da uporabijo manj previden pristop k prispevkom za socialno varstvo, k spoštovanju obveznih tarif in delovanju v skladu z obveznimi odmori.

V nekaterih državah članicah je že obvezno, da stranke nosijo popolno družbeno odgovornost za vse svoje podizvajalce. Evropska direktiva je potrebna zaradi dejstva, da se povečuje obseg čezmejnega dela. Zaradi tega v celoti podpiram to poročilo.

- Poročevalka: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Januarja 2009 so se cene hrane v Italiji dvignile za več kot 40 % nad povprečje prvih 15 držav Evropske unije, kar kaže na resno izkrivljanje pri prenosu živil s polja na krožnik.

Glede na podatke ISTAT je januarja 2009 trend stopnje rasti cen hrane v Italiji znašal 3,7 % v primerjavi z 2,3 % v Franciji, 1,9 % v Španiji, 1 % v Nemčiji in 2,6 % v Evropski uniji. Analiza ISTAT je prav tako pokazala, da so se glavne razlike med Italijo in njenimi partnericami EU nanašale na kruh, testenine in žito, ki vsebujejo surovine, kot je pšenica, katere cena je fiksna po vsem svetu in se ne razlikuje med posameznimi državami. Povečanje razlike v ceni med proizvodnjo in porabo potrjuje obstoj resnih izkrivljanj pri prenosu živil s polja na krožnik v Italiji.

Učinke so močnejše občutile družine z nizkimi prihodki, za katere hrana predstavlja največji del stroškov. Resne posledice so utrpela tudi mala in srednje velika podjetja za predelavo hrane. Problem, ki ga je povzročila razlika med proizvodno ceno in maloprodajno ceno, je prišel do te točke, ko je potrebno takojšnje ukrepanje evropskih institucij.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo, ki ga je predložila gospa Batzeli (Grčija), saj verjamem, da mora EU zagotoviti pomoč proizvajalcem in potrošnikom.

Zaradi zlorab prevladujočega tržnega položaja s strani velikih trgovskih verig so cene, ki jih plačujejo evropski potrošniki, v povprečju petkrat višje od odkupnih cen kmetijskih proizvodov. Kmetje na splošno dobijo približno 8 % končne maloprodajne cene.

Pozivamo k uvedbi politik EU, ki bodo omogočale lažje neposredne stike med proizvajalci in potrošniki. EU mora podpreti uporabo novih tehnologij in interneta, da bi tako potrošnikom zagotovila podrobnejše informacije o proizvodih, istočasno pa olajšati dostop proizvajalcev na trg.

Prav tako so potrebni ukrepi, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti večji pomen koncepta „lokalni proizvodi“ in zagotoviti učinkovitejšo podporo tradicionalnim trgov hrane ali drugim tradicionalnim oblikam trgovine.

Tradicionalne romunske proizvode je treba podpreti na evropskem trgu.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose in Britta Thomsen (PSE), v pisni obliki. – (DA) Danski poslanci EP socialdemokratske stranke – Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen in Ole Christensen – so glasovali za poročilo o cenah hrane

v Evropi. Delegacija je mnenja, da bodo zaradi koncentracije supermarketov in pomanjkanja konkurenčnosti izgubili tako potrošniki, kot tudi kmetovalci v EU. Vendar pa se delegacija ne strinja z izjavo v odstavku 6 poročila, da je odpravljanje intervencijskih ukrepov obžalovanja vredno. To je nujno potrebno, če želimo, da bo evropsko kmetijstvo donosno.

Esther De Lange (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) V imenu nizozemske delegacije Krščanske demokratske stranke (CDA) bi rada obrazložila glasovanje o poročilu gospe Batzeli. Naše mnenje je, da to vsekakor ni najbolj elegantno poročilo. Številna stališča so zapisana na dolgovezen način ali se podvajajo. Prav tako imamo pomisleke o nekaterih zahtevah, ki se preveč nagibajo proti socialističnemu posredovanju države, pa tudi o popolni prepovedi prodaje blaga pod nabavno ceno. To se mogoče zdi dobra ideja, vendar ni izvedljiva. V kmetijstvu to štejemo za pomembno zadevo. V zvezi z dampingom morajo pristojni organi seveda ukrepati.

Kljub temu smo glasovali za poročilo gospe Batzeli, saj vsebuje številne pomembne elemente, ki se jih z alternativno resolucijo skuša zbrisati. Predvsem se sklicujem na raziskavo o dobičkih različnih členov v verigi proizvodnje živil in na poziv Evropski komisiji, naj preuči moč supermarketov na področju konkurence, kot je to Evropski parlament že večkrat zahteval. Po zagotovilih Evropske komisije sklepamo, da je raziskavo dobičkov mogoče deloma izvesti na osnovi obstoječih podatkov, ki so Komisiji na voljo, in zaradi tega predvidevamo, da ta raziskava ne bo povezana z znatnim povečanjem upravnih stroškov.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o cenah hrane v Evropi, saj verjamem, da je politično ukrepanje potrebno pri boju proti dviganju cen kmetijskih in prehrabnih izdelkov in neskladnosti med ceno, ki jo prejmejo proizvajalci, in ceno, ki jo plača potrošnik. V Evropi je cena, ki jo plača končni potrošnik, približno petkrat višja od cene proizvajalca, okoliščina, ki je negativno vplivala na gospodinjstva z nizkimi dohodki, v katerih stroški za hrano predstavljajo največji delež družinskega proračuna.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Kot običajno, to „mnenje vsiljujoče“ poročilo Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja vsebuje predloge, ki bodo pomenili povečanje stroškov za proračun EU.

Ne podpirava glavnih idej poročila, ki med drugim obžaluje nenehno odpravljanje intervencijskih ukrepov na kmetijskem trgu. Prav tako ne podpirava predloga odbora glede „ukrepov za upravljanje trga“.

Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja Evropskega parlamenta je prav tako treba opozoriti, da se cenovne razmere v posameznih državah članicah razlikujejo. Predlog odbora glede vzpostavitve vseevropske baze podatkov za državljane, ki vsebuje referenčne cene za proizvode in surovine in informacije o stroških energije, plač, najemnin, davkih in dajatvah iz vse Evrope, je po našem mnenju daleč od stvarnosti. Predpogoji za primerjavo med državami članicami enostavno ne obstajajo iz številnih razlogov.

Prav tako se nama zdi čuden predlog glede posebne oznake za evropske kmetijske proizvode. Kaj je namen vsega tega? Poskus spodbujanja protekcionizma?

Junijska lista ponovno ugotavlja, kako dobro je, da Evropski parlament nima pristojnosti za soodločanje o kmetijski politiki EU. Sicer bi se EU ujela v zanko protekcionizma in velikih subvencij za različne skupine v okviru kmetijske dejavnosti.

Glasovala sva proti temu poročilu o cenah hrane v Evropi.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Nihče ne izpodbija ciljev tega poročila o vrzeli med proizvodnimi cenami in cenami, ki jih plača potrošnik. Če želimo zagotoviti, da bi proizvajalci prejeli ustrezno plačilo in da bodo cene, ki se zaračunavajo končnim potrošnikom, upravičene, potrebujemo večjo preglednost trga.

Žal besedilo, ki ga je prejel odbor, vsebuje predloge, ki niso skladni s socialnim tržnim gospodarstvom. Ti zelo avtoritativni predlogi o nadzoru cen, dobičkov in trgov spominjajo na številne formule, ki so bile neuspešne in za katere smo mislili, da spadajo le še v preteklost.

Obžalujem, da se poročilo osredotoča izključno na distributerje, pri tem pa ne upošteva celotne proizvodne verige. Pogosto ravno velika predelovalna podjetja kupujejo pridelke od kmetov in zlorabljajo svoj prevladujoč položaj na trgu, da bi tako prodala proizvode distributerjem po izjemno visoki ceni.

Vzpostavitev evropskih baz podatkov o najrazličnejših stroških in dobičkih, kot predlaga poročilo, bi imela za posledico znatne administrativne stroške za podjetja, ki pa bi jih prenesli na maloprodajne cene.

Da bi preprečili takšno slabo početje, sem predložila alternativno resolucijo, ki jo je podpisalo 40 poslancev in so tako izrazili svojo podporo.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Za Romunijo je zelo pomembno urejanje problema nepoštenih praks na ravni EU, ki jih uporabljajo velike trgovinske verige za proizvajalce. Tudi tu vprašanje zlorab s strani trgovskih verig predstavlja problem tako za proizvajalce, kot tudi za potrošnike. Poleg kopičenja „skritih stroškov“, ki so obvezni za vsak proizvod in jih nosijo proizvajalci, supermarketi prepovedujejo proizvajalcem, da prodajajo svoje proizvode po nižjih cenah v drugih prodajalnah. Zaradi vseh teh predpisov so proizvodi tudi do 30 % dražji. Na koncu je ravno potrošnik tisti, ki plača prekomerno ceno proizvoda.

Ukrepi, ki jih predlaga gospa Batzeli v poročilu, so namenjeni zmanjševanju pritiskov, ki jih izvajajo supermarketi in ki spodbujajo neposredne odnose med potrošniki in proizvajalci. Zato sem glasoval zanj.

S pomočjo preiskave porazdeljevanja dobičkov, predlagane v poročilu, bomo lahko prišli do številnih zaključkov glede pravih ukrepov za zagotavljanje preglednosti cen v verigi proizvajalec-predelovalec-prodajalec in kaznovali zlorabe.

Dogovarjanje med dobavitelji in prodajalci glede cen mora dopuščati uporabo različnih cen glede na posamezne primere in tako prispevati k zagotavljanju zdravega konkurenčnega okolja.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Poročilo navaja ponavljajoče, dobro poznane ugotovitve o monopolnem položaju, do katerega je prišlo pri predelavi in trženju hrane. Vendar ne navaja, da je to stanje posledica zavestne odločitve EU in vlad držav članic v okviru lizbonske strategije in SKP.

Liberalizacija trgov, spodbude za združitve in prevzeme ter iskanje dobička in konkurenčnosti v prehranski industriji imajo za posledico suverenost multinacionalk, višje maloprodajne cene, nižje odkupne cene in višje dobičke lastnikov.

K temu je odločilno prispevala SKP z odpravljanjem najnižjih zjamčenih cen in prodajo kmetovalcev z malimi in srednje velikimi kmetijskimi gospodarstvi STO, tako da so lahko multinacionalke pridobile surovine po nesramno nizki ceni in pregnale ali skrčile zadruge, s hinavskimi izjavami strank, ki podpirajo enosmerno evropsko usmeritev.

Eden izmed primerov je proizvodnja mleka v Grčiji, kjer mlečni kartel zbija odkupne cene, hkrati pa vzdržuje visoke maloprodajne cene in tako grabi velike dobičke. Sedaj spodbuja porabo proizvodov z zmanjšano hranilno vrednostjo, zaradi česar je na tisoče živinorejcev, ki ne morejo tržiti svojih proizvodov v državi, ki pokriva 50 % svojih potreb, na beraški palici.

Boj za poceni in varno hrano ter za preživetje revnih kmetovalcev zahteva trdno zaveznitvo med delavci, kmetovalci in samozaposlenimi, moč ljudstva in osnovnega gospodarstva.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Vsi smo lahko opazili očitno dvigovanje cen hrane v Evropi. Gre za grozen problem, ki zahteva takojšnje ukrepanje Evropske unije. Zato sem glasoval za poročilo gospe Batzeli, ki je temo celovito obdelala in predlagala zelo uporabne ukrepe, s katerimi je mogoče obravnavati vprašanje.

Nujno moramo zmanjšati trenutno vrzel med proizvodnimi in maloprodajnimi cenami, ki so posledica nezdravega mehanizma prenosa cen, kamor spadata špekulacija o živilih in večja vključenost posrednikov. Strinjam se s poročevalko, da je vse večja koncentracija trženja in distribucije živil znatno prispevala k povišanju maloprodajnih cen v primerjavi s proizvodnimi cenami.

Nujno potrebujemo ukrepe, ukrepe, kot jih je predlagala gospa Batzeli, za večjo preglednost cenovne strukture in dobičkov z usklajenim ukrepanjem nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, za boljše urejanje trga in cenovnih trendov hrane v Evropi, ter za učinkovito spodbujanje potrošnikov, naj se odločajo za lokalno proizvedeno hrano, kar samo po sebi prispeva h krajšanju distribucijske verige in podpira tradicionalne trge hrane, ki so trenutno v resnih težavah.

- Poročevalka: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Michael Cashman (PSE), v pisni obliki. – Skupaj s kolegi iz Laburistične stranke v Evropskem parlamentu sem se odločil, da bom podprl izvorno poročilo, ki ponuja najbolj zadovoljiv odziv na tisoče pritožb, ki so jih predložili evropski državljani, žrtve množične urbanizacije v Španiji, prekomerne gradnje in uničevanja obalnih območij.

Predložene alternativne resolucije so znatno spremenile poročilo in ne ustrezajo doslednemu stališču, ki smo ga zagovarjali v zadnjih petih letih.

Derek Roland Clark (IND/DEM), v pisni obliki. – Poročilo je kozmetični popravek, namenjen ohranjanju lažnega upanja za stotine vlagateljev peticij v času približevanja volitev v Parlament EU. Namenjen naj bi bil ukrepanju, za katerega – kot je izpostavil Odbor za pravne zadeve – EU nima pristojnosti; tako da tudi grožnja gospe Auken glede nasprotovanja naslednjemu proračunu EU, če ne bodo izpolnjene zahteve poročila, ne more pomagati tistim, ki so kupili in jim je bila potem odvzeta lastnina v Španiji. UKIP ne bo sodelovala pri tem nastopaštvu.

Richard Corbett (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, ki je nastalo na osnovi velikega števila peticij, ki so jih na Parlament naslovile žrtve in zaskrbljeni državljani iz vse Evrope. To poročilo dokazuje, da je bila v številnih regijah Španije izvedena množična urbanizacija na način, ki zlorablja lastninske pravice, škoduje okolju, ogroža oskrbo z vodo in njeno kakovost ter žrtvam pogosto odvzema pravico do tožbe ali odškodnine v primeru morebitne izgube življenjskih prihrankov.

Upam, da bo to poročilo v pomoč številnim volivcem v mojem volilnem okrožju in državljanom iz vse Evrope, ki so bili prizadeti, v njihovi bitki za pravico.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Zaradi navzkrižja interesov sem se vzdržala vseh glasovanj.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Zavedava se, da v gradbenem sektorju v Španiji lahko obstajajo resni problemi in da obstajajo primeri, ko so nič hudega sluteči državljani kupili lastnino v dobri veri, za katero pa se je kasneje izkazalo, da gradbena podjetja niso imela zakonske pravice zgraditi. Vendar pa gre za probleme, ki jih je mogoče in treba rešiti znotraj pravnega okvira države članice. Ko so izčrpane vse notranje pravne možnosti v skladu s členom 35 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, se lahko posamezni državljani obrnejo na Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourg.

Nobenega razloga ni, da bi uvajali kakršno koli zakonodajo na ravni EU, ki bi obravnavala ta vprašanja, ali da bi se v to zadevo vključil Evropski parlament kot institucija. Prav tako se ne želiva vpletati v nobeno izmed različnih alternativnih osnutkov resolucij, ki so jih predložili španski poslanci, ki v to zadevo vnašajo težave notranje politike.

Fiona Hall (ALDE), v pisni obliki. – Rada bi podala obrazložitev glasovanja o poročilu gospe Auken in tako podprla tri nepovezane volivce, ki so se za pomoč obrnili name. V vsakem izmed teh treh primerov je volivec porabil vse svoje življenjske prihranke za nakup hiše in zemlje v Valencii. V vseh primerih so bili v času nakupa upoštevani ustrezni pravni postopki. Vendar je v vsakem posameznem primeru volivec naknadno bil deležen nezakonitih zahtev glede prisvajanja zemlje s strani oblasti v Valencii.

Gre le za tri izmed več tisoč primerov krivice, ki je doletela evropske državljane z lastnino v Španiji. Komisijo pozivam k hitremu in odločnemu ukrepanju v skladu s priporočili, ki izhajajo iz poročila gospe Auken.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem za poročilo gospe Auken, saj jasno kritizira nespametno načrtovanje španske države in izpostavlja zlorabo sredstev Skupnosti pri načrtovanju in okoljskih zadevah.

Prav tako bi rad izpostavil neučinkovitost španskih poslancev iz vrst Ljudske stranke (PP) in vrst Španske socialistične delavske stranke (PSOE). Niso bili zmožni doseči sporazuma glede predložitve alternativne resolucije, s katero bi dosegli potrebno večino; zato pa so bili na koncu vsi poraženi. Ponovno so jasno pokazali, da se lahko dogovorijo le glede njihovega nasprotovanja baskovskemu nacionalizmu. Socialisti in PP so poskušali prepričati svoje kolege poslance, da bi glasovali za njihovi resoluciji, kar je zelo ublažilo kritike poročevalke.

Jasno želim povedati, da španska vlada sodeluje pri izvajanju prakse, ki je sistematično povezana z zlorabo njenih državljanov, uničevanjem okolja in obsežno korupcijo. Menim, da je treba zadevne pristojnosti nemudoma prenesti na Baskijo.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Na tisoče evropskih državljanov je še vedno žrtev sistema množične urbanizacije, kar se odraža v zelo velikem številu peticij, ki se nanašajo na zlorabo zakonitih pravic evropskih državljanov glede njihove lastnine in okolja. Ta problem je posledica javnih naročil ob neustreznem izvajanju nadzora urbanističnih postopkov s strani lokalnih in regionalnih organov. Sprejeta resolucija bi morala prinesiti konkretne rešitve za ljudi, ki živijo na prizadetih območjih v Španiji.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Ker sem že od samega začetka sodeloval pri oblikovanju poročila gospe Auken, ki ga podpirajo tako ljudje v Španiji, kot tudi druge v Evropi, sem njegovo vsebino trdno zagovarjal. Popolnoma podpiram to poročilo, saj jasno razkriva vpletenost celotne španske administracije, od centralne države, avtonomnih regionalnih vlad, do lokalnih oblasti pri razvoju gospodarskega modela, ki temelji na špekulacijah o urbanizaciji in je imel uničujoče posledice na okolje, gospodarstvo in družbeni razvoj v Španiji.

To poročilo, ki se je uprlo pritiskom Ljudske stranke (PP) in Španske socialistične delavske stranke (PSOE), izpostavlja prizanesljivost političnih in pravnih odločitev glede tega vprašanja, zaradi česar ni prišlo do izrekanja kazni znotraj organov. Prav tako vključuje izjavo o moratoriju na te razvojne načrte, ki niso v skladu z merili okoljske trajnosti in družbene odgovornosti, tako da bo mogoče raziskati nepravilnosti in se izogniti politiki *faits accomplis*.

Poleg tega poročilo od španske vlade zahteva, da vzpostavi delovno skupino, v kateri bodo sodelovale vse administracije. Pozivam k javni razpravi o urbanističnem načrtovanju v Španiji, ki bo dopuščalo sprejetje zakonodajnih ukrepov proti špekulativnemu in netrajnostnemu razvoju, hkrati pa bo onemogočilo zakonodajo *à la carte*, ki se izvaja v avtonomnih pokrajinah, kot sta Aragonija in Valencia.

Bogusław Rogalski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo gospe Auken o vplivu obsežne urbanizacije v Španiji na osebne pravice evropskih državljanov, okolje in uporabo prava Skupnosti na podlagi peticij, ki sem jih prejel.

Obstaja veliko dokazov, ki kažejo na izvajanje obsežne urbanizacije v obalnih območjih in na odgovornost, ki jo nosijo centralna, avtonomne in lokalne oblasti. Odgovorni so za uvedbo modela netrajnostnega razvoja, ki je imel zelo hude okoljske, pa tudi socialne in gospodarske posledice. Posledica te dejavnosti je nepopravljiva škoda za biotsko raznovrstnost in okoljsko celovitost številnih španskih regij. Zaradi takšnih obtožb so postopki počasni, izrečene obsodbe pa za žrtve niso sprejemljive. Zaradi tega imajo ljudje pomisleke glede španskega pravosodnega sistema.

Prav tako je treba poudariti, da je na tisoče evropski državljanov, ki so kupili lastnino v Španiji v najrazličnejših okoliščinah, postalo žrtev zlorab, povezanih z urbanizacijo. Te zlorabe so zakrivali lokalni organi, posledično pa obstaja verjetnost, da bodo te nepremičnine porušene.

V povezavi s temi dejstvi bi morali špansko vlado pozvati, da izvede temeljit pregled zakonodaje, ki se nanaša na pravice lastnikov posameznih nepremičnin, zaradi množične urbanizacije, da bi tako preprečili zlorabe pravic in obveznosti, zapisanih v Pogodbi ES.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Poročevalki želim čestitati za njeno delo in povedati, da pozdravljam njeno poročilo o vplivu obsežne urbanizacije v Španiji na osebne pravice evropskih državljanov, okolje in uporabo prava Skupnosti; ta vpliv je bil še posebej negativen, kot kažejo številne peticije prebivalcev tega območja.

Menim, da je v tem primeru Odbor za peticije ustrezno upošteval zahteve državljanov, ki jih skrbi uničenje naravne krajine, neupoštevanje pravil o pogodbah in varstvu okolja ter obsežna gradnja. Dokazi, ki jih je zbral odbor po misiji iskanja dejstev na območju, so jasno pokazali na poseganje gradbene industrije in potrebo po varstvu pravic španskih državljanov, kot so zapisane v pogodbah.

Zato podpiram zadevno poročilo; je popolnoma usklajeno z načelom subsidiarnosti in le upam, da bodo lokalne oblasti v Španiji izvedle potrebne ukrepe, ne da bi morala Evropska komisija poseči po postopku za ugotavljanje kršitev.

Søren Bo Søndergaard in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – Glasovala sva za poročilo, ker sočustvujeva s pritožniki. Vendar pa meniva, da morajo domnevne kršitve španske zakonodaje, zakonodaje EU in mednarodne zakonodaje obravnavati in odpraviti španske oblasti, Sodišče Evropskih skupnosti in Evropsko sodišče za človekove pravice.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Veseli me, da je Parlament glasoval za to poročilo. Številne škote je prizadelo špansko prisvajanje zemlje, pri čemer so izgubili domove, za katere so številni varčevali celo življenje. Španska vlada mora storiti vse, kar je v njeni moči, da bi tem prizadetim ljudem zagotovila pravico. Številni ljudje so bili zavedeni in deležni laži glede tega, kar so kupovali, in to okoliščino je treba odpraviti po pravni poti.

Diana Wallis (ALDE), v pisni obliki. – Glasovali smo za poročilo o urbanizaciji v Španiji, saj odraža rezultate večletnega podrobnega dela Odbora za peticije in odziv na številne povezane peticije, ki jih je vložilo več tisoč vlagateljev peticij, vključno z obiski za ugotavljanje dejstev, pogovori z vsemi zainteresiranimi stranmi, v odboru pa so ga različne stranke sprejele z veliko večino. Kot izvoljeni predstavniki smo dolžni zagotoviti, da evropski državljani, ki smo jih spodbujali, da izvajajo svoje pravice glede prostega pretoka oseb, ne bodo deležni samovoljnih ali neupravičenih omejitev države gostiteljice.

Ugotavljamo, da primarna odgovornost, ki izhaja iz pogodb o spremljanju uporabe prava Skupnosti, leži predvsem na Komisiji. Prav tako ugotavljamo, da Pogodbe eksplicitno izključujejo vse učinke notranjih predpisov, ki urejajo sistem lastniškega razmerja. Vendar prav tako verjamemo, da mora Odbor za peticije Parlamenta, kot „oči in ušesa“ institucij, izpostaviti vse sistematične probleme, ki vplivajo na prosti pretok več tisoč naših državljanov in ki se pokažejo v postopku vlaganja peticij.

Drugič, menimo, da so kršitve prava Skupnosti sporne, predvsem okoljske zakonodaje in zakonodaje o javnih naročilih.

Thomas Wise (NI), v pisni obliki. – Kot vroč nasprotnik EU in njenega vmešavanja v naša življenja sem dosledno glasoval proti večini poročil, ki sem jih preučil. Neizogibno je, da se bo prej ali slej pojavilo poročilo, pri katerem bo treba ubrati drugačno pot, in menim, da je poročilo gospe Auken eno izmed takšnih poročil. Številni izseljenci so se obrnili name, ki so storili vse, da bi si lahko zagotovili ustrezno, zakonito in trajnostno življenje v Španiji. Da so postali žrtve nasprotja birokracij, je sedaj že predmet zgodovine, in upam, da bo to poročilo pripomoglo k pravični rešitvi.

Moje dejanje ne pomeni, da sem ublažil svoje mišljenje o EU in njeni nedotakljivi, neprilagodljivi in neodgovorni strukturi. Vendar če podrejene birokracije ne bodo rešile problema, ki so ga same povzročile, moramo najti rešitev.

Upam, da bodo sedaj številni problemi, ki so jih povzročile različne španske oblasti, obravnavani in da bodo hitro rešeni v najboljšem interesu mojih volivcev.

Močno me skrbi, da takšno posredovanje ne predstavlja rešitve. V deželi EU je edina zakonodaja, ki vedno velja, zakonodaja nenamernih posledic.

- Poročevalec: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za to poročilo. V izvolitvi Obame vidim pomembno priložnost za novo politiko globalne zavezanosti, prelomnico v zgodovini Združenih držav Amerike, pa tudi celega sveta.

Nova politika globalne zavezanosti, v kateri bo imela EU ključno vlogo, mora predstavljati pot naprej. Sedaj imamo priložnost, da obnovimo globalno zavezanost s pomočjo obnovljenih institucij glede na prihajajoče evropske volitve.

Zmaga demokratskega kandidata je še dodaten dokaz izjemne možnosti za obnovitev, ki je bila v zgodovini ZDA že večkrat tako očitna. Novo vodstvo ZDA bi lahko pripeljalo do izboljšane skupne politike EU/ZDA, dveh strani, ki sodelujeta v učinkovitem partnerstvu pri številnih globalnih vprašanjih, s katerimi se morajo soočiti voditelji obeh celin, kot so podnebne spremembe, globalni izzivi, regionalna vprašanja, obramba, ekonomske zadeve in trgovina. Te probleme moramo reševati skupaj, na odločen in ustvarjalen način. Obama pooseblja vse, kar je pozitivno in izjemno v Združenih državah Amerike in današnjem celovitem in globaliziranem svetu, ki se nenehno spreminja.

Čezatlantska povezava je še najprej ključnega pomena. Prepričan sem, da bodo ZDA pod vodstvom izvoljenega predsednika Obame še naprej imele pomembno vlogo pri tem.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – To obsežno poročilo upravičeno zagovarja poglobljanje odnosov med Evropo in Združenimi državami Amerike. Bližnji vzhod, Pakistan, Afganistan, Rusija, obramba, varnost in gospodarstvo ter gospodarske zadeve so podrobno obravnavane.

Vendar pa je nesporejljivo, da poročevalec izrecno predvideva začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, čeprav je popolnoma jasno, da večina državljanov ne želi evropske ustave ali njene kopije. Dobro je, da poročevalec namenja pozornost palestinskemu vprašanju, vendar zakaj pri tem ne omenja tudi izraelske pravice do varnosti? Zaradi tega sem glasoval proti temu poročilu.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Poročilo gospoda Mona se nanaša na čezatlantske odnose po predsedniških volitvah v ZDA. Podprl sem poročilo, ker menim, da je tesno sodelovanje med Združenimi državami Amerike in Evropsko unijo danes ključnega pomena na praktično vseh področjih: politiki, obrambi, gospodarstvu, energiji, okolju, kulturi, znanosti itd.

Zavedati se moramo, da skupni bruto domači proizvod Združenih držav Amerike in Evropske unije predstavlja več kot 50 % svetovnega BDP. Nova čezatlantska agenda, ki je v veljavi vse od leta 1995, bi morala biti zamenjana z okvirnim razumevanjem čezatlantskega partnerstva, ki bi bilo načrtno posodobljeno. ZDA in EU morata nujno sodelovati v aktivnostih za ohranjanje svetovne varnosti in reda. Seveda je za to potrebno sodelovanje z drugimi državami, predvsem Kitajsko, Indijo in Rusijo.

Mislim tudi na pripombe glede potrebe po preoblikovanju ZN, če sem natančen, vključno s potrebo po preoblikovanju delovanja Varnostnega sveta. V čezatlantskem sodelovanju pa mora biti upoštevana tudi vloga Nata. Priznati moramo, da je trenutno najpomembnejše hitro in učinkovito ukrepanje za upočasnitev vse hujše gospodarske krize. Prav tako bom dodal, da moramo v zvezi s tem vključiti tudi Kanado, Mehiko in Južno Ameriko.

Upamo lahko, da bodo besede, ki jih je izrekel trenutni predsednik ZDA, Barack Obama, da „Amerika nima boljšega partnerja, kot je Evropa“, potrjene tudi v vsakodnevni stvarnosti. To je ključnega pomena, če želimo biti enakopravni pri reševanju izzivov, s katerimi se sooča naša civilizacija.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) „Velika pričakovanja“ Evropskega parlamenta od izvolitev Baracka Obame kot predsednika Združenih držav Amerike dejansko skrbijo samo imperialiste, ki z dobrim razlogom pričakujejo, da bodo njihovi interesi še učinkoviteje zastopani. Ljudje ne bi smeli imeti nobenih iluzij, da bo prišlo do kakršne koli spremembe politike, ki bo v njihovo korist. Še več, izjave in navedbe novega predsednika ZDA odpravljajo vsak dvom.

Poročilo poziva k tesnejšemu in globljemu sodelovanju med EU, ZDA in Natom po teh volitvah. Zato predlaga ustanovitev organa, ki bo še na višji ravni usklajeval zunanjo in varnostno politiko dveh imperialističnih centrov (EU in ZDA).

V času, ko se konkurenca in antagonizem med njima kot posledica kapitalistične finančne krize zaostrujeta, si evropski in ameriški imperialisti prizadevajo uskladiti svoje sodelovanje, da bi lahko opravili z nasprotovanjem ljudstva. To je glavni namen, ki stoji za pozivom k skupnemu in učinkovitemu ukrepanju pri premagovanju „globalnih izzivov“, „obrambnih in varnostnih vprašanj“ ter „regionalnih vprašanj“. Tipičen primer je v poročilu izražena pripravljenost sprejetja zapornikov iz Gvantanamo v EU, če bodo ZDA za to zaprosile.

Ljudje morajo vzpostaviti lastno skupno obrambo pred združenim napadom s strani EU, ZDA in Nata ter strmolaviti imperialistični red.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospoda Millána Mona o stanju čezatlantskih odnosov po volitvah v Združenih državah Amerike, ker menim, da je prav, da Evropska unija, z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe in ustreznih instrumentov zunanje politike, zavzame večjo in jasnejšo vlogo na mednarodnem geopolitičnem prizorišču. Prav tako se ne strinjam v celoti z vlogami čezatlantskega partnerstva in Nata pri zagotavljanju kolektivne varnosti.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), v pisni obliki. – Čezatlantskemu odnosu pripisujem izjemno pomembnost in sem vedno nasprotoval ponovnemu oživljanju in krepitvi Nata. V nasprotju z glavno usmeritvijo tega poročila sam ne verjamem, da mora to nujno pomeniti zamenjavo močnih povezav med Združenimi državami Amerike in posameznimi državami članicami (predvsem Britanijo) s „partnerstvom EU-ZDA“. To ponazarjajo sklici na Lizbonsko pogodbo, ki je naši ljudje ne želijo, in predlogi, da mora podpredsednik Komisije/visoki predstavnik sopredsedovati novemu „čezatlantskemu političnemu svetu“. Poleg tega izrecno nasprotujem vidikom poročila, ki se nanašajo na obrambo EU. Poročilo pozdravlja „okrepljene evropske obrambne zmogljivosti“ in izrecno podpira evropsko varnostno in obrambno politiko, ki so ji konzervativci stalno nasprotovali.

Zato sem se vzdržal glasovanja o tem poročilu.

- Turkmenistan (B6-0150/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Najraje bi se vzdržal glasovanja o predlogu resolucije glede trgovinskega sporazuma med ES in Turkmenistanom. Čeprav se zavedam pomembnosti gospodarskih in

trgovinskih odnosov pri odpiranju družbe v Turkmenistanu, dvomim, da začasni sporazum predstavlja najboljše rešitev za obe strani.

- Poročevalec: Daniel Caspary (A6-0085/2006)

Philip Claeys (NI), v pisni obliki. – (NL) Proti tej resoluciji sem glasoval, ker bi sicer to pomenilo zmanjševanje verodostojnosti Parlamenta. Ta Parlament vedno pripravlja retorične izjave o človekovih pravicah in poudarja, da so človekove pravice najpomembnejši cilj zunanje politike – pa vendar bo sedaj podpisal sporazum z državo, ki zelo močno krši prav te človekove pravice. Osnovno prepričanje je, da bo že s samim podpisom takšnega sporazuma prišlo do izboljšanja človekovih pravic v zadevni državi. Enako zgodbo slišimo tudi od zagovornikov turškega pristopa: da, človekove pravice so kršene in mučenje je razširjeno, vendar pa bo to, ko se bo Turčija pridružila EU, vse le stvar preteklosti. Dejstva dokazujejo ravno nasprotno.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Odločil sem se, da se bom vzdržal glasovanja o poročilu gospoda Casparyja o začasnem trgovinskem sporazumu s Turkmenistanom. Podprem lahko le nekatere točke predloga, ne pa tudi celotnega dokumenta. Zaradi tega sem se odločil, da ne bom glasoval proti, ampak se bom glasovanja vzdržal.

- Poročevalec: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za to poročilo. Internet je postal osnova za vse naše osebne in institucionalne odnose. Naše osebne informacije si sedaj lastijo številna podjetja, ki naše osebne podatke pogosto uporabljajo brez dovoljenja. Zaradi vseh teh razlogov je jasno, da moramo zaščititi temeljno pravico do zasebnosti na internetu.

Internet lahko znatno pripomore tudi k zagotavljanju drugih temeljnih pravic, kot je svoboda govora, politično ukrepanje in združevanje. Na drugi strani pa seveda omogoča najrazličnejše kriminalne dejavnosti. Primer te izprijene uporabe spleta je vse večja prisotnost otroške pornografije, ki sedaj preplavlja internet, in naša odgovornost je, da jo odpravimo.

Zato je treba izvesti konkretne korake, s katerimi bo mogoče zaščititi in spodbujati temeljne svoboščine posameznikov, kadar uporabljajo internet. Naše ukrepanje mora temeljiti na zasebnosti in varnosti, prav tako pa je treba pozornost posvetiti temeljni pravici do izobrazbe in dostopa do informacijskih sistemov.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Internet predstavlja velik tehnološki napredek, ki omogoča medsebojno povezovanje uporabnikov, vzpostavljanje osebnih, strokovnih in izobraževalnih odnosov, širjenje znanja ter spodbujanje in bogatenje kulture.

Vendar pa se je razbohotil kriminal na internetu, internet pa je postal najljubše orodje kriminalnih združb, saj je enostavno dostopen, poceni in zelo učinkovit. V preteklem letu se je število primerov zlorabe otrok povečalo za 16 %, pri tem pa v večini teh primerov ni bilo ustreznega kaznovanja ali celo niti možnosti iskanja teh kriminalcev. V zvezi s terorizmom obstaja že približno 5 000 strani, ki služijo za propagando terorizma in predstavljajo način za radikalizacijo in novačenje, prav tako pa služijo tudi kot vir informacij o terorističnih metodah in virih.

Nujno je treba poiskati rešitve, s katerimi bo mogoče razviti ustrezne zakonodajne instrumente za boj proti kriminalu, ne da bi to povzročilo prekomeren in nerazumen nadzor s pomočjo cenzure in prikritega spremljanja podatkovnega prometa na internetu.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) To je dobra resolucija, ki predstavlja skrbno ravnotežje med pravicami in dolžnostmi, hkrati pa predstavlja pogumen poziv proti cenzuri. V zadnjih letih smo v imenu politične korektnosti res bili priča številnim poskusom, da bi celo internet postal podvržen cenzuri, tako da sporne ideje ne bi bile izključene le iz tiska, ampak tudi iz svetovnega spleta. Splet je že dolgo trn v peti inkvizitorjem, ki nadzirajo medije in želijo izobčiti vsako kritiko večkulturne družbe, na primer s pomočjo „zakonodaje proti rasizmu“.

Svoboda na internetu je najboljše jamstvo za svobodo izražanja.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda Lambrinidisa o okrepitvi varnosti in temeljnih svoboščin na internetu, saj je ključnega pomena, da Evropska unija izvede ukrepe, s katerimi bo uskladila temeljne pravice uporabnikov interneta z bojem proti kibernetickemu kriminalu, da bi tako zaščitila državljane, predvsem otroke. Zaradi tega je priprava zakonodaje o varstvu podatkov, varnosti in svobodi izražanja ključnega pomena.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Svoboda izražanja in pravica do zasebnega življenja sta absolutni pravici, ki ne smeta biti ogroženi v nobenem primeru. Seveda verjameva, da ti pravici veljata tudi za internet in tako zagotavljata vsakemu posamezniku pravico do svobodnega izražanja.

Prav tako meniva, da bi bilo treba razmisliti o odstranitvi osebnih podatkov iz baz podatkov in spletnih strani, in pozivava podjetja, da posameznikom omogočijo, da se njihovi podatki izbrišejo iz baz podatkov. Pri tem pa verjameva, da je neobstoj takšnega jamstva predvsem mednarodni problem, ki ga je zaradi tega mogoče najbolje rešiti s pomočjo mednarodnih uredb in konvencij.

Junjska lista močno podpira zagotavljanje varnosti in temeljnih svoboščin na internetu, vendar nasprotujemo nekaterim besedilom v poročilu. Poročilo na primer podpira nadaljevanje postopka sprejemanja direktive o kazenskih ukrepih za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine. Temu močno nasprotujemo in ne želimo usklajevanja evropskega kazenskega prava. Poročevalec prav tako poskuša primerjati pravico do interneta s pravico do šolanja. Menimo, da gre za objestno izjavo, saj pravica in možnost za obiskovanje šole v številnih državah članicah EU nista v celoti opredeljeni.

Vendar pa dobre namere poročila prevladajo nad slabimi, zaradi česar smo se odločili, da bomo glasovali zanj.

Genowefa Grabowska (PSE), v pisni obliki. – (PL) V celoti podpiram poročilo gospoda Lambrinidisa o varnosti in temeljnih svoboščinah na internetu. Menim, da je to zelo pomembno in nujno, predvsem zaradi tega, ker je naša prisotnost na globalnem spletu skoraj univerzalna. Internet je postal del našega vsakdanjega življenja.

Ne moremo si predstavljati boljšega vira informacij, pa naj pišemo knjigo ali pa želimo pripraviti okusno kosilo in iščemo zanimive recepte. Vendar se ne zavedamo vedno, da naša prisotnost na internetu pušča sledi, ki jih je mogoče uporabiti proti nam, na primer s strani ljudi, ki se ukvarjajo s trženjem, obveščevalnih služb ali pa celo s strani tatov identitete.

Na drugi strani pa lahko internet služi tudi kot priročno komunikacijsko orodje kriminalcem in teroristom. Prav zaradi tega je tako težko pripraviti razumno zakonodajo, ki bo ljudem na uravnotežen in učinkovit način omogočala izkoriščati vse prednosti varnosti na internetu, istočasno pa omejevala zelo resne in resnične grožnje, povezane z njeno zlorabo.

Zaradi tega podpiram predloge poročevalca, ki so namenjeni vzpostavitvi pravega ravnotežja med zasebnostjo in varnostjo posameznikov na spletu, hkrati pa popolnemu spoštovanju njihovih temeljnih pravic in svoboščin. Prav tako menim, da so javni organi, poleg zagotavljanja kakovosti storitve, odgovornosti tudi za zagotavljanje dostopa do interneta najrevnejšim ljudem in tistim, ki živijo v najbolj osamljenih regijah države.

Carl Lang in Fernand Le Rachinel, v pisni obliki. – (FR) Uporaba in razvoj interneta sta nedvomno pomembno pripomogla k napredku, predvsem kadar govorimo o svobodi izražanja in demokraciji. Zagotavljanje ravnotežja med takšno svobodino, varstvom zasebnosti in potrebe po varnosti na internetu predstavlja za vse nas pravi izziv.

Še posebej v primeru, ko govorimo o političnem ukrepanju. Nekateri ljudje, ki predstavljajo opozicijo ali zagovarjajo sporna politična stališča, nimajo dostopa do različnih medijev in gledajo na internet kot na možnost, s katero bodo lahko svoje sporočilo posredovali v svet. Takšna svobodina ne bi smela biti cenzurirana. Kitajska, Kuba in Burma, kot resnične totalitarne države, nimajo nobenih pomislekov pri zatiranju te svobode izražanja s tem, ko sistematično cenzurirajo in filtrirajo informacije ob zavračanju vseh demokratičnih načel in svoboščin.

Filtriranje na internetu v sklopu boja proti pornografiji, otroški pornografiji in terorizmu je ključno, vendar mora biti takšen nadzor strogo opredeljen in kontroliran.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Poročilo gospoda Lambrinidisa je prvo poročilo, ki kot glavno temo obravnava problem interneta s stališča uporabnika. Glasoval sem za poročilo, saj verjamem, da gre za uravnoteženo, pomembno poročilo, ki obravnava glavne aktualne teme na tem področju.

Kot poročevalec za skupino PPE-DE o tem poročilu menim, da priznavanje pravic uporabnikom do objavljene vsebine, predvsem pravice do trajnega brisanja te vsebine, in zahteva, da bodoči regulativni mehanizmi opredeljujejo digitalno identiteto in predlagajo posebne ukrepe za varstvo te identitete, predstavljata pomemben prispevek.

Poročilo izpostavlja pomembnost sodelovanja med subjekti, ki sodelujejo pri razvoju interneta, z namenom vzpostavljanja instrumentov za samoregulacijo ali koregulacijo (na primer kodeksi dobrega ravnanja), ki bi dopolnjevali obstoječe predpise. Glede na hiter razvoj interneta so te regulatorne metode veliko bolj učinkovite kot tradicionalna zakonodaja, saj jih odobri in izvaja večina vpletenih subjektov brez kakršnega koli omejevanja s strani države.

Internet je največji javno dostopen prostor na svetu in hitrost njegovega razvoja nas lahko preseneti, če tega vprašanja ne bomo obravnavali na uravnotežen, realen način, tako da bo ureditev kibernetnega prostora v prihodnje bolj osredotočena na uporabnika.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) V celoti podpiram poročilo gospoda Lambrinidisa o krepitvi varnosti in temeljnih svoboščin na internetu.

Močno podpiram cilje osnutka glede sodelovanja vseh zainteresiranih strani pri ukrepanju na različnih ravneh s pomočjo uporabe obstoječih nacionalnih, regionalnih in mednarodnih instrumentov in glede izmenjave najboljših praks, da bi tako bilo mogoče zagotoviti rešitev, ki bi ustrezala najrazličnejšim zahtevam in problemom uporabnikov interneta in številnim oblikam spletnih aktivnosti.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Podpiram cilje poročila glede krepitve varnosti in temeljnih svoboščin na internetu.

Recikliranje ladij (B6-0161/2009)

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o varnem recikliranju ladij, saj menim, da je ključnega pomena, da rešimo to vprašanje kot sestavni del življenjskega cikla ladij. Ladje ob koncu življenjskega cikla je treba obravnavati kot nevarne odpadke, saj vsebujejo veliko nevarnih snovi in bi morale zato soditi na področje uporabe Baselske konvencije.

Veseli me, da je Skupnost pripravljena izboljšati prakse na področju razstavljanja ladij.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Cilje varstva okolja EU bo mogoče v celoti izpolniti le, če bodo vključeni v različna področja politike Skupnosti. Zaradi tega namerava ta predlog resolucije pospešiti vse korake, ki jih mora Unija izvesti za zagotovitev, da bo razstavljanje ladij ob koncu življenjskega cikla potekalo pod varnimi pogoji za delavce in z ustreznim varstvom morskega okolja.

S pomočjo splošnega prenehanja obratovanja tankerjev z enojnim trupom, ki niso več v uporabi, in rezerve starih plovil, ki se zdaj umikajo s trga, pri čemer številna od njih vsebujejo nevarne snovi, lahko predvidimo nenadzorovano širitev podstandardnih objektov v južni Aziji, kar se lahko razširi tudi v afriške države. Zaradi vseh teh razlogov smo podprli ta predlog resolucije, pa tudi vse ukrepe, namenjene zagotavljanju skladnosti z mednarodnimi predpisi o varnosti in varstvu okolja.

Predsednik. – S tem se je čas obrazložitev glasovanja zaključil.

Naše zasedanje bo sedaj prekinjeno. Nadaljevalo se bo ob 15.00 – kmalu – z vprašanjem za ustni odgovor glede vloge kulture v razvoju evropskih regij.

6. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.15 in se nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

7. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

8. Vloga kulture v razvoju evropskih regij (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je vprašanje Komisiji za ustni odgovor (O-0064/2009) gospe Doris Pack v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov o vlogi kulture v razvoju evropskih regij (B6-0226/2009).

Doris Pack, avtorica. – (DE) Gospa predsednica, komisar, srečujemo se v neobičajnem času, pa vendar se je vprašanje za ustni odgovor, ki ga danes zastavljamo, porodilo že v medskupini „duša za Evropo“. Prepričani smo, da bodo dušo našli v naših najstarejših enotah – regijah –, kjer se ljudje med sabo sporazumevajo s posebnim naglasom, posebnim narečjem ali celo regionalnim jezikom, kjer ima lokalna kuhinja svoj poseben okus, kjer se na trgih prodaja resnično lokalno sadje in zelenjava, kjer je še vedno mogoče slišati narodne pesmi, od koder izhajajo posebne zgodbe in miti: na kratko, kjer se ljudje počutijo doma, kamor čutijo, da pripadajo.

Zaradi širjenja globalizacije se lahko zgodi, da bo prišlo do standardizacije na mnogih področjih in številne edinstvene lastnosti bodo izginile. Le evropske prečudovite regije lahko varujejo te posebnosti, pri tem pa jim mora biti zagotovljena zaščita s strani Evropske unije. Bogastvo in raznolikost regij v Evropi – pogostokrat so bile sovražnice, bile so zasedene, razdeljene, uničene zaradi vojne in ponovno združene – morata biti ohranjena. Regije so kot naše izvirne celice. Evropska unija je ohranila nekaj, kar imenujemo kultura malih, in jo tudi na tem področju zavezuje spoštovanje človekovih pravic.

Naša današnja kratka razprava in resolucija bi morala spodbuditi Komisijo k iskanju načinov, kako narediti kulturna bogastva regij še bolj prepoznavna, in iskanju načinov, kako lahko EU prispeva k njihovem ohranjanju in nadaljnjemu razvoju. Evropski kulturni potencial je treba uporabiti strateško. V letu 2009, letu ustvarjalnosti in inovacij, moramo povezovalne ideje in pobude javnega in državnega storitvenega sektorja na lokalni in regionalni ravni izkoristiti na smiseln način.

Članom Odbora za regionalni razvoj želim zagotoviti, da z ničemer ne nameravamo omejevati obstoječe regionalne politike – želimo le doprinesti k njeni kulturni razsežnosti. Komisijo prosimo, da tudi ona opravi svoj del naloge.

Joe Borg, član Komisije. – Gospa predsednica, dovolite mi, da se najprej v imenu komisarja Figel'a zahvalim za možnost obravnave mesta kulture v naših politikah, predvsem pa njenega prispevka k razvoju evropskih regij in mest. Na ravni Skupnosti se pomembnost kulture upošteva na različne načine.

V kontekstu kohezijske politike EU je bila kultura z regionalnimi in lokalnimi strategijami uspešno vključena za podporo in spodbujanje inovacij. Kohezijska politika na primer podpira varstvo naše kulturne dediščine, razvoj kulturne infrastrukture in storitev, razvoj regionalne privlačnosti in njene povezave s trajnostnim turizmom, pa tudi obnavljanje lokalnih gospodarstev in razvoj čezmejnih strategij.

Leta 2007 je Komisija začela z izvajanjem evropske agende za kulturo, ki je sedaj v prvih fazah izvajanja. Ta nov strateški pristop h kulturi postavlja skupne cilje in je namenjen spodbujanju gospodarstva, socialnih in političnih vrednot kulture, in sicer s krepitevijo njene transverzalne vloge. V tem okviru Komisija in države članice sodelujejo v skladu z novo odprto metodo sodelovanja, da bi okrepile skupna prizadevanja na področjih, ki neposredno vlivajo na lokalne in regionalne razvojne strategije. S tem bo mogoče na primer dosegati čim večji potencial industrij na področju ustvarjanja in kulture, predvsem MSP, spodbujati dostop do kulture in mobilnost kulturnih delavcev.

Naj dodam k do sedaj povedanemu, da bo Komisija kot del evropske regionalne politike kmalu izvedla neodvisno študijo o vlogi kulture kot dela lokalnega in regionalnega razvoja. Rezultati te študije bodo pomagali pri določanju vrednosti naložb v kulturne in ustvarjalne sektorje in bodo ponazorili povezave med takšnimi naložbami, posebnimi regionalnimi razvojnimi cilji in lizbonsko agendo za rast in delovna mesta. Študija bo prav tako prispevala k pripravi zelene knjige o potencialu industrij na področju ustvarjanja in kulture, ki je trenutno v pripravi in naj bi ga Komisija sprejela v začetku leta 2010.

Komisija redno organizira konference s predstavniki lokalnih in regionalnih oblasti. Naj izpostavim odprte dneve, na katerih se v Bruslju vsako leto zberejo številni partnerji, da bi razpravljali o najrazličnejših vprašanjih, ki se nanašajo na regionalno in kohezijsko politiko. V sklopu teh delavnic so bili redno obravnavali vidiki, ki se nanašajo na kulturo.

Poleg tega si Komisija v sklopu drugih evropskih politik, kot je celostna pomorska politika EU, prav tako prizadeva, da bi v poudarjanje bogate pomorske dediščine EU vključila akterje civilne družbe. Tako bodo partnerji naslednjega maja, v času praznovanja evropskega dne pomorstva v Rimu, med drugim preučili povezave med pomorsko dediščino in trajnostnim regionalnim turizmom.

Na koncu želim omeniti evropski kulturni forum, ki ga bo 29. in 30. septembra Komisija prvič organizirala v sklopu evropske agende za kulturo v Bruslju, kjer se bodo srečali predstavniki kulturnih sektorjev in nacionalnih organov, vključno z lokalnimi in regionalnimi organi.

Manolis Mavrommatis, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospa predsednica, komisar, na začetku bi rad pozdravil pobudo glede tako zanimivega vprašanja, kot je vloga kulture pri razvoju regij v Evropski uniji. Kulturna dediščina je pomemben element identitete in zgodovine razvoja evropskih narodov. Varstvo in ohranjanje je zato še posebej pomembno pri izobraževanju mladih generacij, istočasno pa tudi za spoštovanje evropske identitete. Kulturna dediščina ima, ne glede na njeno evropsko, nacionalno ali lokalno razsežnost, temeljno vlogo za evropske državljane. Vsi vemo, da je pozornost namenjena velikim mestom, kjer lahko najdemo najslavnejše muzeje in spomenike.

Vendar pa ravno evropsko podeželje, ki predstavlja 90 % evropskega ozemlja, najbolj trpi zaradi zapuščanja in gospodarske stagnacije. Zato evropski programi s kulturno vsebino znatno pomagajo pri razvoju gospodarske aktivnosti v regijah. K trajnostnemu razvoju teh območij ne bo pripomoglo le zagotavljanje dela in zaposlovanja, ampak tudi vzpostavljanje centrov, ki privabljajo kulturni in zgodovinski turizem.

Zato menimo, da kultura neposredno prispeva k razvoju kulturne izobraženosti Evropejcev ter neposredno k gospodarski blaginji, predvsem v regijah, ki najbolj potrebujejo pozornost in razvoj.

Mary Honeyball, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, zelo sem vesela, da lahko danes sodelujem v tej razpravi. Žal pa ta razprava poteka v četrtek popoldan, ko prisotnosti ni tako velika, kot bi lahko bila.

Menim, da je to pomembna razprava v kontekstu trenutne gospodarske klime. Razpravo o kulturi in delovnih mestih ter kako lahko industrije na področju kulture in ljudje, ki delajo v kulturi, prispevajo k gospodarstvu in dejansko pomagajo, smo že slišali. V trenutnih negotovih časih – o katerih smo v tem Parlamentu že slišali – je pomembno, da te zadeve obravnavamo čim podrobneje.

Tu sem tudi zato, ker zastopam eno izmed velikih mest, o katerih je govoril predhodni govornik. Kot vsi veste, je London eden izmed kulturnih centrov EU z obsežno zgodovino – kot je obsežna tudi zgodovina vseh nas – in lahko zelo veliko ponudi. Je tudi center industrij na področju kulture, vsekakor britanske. Zaradi tega menim, da moram podpreti ljudi, ki jih zastopam, in se boriti za tista delavna mesta, ki so običajno, kadar gredo stvar narobe, vedno prva ukinjena. Zato toplo pozdravljam vse to, kar je Komisija povedala glede vloge industrij na področju kulture, o tem, kako jih želimo ohraniti in jih nadgraditi, ter glede gospodarske vloge, ki jo ima kultura. Večkrat se mi zdi, da se pozablja na to gospodarsko vlogo in da o njej ne govorimo; o njej niti ne razmišljamo, kulturi pa namenjamo drugorazredni status. To ne velja, predvsem kadar lahko ima kultura tako zelo pomembno vlogo pri našem nacionalnem in regionalnem razvoju. Upam, da bo eno izmed sporočil, ki izhaja iz te današnje razprave – ki ga bomo odnesli nazaj v naše države članice in ga bosta odnesla tudi Svet in Komisija –, da smo zelo zaskrbljeni glede poteka tega regionalnega razvoja, kako ga obravnavamo in kako obravnavamo vlogo, ki jo lahko ima kultura pri tem.

Kot je gospa Pack že povedala, obstaja celovito vprašanje kulturne raznolikosti. Menim, da je ena izmed večjih odlik EU in Evropskega parlamenta ta, da se vsi srečujemo – sedaj s 27 državami članicami – in se v številnih pogledih močno razlikujemo: različna okolja in kulture ter različni jeziki. To je le začetek. Čeprav svet postaja vse manjši in čeprav se ljudje pogosteje srečujemo, še vedno obstajajo te znatne razlike. Veseli bi morali biti, da obstajajo, saj ravno te razlike predstavljajo bistvo stvari, o katerih govorimo. Vsi želimo ohraniti svoje identitete in način, kako gledamo nase, in prav je, da to počnemo.

V tem kontekstu menim, da se moramo tudi sprijazniti s tem, da na našo celino prihajajo drugi ljudje. Ljudje prihajajo iz drugih koncev sveta – številni izmed teh so sedaj druga ali tretja generacija v nekaterih naših državah članicah – in tudi oni izhajajo iz drugačnega okolja. Prav tako moramo sprejeti, da prihajajo s svojo kulturo, tradicijo in jeziki. Čeprav jih vključimo in se naučijo naših jezikov, imajo še vedno svoje ločene identitete. To je vprašanje, ki v tej razpravi ni bilo omenjeno, za katerega mislim, da je pomembno, in upam, da ga bomo lahko vključili, predvsem, kadar govorimo o vprašanjih, kot je večjezičnost, o kateri smo imeli dobre razprave. Gre za izjemno pomembno vprašanje in menim, da bi mu morali nameniti večjo pomembnost kot doslej, vendar v kontekstu Evrope, ki se spreminja. Zaradi tega moramo ohraniti naše obstoječe kulture in našo obstoječo raznolikost ter dejansko absorbirati novo raznolikost, ki je prišla in še naprej prihaja na našo celino. Zaradi vseh teh razlogov pozdravljam podporo, ki jo namenjamo kulturi in industrijam na področju kulture, podporo malim in srednje velikim podjetjem, ki bodo – v trenutnih gospodarskih razmerah – verjetno predstavljala hrbtenico tega, kar bomo obravnavali. Če velike korporacije in velika podjetja izgubljajo ljudi, odpuščajo ljudi in zaradi njih ljudje izgubljajo delo, bo verjetno odvisno od manjših enot – MSP –, da poprimajo in dejansko začnejo z ustvarjanjem delovnih mest za tiste, ki lahko delajo v tem sektorju.

Upam, da bomo vsi spoznali, kako pomembno vlogo ima kultura na naši celini in v naši družbi, ter da bomo tisti, ki sodelujemo v tej razpravi, to sporočilo odnesli nazaj v naše države članice, regije in do ljudi, ki jih zastopamo. Vem, da gre za dobro sporočilo, torej pojdemo in ga razširimo.

Grażyna Staniszevska, v imenu skupine ALDE. – (PL) Gospa predsednica, regije predstavljajo izjemno pomembno mesto za razvoj kulture. Prav tam nastane največ dolgoročnih izmenjevalnih programov in skupnih projektov med področji z različnimi tradicijami, običaji in dosežki. Regije spodbujajo razvoj kulture, kultura – pomembni, atraktivni projekti in dogodki – pa postaja magnet, ki privablja gospodarske naložbe. Gre za klasičen učinek domin, ki ga je mogoče najbolje ponazoriti z učinki izjemnega programa Evropske prestolnice kulture. Gospodarska oživitev vedno sledi letu kulturnih dogodkov. Prav zaradi tega številna evropska mesta poskušajo sodelovati v tem projektu.

Kultura je odlična priložnost, predvsem za območja, ki so nerazvita, vendar bogata z naravnimi viri ali turističnimi ali rekreacijskimi atrakcijami zaradi geografske lege. Zaradi tega je še posebej pomembno, da se zavedamo znatne vloge regionalnih organov in da spodbujamo njihovo dejavnost s posebnimi programi Evropske unije. Pričakujem, da bo Komisija kmalu predložila zeleno knjigo, ki bo vsebovala širok koncept ukrepov na področju kulture, vključno s ključno zadevo, ravno regij.

Gospe in gospodje, dovolite mi, da na koncu opozorim na pobudo glede določitve leta 2013 kot evropskega leta učenja jezikov naših sosedov. Dinamični razvoj regionalnega sodelovanja v Evropi pogostokrat ovirajo problemi, povezani s pomanjkanjem znanja jezika in kulture sosednjih držav in regij, ter nezmožnost komuniciranja v celoti. Učenje jezika neposrednega sosedla lahko predstavlja velik korak naprej pri medsebojnem razumevanju in komuniciranju ter s tem tudi pri krepitvi kulturnega in gospodarskega sodelovanja in konsolidaciji celotne Evropske skupnosti.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, menim, da je ta razprava vredna ponovitve značilnih besed Jacquesa Delorsa, nekdanjega predsednika Evropske komisije. Ko so ga po tem, ko je zaključil svoj mandat kot predsednik Komisije, vprašali, če karkoli obžaluje ali če je v tem času karkoli pogršel, je priznal, da sta Evropska unija in Komisija namenili premalo časa zadevam, povezanim s kulturo. Prepričan sem, da nam lahko ta njegova značilna samokritika služi kot vodilo.

Strinjam se z govornikom, ki je govoril o nenavadnih prednostnih nalogah našega Parlamenta. Pravimo, da je kultura pomembna in da niso pomembne le prednostne naloge, kot so institucije, administracija in predpisi. Potem pa govorimo o teh stvareh v ponedeljek, torek, sredo in četrtek zjutraj. Le razprava v četrtek popoldne teče o zadevah, ki bi jih lahko poimenovali temeljne – o kulturi, saj ravno kultura predstavlja temelj evropske enotnosti. Ne le kultura regij, ampak tudi nacionalna kultura, saj je dediščina Evrope dejansko dediščina evropskih narodov in to verjetno še posebej drži za našo kulturno dediščino.

Veseli me, da obravnavamo to temo. Vesel sem, ker domnevam, da bo postajala vse pomembnejša pri delu Parlamenta, pa tudi izvršnih organov EU, predvsem Komisije in Sveta.

Věra Flasarová, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, strinjam se z besedilom vprašanj, kot ga je oblikovala moja kolegica Doris Pack. Menim, da je večstranska podpora evropskim regijam zelo pomembna. Nekoč so v Evropi obstajale meje, ki so mnoga stoletja ločevale države in narode ter pripomogle k ustvarjanju nekakšne psihološke nikogaršnje zemlje. K sreči nam je sedaj uspelo odpraviti meje s pomočjo Schengenskega sporazuma, vendar regije še naprej ostajajo ločene, mesta so razdeljena na pol, predvsem pa še vedno obstajajo psihološki problemi, saj en kos ozemlja spada sem ali tja, spet drug pa nekam drugam. V vse bolj povezani Evropi se te starodavne rane na zemljevidu in mislih ljudi celijo, vendar zelo počasi. Najhitrejši način, da se popolnoma zacelijo, veliko bolj praktičen in učinkovit, kot vsi ukrepi od zgoraj navzdol, je, da podpremo civilne pobude in dejavnosti kulturnih organizacij in regionalnih institucij. Regionalne institucije in navadni ljudje, ki živijo na tem ali onem ozemlju, najbolje vedo, kaj je treba storiti za ponovno oživitev regije.

Obstajajo številni projekti, katerih izvedba bi pomenila tako naprej korak naprej, kot tudi spodbudo za nadaljnje ukrepe. Prihajam iz regije Severna Moravska, iz Šlezije, območja, kjer se stikajo ozemlja Češke, Poljske in Slovaške. In ravno na tem mestu, v zgodovinski regiji Těšín, ki jo danes sestavljata češko mesto Český Těšín in poljsko mesto Cieszyn, je bil pripravljen projekt z imenom „vrt na obeh bregovih reke“, saj med obema mestoma, ki sta nekoč predstavljala ločeni urbani enoti, teče reka. Projekt vzpostavlja vezi med dvema bregovima reke, ki niso le urbane narave, ampak so tudi arhitekturne, predvsem pa kulturne narave. Oba ločena dela nekdanje homogene celote morata biti ponovno združena s pomočjo kulturnih dejavnosti prebivalcev. Reka med obema mestoma in njuna okolica morajo postati mesto kulturne izmenjave in kulturnega prekrivanja. Vendar pa pomemben vidik takšnih projektov predstavljajo možnosti novega zaposlovanja, ki se ne porajajo le med opravljanjem dela, ampak tudi kasneje. Vsekakor se bo razširil storitveni sektor, s čimer se bo povečala privlačnost območja in povečal potencial za turizem ter druge vrste povezanih dejavnosti. Avtorje projekta „vrt na obeh bregovih reke“ je navdihnil primer Strasbourg v Franciji in Kehla

v Nemčiji, ki sta prav tako bili sosednji mesti in predstavljali naravno urbano strukturo. Tudi tukaj med obema mestoma teče reka Ren. Kar se dogaja v Franciji in Nemčiji, se lahko dogaja tudi v Češki republiki in na Poljskem ali kjer koli drugje v Evropi. V srednji Evropi obstajajo še številni takšni primeri. Kadar govorimo o izmenjavi kulture v razvijajočih se evropskih regijah, pomislimo ravno na takšne projekte.

EU, Komisija in Evropski parlament morajo tovrstne kulturne projekte še bolj podpreti, kot so jih do sedaj. Avtorji civilnih pobud se pogostokrat pritožujejo, da zapletene birokratske ali zahtevne strukture na ustreznih ministrstvih in uradih neupravičeno zadržujejo takšne dejavnosti.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospa predsednica, za gospoda komisarja imam dve vprašanji. Prvo: kaj je kultura? In drugo: kaj za vruga ima to opraviti z Evropsko unijo?

V moji regiji leži zgodovinsko okrožje Northamptonshire. Del te kulturne identitete, njegove zgodovine, bistva, izhaja iz njegovih zgodovinskih vezi s čevljarstvo in industrijo. Izdelava čevljev v okrožju izvira iz leta 1202, ko je Peter Čevljar postal skoraj slaven v tem okrožju. Leta 1452 je sodišče urejalo cene in teže za najrazličnejše trgovce, vključno s čevljarji, Northampton pa je v vsem tem času služil kot center čevljarstva in industrije.

Leta 1841 je bilo glede na popis v okrožju 1 821 čevljarjev. Nogometne ekipe okrožja, nogometni klub Northampton, se še vedno drži ime „Čevljarji“, v Northamptonshire pa imamo še vedno 34 tovarn za izdelavo čevljev, ki so obratujejo že več kot 100 let. Danes sem obut v čevlje Barker, ki so bili narejeni v vasici z imenom Earls Barton v prečudovitem volilnem westminsterskem okrožju Daventry. Imamo muzej, imamo kulturne prireditve, ki so povezane s čevljarstvo in industrijo – vse to pa se je začelo dogajati že pred Evropsko unijo.

Čeprav popolnoma razumem vlogo, ki jo ima kultura v regijah držav, se sprašujem, če in kako nam lahko Evropska unija pri tem pomaga. In kaj so evropske regije? Menim, da moramo kulturi v evropskih regijah prepustiti, da se razvija, kot se je vedno do sedaj – lokalno, organsko, ne pa vodeno s strani centralne vlade.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, hvala za besedo. Nekoliko želim razširiti naše videnje in se ozreti tudi v prihodnost, ne le v preteklost. Smo v razmerah, v katerih lahko opazimo, da se rast ne more vedno le nadaljevati, ampak je omejena z naravnimi viri in omejeno zmožnostjo zemlje, da absorbira in prebavi naše odpadke. Naši pogledi ne morejo več temeljiti le izključno na materialni rasti – našem konceptu razvoja –, namesto tega si moramo prizadevati za močnejše sklicevanje na kakovost življenja: našo družbo moramo *dematerializirati*.

S tega vidika so regije prav tako pomembne za svoje kulturno bogastvo – kar pomeni bogatost njihove kakovosti življenja –, ki je izjemno pomembno v trenutnih časih, ko se mora naš način življenja popolnoma spremeniti. V tem kontekstu *dematerializacije* je bogastvo regije v smislu njene kakovosti življenja izjemno pomembno, drznil bi si celo trditi, povsem nepogrešljivo.

Zato želim Komisijo in Parlament usmeriti k razumevanju spremembe življenjskega stila, ki jo moramo izvesti, namreč *dematerializacijo* naših družb in s tem kulturnega dela, ki bo postalo nenadomestljivo, saj moramo materialne dobrine nadomestiti z nematerialnim bogastvom. Te regionalne izkušnje so torej nekaj, kar moramo poskušati razumeti in ohraniti, preden zaradi najrazličnejših zmot v celoti zginejo.

Zaradi tega želim, da bi nadaljevali s to razpravo, saj je ključnega pomena, pa tudi zaradi tega, ker preprosto moramo spremeniti naš način življenja.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospa predsednica, lepota kulture izhaja iz njene regionalne in lokalne raznolikosti, ki se spreminja z razvojem družbe. Regionalne kulture, ki so močno odvisne od tradicije, predstavljajo močno podlago za nacionalne kulture in njihove številne različice. Zaradi barvitih oblik in izražanja so zelo privlačne, prav tako pa ponujajo umetniške spodbude, prenašajo izkušnje in občutke ter krepijo vezi lokalne družbe.

Poklicni umetniki, ki inspiracijo črpajo iz regionalnih kultur, te kulture odrivajo na stran. Prepričanje, da mora biti regionalna kultura amatersko gibanje, medtem ko morajo biti poklicna gibanja deležna močne finančne podpore, je precej pogosto. Verjetno predstavlja vir težnje, kot opažamo v EU, po financiranju velikih in dragih projektov, vključno z mednarodnimi projekti, kjer sodelujejo poklicni umetniki iz različnih držav. Regionalne in lokalne kulture postopoma odmirajo, številne oblike njihovega izražanja, njihovih panog in ustvarjalnih sposobnosti pa izginjajo.

Danes lahko govorimo o tradicionalni in ljudski kulturi v zgodovinsko nerazvitih regijah, ne moremo pa veliko povedati o njenem obstoju v razvitih regijah. Nujno je treba pripraviti program raziskav, ki bo namenjen dokumentiranju varstva in razvoja regionalne kulture ter vseh njenih duhovnih in umetniških izražanj. Ti izrazi so podrobneje navedeni v moji spremembi resolucije, o kateri razpravljamo. Upam, da jo bodo poslanci podprli.

Pál Schmitt (PPE-DE). - (HU) Kultura ustvarja vrednost tako v intelektualnem, kot tudi materialnem smislu. Industrije na področju kulture in ustvarjalnosti zaposlujejo milijone ljudi po vsej Evropi, pri čemer filmi, izdajanje knjig, pisanje in objavljanje glasbe – kar pogosto imenujemo glasbena industrija – spadajo med najbolj dinamično rastoče sektorje.

Ni naključje, da so najuspešnejše in najbolj priljubljene pobude v EU tesno povezane s kulturo. V sklopu programa izmenjave evropskih umetniških zbirk si lahko sedaj javnost v Budimpešti ogleda enkratno razstavo del Gustava Moreauja in Alfonsa Mucha v pomembnem muzeju.

Druga takšna pobuda je program evropskih prestolnic kulture, ki ne izpostavlja in spodbuja samo mest, ampak cele regije. V manj kot enem letu, leta 2010, bo ta častni naziv nosilo malo poznano mesto na jugu Madžarske, Pécs, kjer bo več sto tisoč obiskovalcev spodbudilo rast celotne regije.

Prepričan sem, da se lahko EU prav s pomočjo kulture približa svojim državljanom, hkrati pa med sabo zbliža tudi državljane same. Kadar govorimo o regionalni identiteti v Evropski uniji, ni treba posebej poudarjati, da govorimo o kulturi. Upam, da bo v obdobju po lizbonski strategiji za kulturo in izobraževanje namenjenih še več virov in pobud, kot do sedaj. Za sodobno družbo, ki temelji na znanju, predstavlja gospodarsko gonilo inovativen in izvoren duh oziroma: inovativnost in ustvarjalnost.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, pred tridesetimi leti sem bil tu v Strasbourgu, ko se je neposredno izvoljeni Evropski parlament prvič sestal. Najstarejša poslanka je bila Louise Weiss, po kateri je bila tudi poimenovana ta čudovita zgradba, čudovit del evropske kulture. Njen govor je predstavljal temeljni intelektualni dokument Evropskega parlamenta. Takrat je govorila o vrsti Evropejcev, ki jih potrebujemo, združeni na osnovi skupne evropske kulture.

Ta evropska kultura ni nekaj novega, kot mnogi mislijo, ampak je ponovno odkritje nečesa, kar je veliko starejše od držav, gospod Heaton-Harris. Meje so, vsaj na celini, večinoma nekaj umetnega. Kultura je globoko zakoreninjena v regijah, ki jih pogosto delijo umetne meje, regionalna kultura pa je kot povezava med narodi izjemno pomembna. Eden izmed največjih kulturnih osebnosti je bil pesnik in pisatelj iz Češkega lesa, Adalbert Stifter, ki je deloval na Bavarskem, Zgornji Avstriji in na Češkem ter združil Čehe in Nemce. To tradicijo moramo ohraniti – kulturo, ki jo uničujeta nacionalizem in razseljevanje, kulturo manjšin, regionalno kulturo, kulturo evropskih regij, ki presegajo meje, predvsem pa raznolikost, ki jo bomo lahko ohranili le ob sodelovanju.

Franz Josef Strauss, veliki Evropejec z Bavarske, je nekoč dejal, da bomo lahko Bavarci, Baski, Nemci ali Britanci ostali le, če bomo pravočasno postali Evropejci – pri čemer Evropa ni dejavnik centralizacije, ampak skupna streha pred dežjem globalizacije in standardizacije.

Iosif Matula (PPE-DE). - (RO) Projekt Evropske unije, ki se je začel predvsem kot mehanizem gospodarskega povezovanja, veliko dolguje „cementu“, ki ga predstavlja evropska kultura. Istočasno pa spodbujanje raznolikosti prav tako spada med cilje evropske kulturne agende, ki se je začela v času trenutnega zakonodajnega telesa, skupaj s spodbujanjem kulture kot načina za gospodarsko rast in njenim vključevanjem v odnose s tretjimi državami.

Na kulturo moramo gledati z nekoliko drugačnega zornega kota, če pomislimo na dejstvo, da ta sektor ustvarja več bogastva, kot na primer evropska kemična industrija, in zagotavlja preživetje milijonom zaposlenih.

Ta sektor lahko prispeva k razvoju prikrajšanih regij prek subvencij za projekte kulturnega sodelovanja na področju umetnosti in kulture. Romunija je na primer dokazala, da lahko izvede obsežne projekte v sodelovanju z evropskimi regijami prek programa „Sibiu, evropska prestolnica kulture 2007“, ki je imel velik gospodarski vpliv na območje.

Istočasno pa moramo spodbujati programe, ki pripomorejo k čezmejni mobilnosti tistih, ki delajo v kulturnem sektorju, in uprizarjanju kulturnih in umetniških dogodkov na nadnacionalni podlagi.

Te zadeve omenjam kot član Odbora za kulturo in izobraževanje ter Odbora za regionalni razvoj, pa tudi kot bivši predsednik evropske mejne regije.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, ljudje morajo jesti, se gibati in si poiskati zavetje pred mrazom ali dežjem. To so elementi proizvodnje in trgovine, ki služijo zadovoljevanju osnovnih potreb. Vendar pa to, kakšne vrste vilic uporabljamo ali kakšno je naše kolo ali streha naše hiše, nima ničesar opraviti z gospodarstvom, ampak gre za izražanje kulture. Ljudje ustvarjajo iz duševne potrebe, preprosto samo zaradi ustvarjanja samega. Ponosni so na svoje delo in ko drugi, ki to delo vidijo ali čutijo, izrazijo svoje odobravanje, se zaradi tega bolje počutijo. Pomembno je dejstvo, da se kulturna raznolikost pogosto povezuje z regijami. Nikoli ne smemo združiti teh regij in njihove kulture – podpirati moramo to raznolikost. Kultura ponazarja izražanje duha regij. EU bi bila najnezanimivejši prostor brez kulturnega bogastva, ki ga ima danes. Ohranjanje kulture je drago in naša naloga je, da podpiramo kulturo. Brez nje v Evropski uniji ne bo gospodarstva ali srečnih ljudi.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, kulturno bogastvo Evrope izhaja iz velike raznolikosti njenih regij. To raznolikost je treba zaščititi. Čipka iz Koniaków je popolnoma drugačna od čipke iz Bruges. Mešanica, ki nastane s površno reprodukcijo idej, vzeti iz kulture, vodi do osiromašenja. Ohraniti moramo to raznolikost oblik in izrazov kulture, vključno z večjezičnostjo in materialno kulturo, saj naša raznolikost predstavlja našo identiteto, je vir ustvarjalnega razvoja in medsebojnega bogatenja. Prav tako daje smisel kulturnemu turizmu. Kulturo regij je treba podpreti in zaščititi. Evropsko komisijo pozivam, da v ta namen pripravi program.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Gospa predsednica, slogan Evropske unije se glasi „združeni v raznolikosti“. Zaradi te raznolikosti je celotna EU izjemno privlačna, prav tako pa to pomeni, da se zelo razlikujemo od držav, kot so Združene države Amerike. Kulturna raznolikost med drugim temelji na izjemni raznolikosti naših regionalnih kultur, raznolikosti, zaradi katere so te regije in celotne države izjemno privlačne za turiste. Privlačne so za nas, Evropejce, prav tako pa so tudi izjemno privlačne za druge, ki prihajajo v Evropo, da bi videli, doživeli in užili to neobičajno raznolikost.

Regionalno kulturo je zato treba podpreti, pa čeprav samo iz tega razloga. Vendar pa pri tem ne smemo pozabiti, da predstavlja regionalna kultura most, ki v teh regijah živečim ljudem omogoča, da sodelujejo pri tako imenovani visoki kulturi. Brez tega le stežka govorimo o usklajevanju in popularizaciji nekaterih modelov kulture in njihovega dojemanja.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, doseganje enotnosti v Evropi in hkratno ohranjanje njene raznolikosti, identitete in kulturne dediščine predstavlja veliko vrednost naše Skupnosti. Posamezni narodi, regije in različne lokalne skupnosti negujejo in razvijajo svojo kulturo in tradicijo, to dediščino pa vnašajo v združeno Evropo. Svojo kulturo delijo z drugimi regijami, hkrati pa spoznavajo dosežke in rezultate drugih regij. Tako dajejo nekaj drugim in hkrati nekaj od drugih tudi jemljejo.

Da bi bilo mogoče ohraniti kulturno dediščino v regijah in manjših območjih, je treba zagotoviti tudi sredstva iz proračuna EU. Tisti, ki se bojijo, da bodo po vključitvi izgubili svojo kulturo in identiteto, spoznavajo, da drži ravno nasprotno –, da EU podpira regionalno, ljudsko in lokalno kulturo.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Gospa predsednica, rad bi podprl kolega Zbigniewa Zaleskega.

Nekdo je nekoč dejal: „Kadar slišim besedo kultura, posežem po revolverju“. Menim, da Evropski parlament, prav tako kot naši nacionalni parlamenti in nacionalne vlade, podcenjuje pomembnost izobraževanja in kulture. Vedno smo na dnu.

Pravijo, da „roka, ki ziblje zibelko, vlada svetu“. Menim – to je le moje osebno stališče –, da je bila Grčija zibelka evropske civilizacije. Eden ali dva Angleža – lord Byron in drugi – sta naredila določene stvari. Mogoče lahko komisar Borg, ki je iz Malte, države odlikovanja George Cross, odgovori na naslednje vprašanje: zakaj ne moremo porabiti nekoliko več denarja in podpreti prihodnosti kulture naše civilizacije? Porabimo ne vem koliko milijonov milijard evrov za to in ono; prosim – glasba, poezija, zgodovina, harmonija. Dajte nam priložnost.

Joe Borg, član Komisije. – Gospa predsednica, rad bi se zahvalil spoštovanim poslancem za številna stališča, ki so jih izpostavili. Vsekakor bom upošteval vaša stališča in skrbi, ki ste jih namenili komisarju Figelju. Vendar pa bi rad izrazil nekaj splošnih stališč in odzivov.

Gospa Pack je govorila o usklajevanju pravil na evropski ravni in kako to vpliva na regionalno raznolikost. Rad bi izpostavil, da je usklajenost na evropski ravni nujna, če želimo zagotoviti enakovredne pogoje po vsej Evropski uniji in da lahko s tem njeni državljani uživajo vse prednosti enotnega notranjega trga. To pa ne pomeni, da bo takšno usklajevanje imelo za posledico manjšo kulturno raznolikost. To je bil tudi rezultat Evropskega leta medkulturnega dialoga.

Poleg tega Komisija s svojo regionalno politiko spodbuja kulturno raznolikost in vlaga v kulturo, tako neposredno, kot tudi posredno, s tem, ko vključuje regionalne oblasti in partnerje. Komisija poskuša na številnih političnih področjih spodbujati raznolikost in upoštevati regionalne posebnosti po vsej Evropski uniji.

Glede točk, ki se nanašajo na vprašanje kulture in gospodarske krize in celotnega prispevka k rasti in delovnim mestom, naj vas spomnim le na to, da Komisija letos izvaja študijo, namenjeno analiziranju, kako je bila kulturna razsežnost vključena v regionalne razvojne strategije za obdobje 2007-2013. Na podlagi rezultatov te študije bo mogoče oceniti vrednost naložb v kulturni sektor, vključno z industrijami na področju ustvarjanja in kulture, ter določiti povezave med takšnimi naložbami, posebnimi regionalnimi razvojnimi cilji in Lizbonsko agendo.

V zvezi z zeleno knjigo bi vas rad obvestil, kot sem povedal že na začetku, da naj bi bil ta dokument v zvezi s politiko pripravljen v prvem četrtletju 2010, namen tega dokumenta pa je sprožiti odprt postopek posvetovanja. Ima tri glavne cilje politike. Prvič, pripraviti bolj strateški pristop. Drugič, sprostiti potencial evropskih industrij na področju ustvarjanja in kulture, in tretjič, prispevati k razvoju strategij, ki so namenjene spodbujanju boljših povezav med industrijami na področju ustvarjanja in kulture ter ostalimi gospodarskimi sektorji, ter tako združiti kulturo in ustvarjalnost z inovativnostjo in širšim gospodarstvom. Regionalna razsežnost bo v tem kontekstu seveda v celoti upoštevana.

Na koncu bi se rad dotaknil izjave gospoda Posselta, da nacionalizem pogostokrat uničuje kulturo. Vsekakor je ne uničuje Evropska unija: močno verjame in podpira enotnost in raznolikost.

Predsednica. – Prejela sem tri predloge resolucije, predložene v skladu s členom 108(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na naslednjem delnem zasedanju.

9. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

10. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

11. Pisne izjave v registru (člen 116 Poslovnika): glej zapisnik

12. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

13. Datumi naslednjih sej: glej zapisnik

14. Prekinitev zasedanja

(Predsednica je razglasila, da se je seja zaključila ob 15.50)